

5510 sayılı SSGSS kanunu ve diğer yönetmeliklerde, öğrenciler için herhangi bir düzenleme getirilmediğinden, ülke genelinde üniversitelerin çeşitli bölümlerinde yarım zamanlı olarak çalışan 20 bin öğrenci işten ayrılmak zorunda kaldı. Çalışan öğrencilerin aldıkları maaşın yüzde 2'lik kısmı prim olarak kesilirken, yeni düzenlemeye birlikte bu oran yüzde 33,5 olacaktı.

Devletin Kürt sorununda hem algı hem de siyaset değişikliği yaşadığına söyleyen ODTÜ Öğretim Üyesi Mesut Yeğen, devletin reform siyasetinin sınırlarını henüz çok dar ve dolaşıkla bu siyasete Kürtlerin taleplerini karşılamaktan henüz çok uzak olduğunu altını çiziyor.

Açığa yatan İRA liderlerinden Bobby Sands ve arkadaşları kararlı inancı ve cesaretidir. Tırtıldıkları bu ülkeden hapishanede tüm basıncılara ve dayatmalara karşı eylemler. Sands sadece gözlerini oynatabiliyor bedeninde. Gözler işi duyarlı ve yanak lambaya bakıyor. Bir çatlak var lambanın yanında. Göz, son enerjisini yakarak izlemekte ve aramakta tavanda başlayan çatlağın başlangıcı.

Demokrasi Devrimle Gelecek

Halk İçin

Devrimci Demokrasi

15 Günülik Siyasi Gazete

•Yıl: 7

•Sayı: 152

•3-16 Nisan 2009

•Fiyatı: 1 TL

•e-mail:devrimcidemokrasi@hotmail.com

•www.devrimcidemokrasi.net

Milyonlarca emekçi sokağa çıktı

Fransa'da hükümet ile sendikalar arasında yapılan görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine ülke genelinde eylemler gerçekleşti. Gittikçe zorlaşan yaşam koşullarının iyileştirilmesi talebiyle tüm işkollarından milyonlarca emekçinin katıldığı protesto yürüyüşleri ülkenin 213 yerinde aynı anda gerçekleştirildi. Krizde birlikte halkın yaşam koşullarının vahim duruma sokulduğunu ifade eden emekçiler, taleplerinin karşılanmaması durumunda eylemlerini büyütecekleri uyarısı yaptı. SAYFA 10

Yoksulluğa değil sermayeye önem

Yerel seçim mitinglerinde 'övnümler' açıklanan 3 paketin marifeti, halkın alımı teşvik edilerek iç talebi canlandırmayı amaçlayan ÖTV ve KDV gibi vergi indirimleriyle sınırlı. Öngörülen indirim ise 3 aylık süreyi kapsayacak. KOBİ'lerin finansman sıkıntısını çözmesi öngörülen vergi indirimi, halkın temel ihtiyaçlarında herhangi bir indirim sağlamıyor. Söz konusu pakette sermaye sahiplerine garantili kredi verilirken, ev kirasını bile karşılayamayan asgari ücretliden alınan vergilerde bir indirim yok! SAYFA 6

Bursa emniyetinde Guantanamo işkencesi

Bursa Kestefde tutuklanan Ender Bulhaz Aktürk'e Bursa emniyetinde Guantanamo usulü işkence yapıldı. Gözetlana alındığı polis tarafından kabul edilmeden Aktürk, bu süre içerisinde gördüğü ağır işkenceler sonucu hastaneye kaldırıldı. Aktürk'ün, kaburga kemiklerinin kırılmasının yanı sıra; vücudunun pek çok yerinde yara ve ezikler oluştuğu öğrenildi. Adliye önünde Aktürk'ü linç etmek isteyen kitleye polis alkış tutarken, 'vatandaş hassasiyeti' açıklaması yaptı. SAYFA 2

Yeni saldırı planları görüşülüyor

Emperyalistler yeni dönemin yol haritasını ve saldırı stratejilerini somutlaştırmak için G-20 ve NATO zirvelerini topladı. Obamalı yeni dönemin ilk kapsamlı toplantısı olan ve krizden çıkış yollarının aranacağı G-20 zirvesi için ünlü spekülasyon Gerçe Seros 'son şans' derken, zirveye ne derece önem atfedildiğine işaret etti. Emperyalizm karşıları ise sokaklara dökülerek tepkisini gösterdi

Sömürü sisteminin bir bütün güden geçireceği G-20 zirvesine, tekinik destahın NATO zirvesinde sağlanması bekleniyor. Zirvede, emperyalist salkırganlığın derinleştirileceği konseptte uygun bir askeri yapılanma sağlanması için ısrar edilecek. NATO yeni katılmaları çapını ve gücünü arttıracak. Rusya'ya karşı Kafkaslar'da la boşluğu doldurmak ve bölgeyi denetimine almak için yoğun çaba sarf eden ABD, birle birlikte Gürcistan'ı hazırlıyor. Askeri gücünü Gürcistan'a yerleştirmeyi amaçlayan ABD, Gürcistan ile 'Ortak Güvenlik Anlaşması' imzalamıştı. Batıya ulaşacak enerji kaynaklarında önemli bir kapı olarak görülen Ermenistan sorununa el atarak Türk devletinin bölgede rol almasına kapı arıyor. ABD yeni Afganistan stratejisini 'E kızıyı yok etmek ve Pakistanı adam etmek' yönünde belirledi. Irak'ı yapılandırmayı sürdüren ABD, PKK'nın tasfiye edilmesi planını iptal ederek de Ortadoğu'da soluklanmayı istiyor.

Sömürü sisteminin bir bütün güden geçireceği G-20 zirvesine, tekinik destahın NATO zirvesinde sağlanması bekleniyor. Zirvede, emperyalist salkırganlığın derinleştirileceği konseptte uygun bir askeri yapılanma sağlanması için ısrar edilecek. NATO yeni katılmaları çapını ve gücünü arttıracak. Rusya'ya karşı Kafkaslar'da la boşluğu doldurmak ve bölgeyi denetimine almak için yoğun çaba sarf eden ABD, birle birlikte Gürcistan'ı hazırlıyor. Askeri gücünü Gürcistan'a yerleştirmeyi amaçlayan ABD, Gürcistan ile 'Ortak Güvenlik Anlaşması' imzalamıştı. Batıya ulaşacak enerji kaynaklarında önemli bir kapı olarak görülen Ermenistan sorununa el atarak Türk devletinin bölgede rol almasına kapı arıyor. ABD yeni Afganistan stratejisini 'E kızıyı yok etmek ve Pakistanı adam etmek' yönünde belirledi. Irak'ı yapılandırmayı sürdüren ABD, PKK'nın tasfiye edilmesi planını iptal ederek de Ortadoğu'da soluklanmayı istiyor.

Obama yeni görevler vermek için geliyor

G-20 ve NATO zirvesinin ardından ABD Başkanı Obama'nın 6 Nisan'da Türkiye'ye gelmesi bekleniyor. Emperyalist salkırganlığın derinleştirilmesi için hazırlanan yeni planlarda Türk devletine düşen görevlerin çözümlenmesi amaçlayan ziyarette başta Irak'ın geleceği ve PKK'nın tasfiyesi olmak üzere Ermenistan, Kafkaslar, Enerji kaynakları, Afganistan-Pakistan ve Ortadoğu görüşülecek. ABD emperyalizmine daha iyi usaklık yapılabilecek olanları zorlanacağı ziyarette Türk devletine yeni görevler verilecek.

GÜNCEL Halkın örgütlü gücü ve iradesi esas olandır SAYFA 5

GÜNCEL Bu halk hırsızlık yapmayı bilmiyor SAYFA 15

Dersim halkı kazandı

Dersim halkının iradesini demokratik bir zeminde açığa çıkarmasını sağlayan Dersim Demokratik Halkı Dayanışması, demokrasi mücadelesi için büyük bir siyasal kazanım sağladı. Bu bağlamda, demokrasi güçleri arasında en büyük kazanım, yandaşlara, kitlelerin iradesinin açığa çıkarılması ile açılıma yoluna girmesi oldu. Kitlelerin demokrasi mücadelesine olan sempatisinin, doğrudan kitlelerin özne hâline getirilmesi ile taçlandırılması, kitlelere tepeden yaklaşan, dayatmacı, bürokratik anlayışın da yıkılmasını sağlayarak, demokrasi mücadelesine ka-

zananı sağladı. Seçim sonuçlarında DDHD bir 'koltuk' kazanmadı, fakat ilkel düşünüş ve halkın çıkarlarını merkeze alan anlayışla DDHD, Dersim halkıyla birlikte büyük ve anlamlı bir başarı kazandı. Doğru çizgisi ile DDHD, bugüne kadar AKP ve CHP gibi düzen partileri tarafından dayatılan burjuva siyasetin hayat bulmasına zemin bırakmadı, kitlelerin Dersim'de bunların peşinden sürüklenmesini engelleyen güç oldu. Dersimlilerin, DDHD'ye gösterdikleri ilgi, burjuva medyasına kadar hiçbir çevrenin görmezden gelemediği bir boyut aldı.

Düzen partileri teşhir edildi

Dersim'deki yerel seçim süreci, Dersim dışında yaşayanların da yoğun ilgisi ile Dersim'i Kuzey Kürdistan'ın en çok tartışılan ili haline getirdi. 'Beyaz eşya yardımı' ile Dersimlilerin oylarını AKP'ye gödeceği yönündeki 'kaygılar' burjuva basınının da ilgisi ile yaratılmak istendi. Ancak DDHD, düzenin yarattığı dengeleri ve beklentileri alt üst etti. DDHD, yalnızca tek bir siyasetin rengini taşımamaya büyük özen göstererek, kasesayı, birleştirici olma kaygısıyla hareket etti ve masa başı pazarlıklarına karşı çıkarak, 'söz, yetki, karar halka' ilkesini savundu.

Kürt ulusu iradesini ortaya koydu

Genel seçim havasında geçen bir tartışmalı yerel seçimler süreci daha geride bırakıldı. Bu süreçte yaşanan gelişmeler, düzen cephesindeki oyların kadar, demokratik güçleri arasında da tartışmalar devam ettirecek yoğunluğa sahip. Düzen partilerinin bir türü çirkefliliğine tanıklık ettikimiz bu süreçte, demokratik güçlerin bir araya gelemeği ve bunların sebepleri ile ilgili de daha net tablolar gün yüzüne çıktı. Tüm ülkede düzen partilerine karşı etkili bir karşı çıkış yakalanamazken, Kuzey Kürdistan'ın birçok ilinde ise düzen partilerinden yalnızca AKP varlık gösterebildi. Kürt ulusal hareketi burada AKP'yi 'geriletme'yi başararak önemli kazanımlar elde etti.

DHF'den İŞSİZLİĞE VE YOKSULLUĞA KARŞI KAMPANYA

GÜNCEL SAYFA 13

Demokratik Halklar Federasyonu (DHF), 'İşsizliğe, Zamlara ve Yoksulluğa Karşı Emegimize ve Geleceğimize Sahip Olalım' şiarıyla 1 aylık kampanya başlattığını duyurdu. Nisan ayının ilk haftasından 1 Mayıs'a kadar sürecek olan kampanya boyunca esas yönelimi, halk kitlelerini derinden etkileyen ve derinleşecek olan işsizlik, yoksulluk, emperyalist salkırganlık ve hak gasplarına karşı emek cephesinden yükseltilen mücadele içerisinde yer almak olduğunu altı çizildi.

1 MAYIS PLATFORMU'NDAN TAKSİM ÇAĞRISI

TMMOB'da bir açıklama gerçekleştiren Devrimci 1 Mayıs Platformu, bu sene de 1 Mayıs kutlamaları için Taksim Meydanı'nda ısrar edileceğini belirtti. Platform adına açıklama yapan Melek Altıntaş, emperyalist salkırganlığa, işsizliğe, açığa, yoksulluğa ve baskılara karşı 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağını belirtti. Taksim konusunda net olduklarını söyleyen Altıntaş şunları ifade etti: 'Sorun 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanıp kutlanmama sorunu değildir artık. Yer tartışması yoktur. Sorun, emekten ve halktan yana tüm devrimci, ilerici güçlerin bir araya gelip Taksim 2009 1 Mayıs'ını birlikte örgütlemesi sorunudur. Bu sorumluluk hepimizindir. Sendikalar, meslek odaları, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, devrimci güçler kısacası tüm emek güçleri bu sorumluluğu altına girip, 2009 Taksim 1 Mayıs'ın bir an önce örgütlemeye çabasına başlamalıdır.'

'Kriz var' saldırılarına karşı kadınlar mücadele ediyor

SAYFA 7

Dersim'de koltuk değil, bağımsız irade kazanıldı

Düzen partilerinin bin bir türlü çirkeliğine tanıklık ettiğimiz seçim süreci geride kaldı. Tüm ülkede, düzen partilerine karşı etkili bir karşı çıkış yakalanmazken, bu ortamdan faydalanan AKP, CHP, MHP gibi partiler, halkın oylarına çantada keklik, 'cekeği koysak alın' muamelesi yapılabildi. Kuzey Kürdistan'ın birçok ilinde ise düzen partilerinden yalnızca AKP varlık gösterebilirken, Kürt ulusal hareketi, burada AKP'yi 'geriletmeyi' başardı.

AKP hükümetinin 'beyaz eşya yardımı' ile ülkenin seçim gündemindeki yerini alan Dersim'de ise, demokrasi mücadelesi için oldukça tartışmalı bir seçim süreci yaşandı. Demokrasi gücünün ülkenin bati illerinde, başta 'Biz Varız' platformu ile bir araya geldiği, ancak ilkesizlikler nedeniyle parçaları birleştirilemeye erişildiği 2009 yerel seçimler süreci içerisinde, Dersim en fazla tartışılan il oldu. DTP ve onun etrafında birleşen çevreler, ülkenin doğusu için (Kuzey Kürdistan) demokratik bir süreç işletmeyi düşünmedi bile. Kuzey Kürdistan'da neredeyse bütün demokrasi gücünü, genel bir yaklaşımın, Kürt ulusal hareketini destekleme politikası izlerken, bu genel politikaya rağmen özgül durumlarını saklı tutulacağı yönündeki politikalar ise tartışılabilir çevre tarafından hayata geçirilmedi.

Dersim halkı DDHD ile bağımsız duruşunu kazandı

Dersim'deki yerel seçim süreci, Dersim'de yaşayanların da yoğun ilgisi ile, Dersim'i Kuzey Kürdistan'ın en çok tartışılan il haline getirdi. 'Beyaz eşya yardımı' ile Dersimlilerin oylarının AKP'ye gideceği yönündeki 'kayıplar' burjuva basınının da ilgisi ile yaratılmak istendi. Ancak, aylar öncesinden yerel yönetimde birliktelik yaka la s, mak için DHP'nin öncülüğünde oluşturulan Dersim Demokratik Halk Dayanışması, 'beyaz eşya yardımı'na

mi'na oldukça kidesel bir tepki örgütledi. Dersim halkını yanına alan DDHD, yalnızca tek bir siyasetin rengini taşımamaya büyük özen göstererek, kapsayıcı, birleştirici olma kaygısıyla hareket etti ve Dersim'in yerel seçimlere böyle girmesi için elinden gelen çabayı gösterdi. Dayatma, dar grupçu, halkı dikkate almayan anlayışlarla mücadele eden DDHD, bu çizgisi ile her çevreden Dersimlilerin sempatisini kazandı. Birey olarak tüm Dersimlilerin kendi tercihleri için söz söyleyebildiği bir platform haline gelen DDHD'yi, kurumların birlikteliği sağlanamaması sonucu, geldikleri yok sayarsak, DHE, TKP ve TUDEF dışında hiçbir kurum desteklemedi.

Halk DDHD'ye büyük ilgi gösterdi

Dersimlilerin, yerelden gelişen bir demokrasi çikışı olan DDHD'ye gösterdikleri ilgi, burjuva medyasına kadar hiçbir çevrenin görmeyen gelececeği bir boyut aldı. AKP'nin 'beyaz eşya yardımı'na gösterdiği kidesel tepki ile ilk eylemini gerçekleştiren DDHD, ertesi gün bütün gazetelerin sayfaalarında geniş yer bularak, tüm ülkeye sesini duyurabildi. Dersim halkının büyük bir coşku ile sahiplendiği DDHD, bundan sonraki bütün etkinliklerini miting havasında gerçekleştirdi. Dersimlilerin, dışarıya anlayışlar karşısında, kendi sözünü söyleyebildiği bu platform, demokrasi mücadelesinde, anlayış ve pratik bakımından anlamı bir yıl ayırmı doğurdu. Halkın sahiplendiği DDHD, mahallelerde gerçekleştirdiği kidesel büro toplantılarıyla, kiteselin coşkusunu gittikçe artıyordu.

İlkesiz siyaset ayrılığı derinleştirdi

Yerel seçimler süreci, anlayış düzeyinde anlamı bir yıl ayırmı dayattıysa da, pratik olarak da ayrımlıklar, dar grupçu yaklaşımlar nedeniyle kapılmaz olarak yaşandı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve 21 Mart Newroz Bayramı'nda yaşanan ayrışma, burjuva basınına bile konu oldu. DDHD tarafından, halk için önemli olan böylesi günlerin, seçim gündemine 'kurban edilmemesi' için çaba gösterilirken, DTP, ESP, Partizan gibi güçlerin içerisinde yer aldığı Güç Birliği ise, birleşme için çaba yürütmek bir yana, ayrışma ile ilgili bayağı bir açıklama yapmakla yetindi. Bu tablo içerisinde, DDHD'nin 8 Mart kutlaması, Dersimlilerin yoğun ilgisi ile, coşkulu bir miting dönüşü. Emekçi Kadınlar Günü'nü, çevre illerden getirdiği partililer ile 1 Mart'ta erkenden Dersim'de kutlayan DTP ise, 8 Mart'ta Güç Birliği ile yaptığı 'mitingte, aynı kideselliği yakalayamadı. Newroz'da ise, mahalle ziyareti gerçekleştiren DDHD, yine oldukça kidesel bir etkinlik gerçekleştirmiş oldu. Güç Birliği adına DTP İl Başkanı Murat Polat, Newroz'da birleşmeye gerekçelerini, 'DDHD'nin teklifini kabul etmeyişimizin nedeni, onlar bizi de dahil olalım dediler ama biz kendi adayımızı konuşturacağız. Mutlaka onlar da kendi adaylarının konuşmasını isteyecekler. Bu da sıkıntı yaratacak. Bu nedenle kabul etmedik' şeklinde bir açıklama ile savundu.

DDHD'yi karalayana, Dersim halkını karşısına aldı

Düzen partilerinin seçim oyunlarına yönelik etkin tavrı alış, dayatma ve halkı dikkate almayan anlayışlarla uzlaşmaması, DDHD'yi halkla daha çok bütünleştiren, yapılan etkinliklerin kideselliği ve etkinliklerde ortaya çıkan coşku, bunun en somut yansıması oldu. Bu coşku ve sahiplenmeyi kabul edemeyen kimi gen anlayış sahipleri ise, DDHD'nin kideselleşmesi karşısında, karalamalara başurma yoluna gitti. Bağımsız aday Murat Kur için yapılan karalamaların en ciddi olanı, 'düşman yönlendirmesi' iftirasıydı. DDHD ile birlikte hareket eden, demokrat, devrimci tüm Dersimlilere bu iftirayı atarlara, ne yazık ki, 2007 yılında bu insanların oylan ile seçilmiş olan 'milletvekili' Şerafettin Halis ve partisi DTP öncülük yaptı. DDHD için yapılan karalamalardan birisi de, Murat Kur'un Vali'den para aldığı iftirası oldu. Buna karşılık DDHD'nin bağımsız aday Murat Kur, 'Bu iftirayı karalayana, onlarımların varlığını, Ebu İbrahim'in sözleri ile fa essinler' diye tepki gösterdi, ancak karşı tarafta kanıt gösterme yönünde en ufak bir çaba gösterilmedi. 'Çamurat tzi kalsın' halk deyişimi ile direder özdeş olan bu durum, en çok, DDHD ile bağımsız iradesi açığa çıkan Dersim halkının tepkisini çekti.

Karalamalara ve iftiralara binlerce

Dersim'den yanıt: 'Biz kazanacağız' mitingi DDHD ve bağımsız aday Murat Kur için karalamalar ve bunlarla birlikte yaratılmak istenen AKP korkusu tüm mahallelerde aralıksız sürdürülürken, Dersim halkı bu yapılanlara en etkili yanıtı Kışla Meydanı'ndaki 'Biz Kazanacağız' mitinginde verdi. Mitingte, DDHD'yi karalayana, küçümseyenlere, 'Biz, Dersim halkını küçümseyenlere karşı sessiz kalmamak için Murat Kur'u

aday çıkardık. Çalışmalarımızla AKP ve CHP sokağa çıkamaz hale geldi. Bize kara kaldılar, AKP ve Vali ile çalıştığımızı söylediler. Ama Dersim halkı, bugün, burada gereken cevabı vermiştir' diye yanıt verildi. Moğolların coşkulu parçası 'Bir şey yapmalı' eşliğinde daha da coşkulanan Dersimliler, yaşlılarıyla, gençleriyle adeta 'yerinde durmadı'. Burada bağımsız aday Murat Kur, 'Halk beirlere ise Murat Kur hiçtir. Belediyeyi ben değil, halk medisleri yönetecek. Tüm belediye gelirleri halk için kullanılacak. Mahallelerde vali'den para aldığımızı, halka ihamet ettiğimizi söylüyorlar. Sistem karşı mücadele verenler, şimdiki politikalarıyla sistem içi olmuşlardır. Para alındığını ispatlayın, Murat Kur adaylığın çekilsin, eğer almamışsa, siz çekilin' diye konuştu.

DDHD Dersim halkının sorunlarına sahip çıktı

'Onlar bir koltuk kazandı, bizse halkı' diyen DDHD, seçim süreci boyunca Dersimlilerin her kesiminden insanı bir araya getirebildi. İradesini hayata geçirebilen Dersimliler, bu coşku ile eklemlerle gözlemlenen sorunlarına en büyük sorunlarından biri olan ve sistem tarafından dayatılan yazışmanın batığına düşmüş Dersimlilerden bile, bu umutsuzluğun altında yer bulabildi kendisine. Seçim çalışmalarında coşku, DDHD'de birleşen yetmiş yetmiş tüm Dersimlilerde böylesine yoğun yaşanırken, görüşlerini aldığımız ise öğrencisi Sevim, gazetemize şunları söylemişti: 'Ben bu demerğe ezilen halk için bir şeyler yapmak için geldim. Tabii tek kişiyle olacak iş değil bu. Murat abi ile yapacağımıza emirsin. Buradaki yapacağımız şeyi sadece Murat Abi yapmayacak zaten. Hepimiz yapacağız. Murat Abi halkla iç içe olmak için madde bağışlarının bile arasına girmiş. Zaten bizim işlerinin çoğu madde bağışları. Bunlara yardım etmek gerek. İçine girmek gerek.'

DDHD, seçim sürecini kamuoyuna değerlendirdi

DERSİM- Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD), yaptığı basın açıklamasıyla seçim sürecine ilişkin görüşlerini kamuoyuyla paylaştı. Basın açıklamasına bağımsız aday Murat Kur, DHE temsilcisi Ozan Doğan, DDHD yürütme üyesi Haydar Beltan, DDHD'nin il genel meclis üyesi aday Bedri Es ve Grup Munzur'dan Özlem Geçrek katıldı. Dersim Demokratik Halk Dayanışması, seçim sürecinde yaşanan olumsuzluklara, DDHD'ye yönelik hakaret ve iftira boyutuna ulaşan karalamalara dair değerlendirmede bulundu.

'Düzen partileri DDHD'nin yarattığı etkiyle kaybetmiştir'

Sanat Sokağı'nda, kalabalık bir kitle ile birlikte yapılan açıklamayı, bağımsız aday Murat Kur okudu. Halkın, yoğun alkış ve sloganlarla eşliğinde basın metnini okumaya başlayan Kur, ardından DDHD'ye ve bağımsız adaya sahip çıktığı için Dersim halkına teşekkür etti. DDHD'nin seçimlerde 3.366 oy aldığı söylenen Kur, adındaki 'bağımsız' kelimesinden dolayı, DDHD'ye verilerek istenen 446 oyuun Bağımsız Türkiye Partisi'ne verildiğini ve yine DDHD'ye verilerek istenen 200 oyuun muhürün doğru basımaması nedeniyle iptal edildiğini ifade etti. DTP, ESP, HKM, EMEP, İçişleri ve ÖDP'den oluşan 'Güç Birliği'nin 4033 oy aldığı kaydeden Kur, açıklamasına şöyle devam etti: 'Peki bu sonuçlar nasıl okunmalıdır? AKP ve CHP gibi düzen partileri DDHD'nin çalışmalarının yarattığı etkiyle kaybetmiştir. Bu başan DDHD'ye ve onu var eden Dersim halkına aittir. Halka ve kendi programlarına güvenmeyecek 'Güç Birliği' içerisinde ilkesiz ve tutarsız bir şekilde grup-parti çıkarları için bir araya gelenler de kaybetmiştir. Dersim halkının beklentilerini ve çıkarlarını merkeze alarak kendi programıyla çalışmalarını yürüten ve çalışmanın bütün kaynaklarını yine bu süreç içerisinde yaratan DDHD ise kazanmıştır.'

'Sandık başlarında oyunlar oynandı'

Sandık başlarında görevli olan 'Güç Birliği' üyelerinin belediyeyi kazanmak için her yolu mübah gördüğünü söyleyen Kur, 'Sandık başı görevlisi oima ayrıcalıklı: 'oya çevirmek için türlü girişimlerde bulunan 'Güç Birliği' görevlilerinin bu tutumları nedeniyle neredeyse tüm sandıklarda gerginlikler çıkmış, tartışmalar yaşanmıştır. 29 Mart öncesi yapılan anti-propaganda yeterli görülmüş olması ki dostlarımız tüm sınıflar ablukaya alarak 'Murat Kur'a oy verilirse AKP'nin kazanacağı' propagandası yapmış, seçimler baskı altına alma tutumunu benimsemişlerdir. Okuma-yazması olmayan yaşlılarımız akrabalarınca yardım edilmesine izin verilmemiş, sandık başı görevlilerinin DTP'den olması avantaja çevrilmişe gayret edilmiştir' dedi.

'AKP korkusu yaratarak, AKP'yi güçlendirdiler'

29 Mart seçimlerinin sonuçlarının demokrasi gücünü arasındaki ayrışmanın görülmesi için de önemli olduğunu altını çizen Kur, 'Dostlarımız, halkın söz hakkının dahi olmadığı 5 yıllık pratiğin yarattığı güvensizliği aşmaya dönük ortaya koyduğumuz tüm önerileri reddedip halkın katıldığı karar alma zeminlerinde ısrarla kaçmayı tercih ettiler. Ve bir AKP korkusu ve paranoyası yaratarak AKP'yi olduğundan daha büyük bir güç haline getirdiler, beslediler' diye konuştu.

'Devrimci güçler seyrirci kalmıştır'

Seçim sürecindeki karalama politikasının, belediyenin nasıl yönetileceğiyle ilgili ipuçları sunduğunu söyleyen Kur, 'Kendisinden olmayanı dışlamak ve ötekileştirmek, kendisine benzeyene kadar terbiye' etmek, devletin çok iyi bildiği bir politika. Ancak bu politika halka yabancıdır, halkın güvenini de alamaz. Ama ne yazık ki dostlarımız seçim sürecinde farklı doğruları olduğu için kendilerinden ayrı düşmüş bir oluşumu tereddüt etmeden 'öteki' ilan etmiş ve daha da vahimi 'devlet yönlendirmesi' ithamlarıyla aklılara ziyan açıklamalarda bulunmuşlardır. Ve ne yazık ki DTP dışındaki kurumların temsilcileri çıkıp onlara 'dur' diyememiş, sessiz kalarak devrimci dayanışmada benzeri görülmemiş dedikler açıklamasına seyrirci kalmışlardır' dedi.

'DDHD, önümüzdeki yıllarda Dersim'i yönetmeye adaydır'

DDHD'nin tüm gücüyle çalışmalarına devam edeceğini söyleyen Kur şöyle devam etti: 'DDHD, Dersim halkından aldığı güçle çalışmalarını kurumsallaştırarak ulaştıran seviyeyi daha da ileri taşıyacaktır. DDHD önümüzdeki yıllarda 'Dersim'in her yerini yönetmeye aday' olacaktır. Halkımız, DDHD ve bağımsız aday Murat Kur şahsında kazanmıştır. Halkımız, emeği ve alınterini yarattığı DDHD etrafında daha fazla kenetlenerek, açığı yolun devamını getirecek ve yenilemez en büyük gücün örgütü bir halk gerçekliği olduğunu gösterecektir.'

Mazgirt ve Hozat'ta halk yönetimi kazandı

DERSİM/Hozat/Mazgirt- Hozat'ta 'söz, yetki, karar' şiarı ile yola çıkan Yerel Demokrasi Platformu'nun bağımsız adayı, Cevdet Konak, tekrar belediye başkanı seçildi. DHE, Hozat Halk Dayanışması, Partizan, DTP ve ÖDP'nin oluşturduğu Hozat Yerel Demokrasi Platformu, Hozat'ın köylerinde, mahallelerinde yaptığı seçim çalışmalarından güçlü bir başarıya çıktı.

Düzen partilerine tokat gibi yanıt

AKP ve CHP gibi düzen partilerinin seçim sürecinde oluşturdukları gerid rekabet ortamına, karalamalara rağmen, can bedel mücadelelerle yaratılan değerlere sadık kalan Hozat halkı, bu mücadelelerin taraf olan kurumların ortak adayını yeniden seçti.

AKP ve CHP gibi partiler, seçimleri kazanabilmek için, iş vaatleri, karalama gibi yöntemlerle halkın mücadelesine il ortaya çıkmış değerlerini yenmeye çalışırlarsa da, başanlı olamadılar.

Düzen partileri, Hozat gibi, kimsiği belli olan bir yerdede, 'devrimcilik' maskesine de büründüler.

'Bedel ödeyenlerin, devrimcilerin, halk olma bilinci ve orunıyla yaşayan insanların yeni CHP gibi düzen partileri değildir' anlayışı ile hareket eden Hozat Yerel Demokrasi Platformu, düzen partilerine ciddi bir ders vermiş oldu.

Hozat'ta sandıkların açılmasıyla birlikte, sayım sonuçlarına kadar miraca bekleyen halk, sonuçlarını gelmesiyle birlikte, Zübey-

de Hanım Üyesi'nden, 'Söz, yetki, karar' şiarı ile yola çıkan Yerel Demokrasi Platformu'nun bağımsız adayı, Cevdet Konak, tekrar belediye başkanı seçildi. DHE, Hozat Halk Dayanışması, Partizan, DTP ve ÖDP'nin oluşturduğu Hozat Yerel Demokrasi Platformu, Hozat'ın köylerinde, mahallelerinde yaptığı seçim çalışmalarından güçlü bir başarıya çıktı.

Mazgirt halkı kazandı

Dersim'in bu ilçesi, önceki beş yıllık dönemde AKP'li belediye tarafından yönetildi. Bu seçim döneminde Mazgirt Demokratik Halk Dayanışması'nın bağımsız adayı olan Tekin Türkel, ıstıf çabalama sürecunda EMEP'den aday oldu. 'Düzen partileri Mazgirt'e bir tek çivi bile çakmadı' diyerek, önceki belediye yönetimini eleştiren Mazgirt'li Türkel, karalama çabalarına rağmen Mazgirt halkının desteğiyle belediye yönetimine geldi.

Mazgirt Belediye Başkanı
Tekin Türkel

Halkın örgütlü gücü ve iradesi esas olmalıdır

HABER MERKEZİ- Maoist Komünist Partisi (MKP), Dersim'de yerel seçim sürecinde yaşananlara ilişkin yaptığı açıklamada, "Dost güçler arasında karalama, saldırı, tehdit gibi kabul edilemez yöntemlere son verilmeli" dedi. Bağımsız siyasi çizgiden taviz verilemeyeceğinin ve halkın örgütlü gücünün esas olduğunun altını çizen Maoist Parti, yaşanan olumsuzluklara ilişkin değerlendirme yaparak, "Tüm enerjimizle Dersim halkının bağımsız iradesinin yanında olduğumuzu açıkça beyan ediyoruz" dedi.

'Mesnetsiz açıklamalar, karalama ve tehditler gerici, kabul edilemez'

"Dersim özgürlüğünde bağımsız belediye başkan adayı ve DDHD şahsında Dersim halkı ve DHF, ulusal hareket tarafından yapılan karalama, mesnetsiz (tam ve tehdit içe-

rikli açıklamaları hedef göstermektedir. Bu gelişmeleri kaygı verici buluyor ve kabul edilemez olarak değerlendiriyoruz" denilen açıklamada, "Halkın örgütü devrimci güçlerinin düşmanla aynalaştırılmasının sorumsuzca duygusal bir tepkiden ibaret olduğunu ve bunu kinadımca beyan ederek, gelebilecek olumsuzluklardan sözünü ettığımız açıklama ve tehdit-kar tutum sahiplerinin sorumlu olduğunu belirtelim. Bu tehditlere su veya bu şekilde destek olan her çevre de aynı biçimde sorumlu olacaktır" diye belirtildi. Açıklamada, "Dost güçler arasında, karalama, saldırı, tehdit gibi kabul edilemez yöntemlere son verilmelidir. En küçük bir olumsuzluk, ezilen ulus ve halka değil, gerici faşist hüküm sınıflara hizmet edecektir. Unutulmalıdır ki halk kitlelerine ve devrimin örgütü güçlerine karşı her türden baskı ve zor unsuru, kimden gelirse gelirse gerici ve asla da kabul edilemezdir. Tüm ilgili kesimlerin sorumlu ve duyarlı olmaya davet ediyoruz." denildi.

ve anlık çıkarılara hareket eden anlayışlar eleştirilerek, şöyle devam etti: "Dahası, dışındaki devrimci yapılar, devrimin ve kendisinin de bir kazanımı olduğunu göremeyecek kadar sağ bir yaklaşım sergilemektedirler. Kendi dışındaki devrimci-demokrat güçlerin, bütün farklılıklarıyla birlikte aynı cephenin bileşenleri olduğu, dolayısıyla bunların güçlenmesinin kendisinin de güçlenmesi anlamına geldiği gerçeğini kabul etmeyerek, siyasi açıdan mücadele edilip zayıflaması gereken güçler olarak ele almaktadır. Halbuki dostlarımızın zayıflamasının, bizzat kendisinin de zayıflaması anlamına geleceğini görememektedirler."

'Devrimci politika pragmatizme kurban edilemez'

Dersim'de yerel seçimler özgürlüğünde yaşanan ayrıma hakkında bazı devrimci, demokrat çevreleri, "düşman yönlendirmesi" yorumu yapıldığına dikkat çekilen açıklamaların devamında şu eleştirilere yer verdi: "Bu dostlarımız 'siyasette her şey mübah'tır' anlayışıyla hareket ettikleri için, bir türlü bu ayrımda, kendi yanlış politikalarının kaynaklarını yanlarını göremeyerek, devrimci-demokrat güçler arasında bir ilke olan devrimci yaklaşımın sınırlarını aşarak, tanımlanmayan oldukça hoyrat kullanılmaktadır. Üstelik bunu da pragmatist, tutarsız bir şekilde, 'dün dündür, bugün bugündür' anlayışıyla sürdürmektedirler. Dostlarımız, Dersim merkezdeki bağımsız adayı 'düşman yönlendirmesi' olarak tanımlayıp, bunun üzerinden siyaset yapmayı tercih ederlerken, aynı yeni demokrasi güçlerinin Dersim merkez dışında birçok alanda kendileriyle birlikte hareket ettikleri gerçeğini önemsememektedirler. Bu siyasete tutarsızlık, gerçeği çarpıtarak burjuvaziye ait yöntemleri ilkesizce kullanma çabasıdır."

'Devrimci yapıların yaklaşımını sığ'

Bazı devrimci yapıların ilkelere bağlı olmadan ve stratejik bakış açısından yoksun olarak sürece yaklaştığı ifade edilen açıklama, gününbirlik

'Tüm ilgili kesimleri duyarlı olmaya davet ediyoruz'

"Demokrasi talebiyle mücadele eden Kürt ulusal hareketinin, çeşitli yerlerde faşist düzene alternatif temelde ve aynı zamanda siyasi olarak bağımsız insiyatif biçiminde ortaya çıkan halk iradesinin terçihine ve bu demokratik hakka tahammül etmeyip sindirememeleri, karalama, hakaret gibi demokratik normlara sığmayan tutumlarını açık tehditlere vaktirerek, Dersim halk iradesi ve halkın örgütü gücünü sindirmeye çalışması kaygı verici ve olumsuz bir gelişme olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle Kürt ulusal hareketinin merkezi düzeyde, komünist ve devrimci halk gücünü düşmanla özdeşleştiren açıklamalarda bulunması, ortamı provokate etme değeri olup, negatif bir sorumluluk sergilenmektedir. KCK üyesi Bozan Teber'in açıklaması, sağsöz ve duygusal tepkiden ibaret, talihsiz bir açıklamadır. Halkın örgütü devrimci-demokrat gücünü ve Dersim halkı ile belediye başkan adayını düşmanla aynalaştırarak pervasızlıkta hedef göstermesi asla kabul edilmez. Bu olumsuz yaklaşımı kinadımca açıkça beyan ediyoruz. Komünist ve devrimci güçler, Kürt ulusal hareketinin haklı mücadelesi ve tüm demokratik mücadelesini desteklemektedir. Devrimci-demokrat ve ilerici güçler arasındaki sorunları eleştiri-özeleştir ve dostane ilişkiler içinde çözümlenmesinden yana olduğumuzu, bunu ilkesel yaklaşımımız olarak beyan ederiz. Dost güçler arasında, karalama, saldırı, tehdit gibi kabul edilemez yöntemlere son verilmelidir. En küçük bir olumsuzluk, ezilen ulus ve halka değil, gerici faşist hüküm sınıflara hizmet edecektir. Tüm ilgili kesimleri sorumlu ve duyarlı olmaya davet ediyoruz."

NATO'ya karşı halk kurtuluş ordularını yaratalım

Haber Merkezi- Maoist Komünist Partisi (MKP), 1-5 Nisan tarihlerinde toplanan NATO zirvesine karşı bir açıklama yaptı. "Emperyalist tekeller yaşadığı derin kriz nedeniyle yeni çareler arama peşine düşmüş durumdadırlar" denilen açıklamada, "Dünya halklarına sömürü ve katliam politikalarıyla saldıran emperyalist-tekellerin ordusu NATO'yu halkların kurtuluş ordularını yaratarak yenelim" çağrısı yapıldı.

'NATO dünya halklarına karşı hazırlık yapmaktadır'

Emperyalistlerin yaşadığı kriz halklara faturu etmek istediği, halkların örgütlenmesine karşı hazırlık yapıldığı belirtilen açıklamada şöyle denildi: "Emperyalistlerin yaptığı planlamalara bakarsanız şimdiden dünya halkları yaşanan yeni krizden sorudlarını daha fazla işsizlik, daha fazla yoksulluğa, daha fazla açlık, saldırı, katliam ve yozlaşma olarak yaşayacaklardır. Bu gerici saldırlara karşı halkların hakkı ve meşru tepkilerinin güçlü olacağı bilen emperyalistler bir yandan krizlerini atlama için yeni ekonomik saldırı paketleri hazırlarken bir yandan da ilerici güçlerin örgütlenmesini engelleyecek güvenlik yasalarını hayata uygulamaktadırlar. Uluslararası alanda kurulan diğer gerici emperyalist kurumlara ek olarak askerî örgütlenmiş NATO vb. kurumları aracılığıyla sürekli tecrübelerini paylaşarak dünya halklarına karşı hazırlık yapmaktadırlar."

'Bir halkın ordusu yoksa yenilmekten kurtulamaz'

Emperyalizme ve savaş örgütü NATO'ya karşı halk ordularının yaratılmasının önemine vurgu yapılan açıklama şu sözlerle sonlandırdı: "Geçinen aşamada sistem içi çözüm arayışları; dünyayı kapitalist-emperyalist sistem tarafından düzletilebileceği hayali pratikte tamamen boşa çıkmıştır. Dünya halklarının tek kurtuluşunun devrimle olacağı daha da kanıtı ve yakıcı hale gelmiştir. Türkiye Kuzey Kürdistan coğrafyasındaki tüm ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci ve komünistler olarak görevimiz, dünya halklarının kurtuluşunun coğrafyasındaki görevinin üzerimize yüklediği sorumluluktan yerine getirebilmek için çaba harcamaktır. Tanrı bize, 'bir halkın ordusu yoksa, emperyalist gerici ordular karşısında yenilmekten kurtulamaz' pratiğini kanıtlamaktadır. Güçlü bir komünist parti ve onun önderliğinde bir kızıl ordu ve sınıf ittifakına dayalı devrimin dostların birleşimi NATO vb. tüm işgali ve katliamcı güçleri yenerek kazanmamızın tek anahtarıdır. Komünist partilerin önderliğindeki halk kurtuluş ordularını destekleyerek halkın kendi kaderini eline alabilmesi için ordularını sağlamalıyız."

'Emperyalist haydutun topraklarımızı kirletmesine izin vermeyelim'

Haber Merkezi- Maoist Komünist Partisi (MKP), Obama'nın ukemaze gelişine ilişkin bir açıklama yaptı. Emperyalist saldırılarının derinleştirilmesi için yeni planların yapıldığı vurgulanan açıklamada, ABD'nin Başkanı Obama'ya karşı tepki gösterilmesi çağrısı yapıldı.

'ABD emperyalizmi saldılarını derinleştirerek'

Emperyalist kapitalist sistemin derinleşen krizini aşmak için farklı seçenekleri uygulamayı öngördüğü belirtilen açıklamada, "ABD emperyalizmi, son süreçte yapmış olduğu seçimler üzerinden daha birkaç ay geçmeden başkanlık seçiminde galip çıkan Demokrat Parti'nin temsil ettiği tekellerin çıkarları temelinde Barak Obama'nın başkanlığında yayılmacı, yağmacı, ilhakçı, katliamcı kabinesini oluşturur. Sömürge ve katliamcı kabine oluşur oluşmaz hemen dış politikada aşağı geçip mevcut boşlukları doldurmaneye gayretliğine girer. Dünya kamuoyuna verdiği beyanlarda da anlaşılacağı üzere ABD emperyalizminin dış politikaya dair bir önceki yöneliminden hiç de farklı olmadığını ve aksine mevcut bu yönelimin daha bir derinleştirileceği gerçeğini de bir kez daha ifşa etmiş olur" denilerek, ziyaretin birçok zıddan halklarımızın karşı ekonomik, siyasi, asker, kültürel açıdan saldırıyı içereceğinin altı çizildi.

'Türk devletinin daha iyi uşaklık yapması sağlanacak'

Afganistan ve Irak işgalinde düştüğü bataktan çıkmak için Türk devletinden çok daha etkin bir görev alması sağlanacağı ifade edilen açıklama şöyle devam etti: "Yine faşist Türk devletine, Kafkaslara ve orta doğuya açılmanın basamağı olarak daha etkin tetkiklik misyonu biçilecektir. Sıkça ağzına pelesenge ettikleri 'İlmi İslam Modeli' ile faşist Türk devletini bölgede ABD emperyalizmine daha iyi uşaklık yapabileceğinin olanaklarını her bakımdan zorlayıp, bu rolü daha etkin icra edebilmesi amaçlanmaktadır." Açıklama şu ifadelerle sonlandırdı: "Maoist aktivistler, baş-haydut devletin başkanı olan Obama'ya tavır alıp tepkinizi ortaya koymalıyız. Ezilen-sömürülen mazlum halkların okuk okuk kanını dökmüş maddi ve manevi değerlerini hoyratça talan eden bu kan emici yaratıkların topraklarımızı kirletmesine asla izin vermeyelim. Ortaya koyacağımız tepki, sokakları tutuşturup, meydanlarda hesap sorma biçiminde olmalıdır. Halk savaşının pan-dayan siparişlerine güç katmak için üstümüzde düşen görev ve sorumluluklarda ileri atılalım."

'Emperyalist çözüm planına karşı çıkalm'

HABER MERKEZİ- Maoist Komünist Partisi (MKP) bir bildiri yayımlayarak, ABD öncülüğündeki PKK'nın tasfiyesi planına ilişkin değerlendirmede bulunarak, bu plan doğrultusunda öntümüzdeki günlerde yapılması düşünülen 'Kürt Konferansı' adlatılmasına dikkat çekti. Kürt ulusal hareketinin tasfiyesini öngören ve emperyalist çözümü dayatan bu plan için, bölgedeki uşak devletlerin ABD öncülüğünde mutabakat sağladıklarının altı çizilen açıklamada, bu saldırlara karşı PKK'nın tarihten aldığı ulusal devrimci özü ile karşı koyması gerektiği vurgulandı. Ulusal ve devrimci hareketlere birleşme çağrısı yapan Maoist Parti, açıklamasında, "Emperyalist patenti, bilumum uşak, yerli feodal yönetim ve feodal-faşist burjuva devletlerin gerçekleştireceği Kürt Konferansının kayıtsız-koşulsuz teslimiyet ve tasfiye manevralarına hizmet etme ikerliği ve amacına karşı uyanık olunmalıdır" dedi.

'PKK'nin devrimci niteliği emperyalistleri kaygılandırmaktadır'

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi: "Kürt ulusal hareketinin devrimci niteliği, başta emperyalistler olmak üzere, onları işbirlikçi, uşak rejimleri kaygılandırmaktadır. Gün-

ku yıllarca devrimci silahlı mücadelenin ürünü olarak gelişen PKK, bu sömürücü zalimlerin konseptlerine uymamakta ve kayıtsız, koşulsuz teslimiyete ve tasfiyeye karşı direnmektedir. PKK'nın siyasi alanda kendini meşrulaştırma ya da kabul ettirmeye dönük politikalarını anlamakla birlikte, emperyalist patenti, bilumum uşak, yerli feodal yönetim ve feodal-faşist burjuva devletlerin gerçekleştireceği Kürt Konferansının kayıtsız-koşulsuz teslimiyet ve tasfiye manevralarına hizmet etme ikerliği ve amacına karşı uyanık olunmalıdır."

'Kürt ulusunun emperyalist sisteme yedeklenmesi amaçlanıyor'

"Dünya halkının ve ezilen ulusların baş düşmanı ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalist saldırı bloğunun yeni dünya düzeni eksenindeki Ortadoğu Projesi kapsamında yürüttüğü işgal ve sömürü politikaları işbirlikçi-üşak gerici faşist rejimler eliyle de boyutlu olarak gerçekleştiriliyor. Yeni saldırı konseptine uygun olarak, Güney Kürdistan da emperyalizme bat etmiş Kürt yönetimi ve Türk devleti arasındaki çeşitli senaryolarla gerçekleştirilecek 'Kürt Konferansı'; bilirmeli ki, Kürt

ulusal hareketinin tasfiye edilecek, Kürt ulusunun emperyalist dünya sisteminin bir parçası haline getirilmesini amaçlamaktadır."

'Kürt Konferansı'na karşı ilerici güçler bir araya gelmelidir'

Açıklama şu sözlerle sonlandırdı: "Yurtsever devrimci Kürt ulusal hareketi, bugüne kadar binlerce şehit ve oldukça zor süreçlerden geçerek yarattığı değerleri, küçük kimselere feda etmemelidir. Kanlı yazılan devrimci Kürt ulusal hareketinin tarihi mirası ve tecrübeleri, emperyalist oyunlara peşkeş çekilemez. Kayıtsız-koşulsuz tam köleliği hedefleyerek, tasfiye ve marjinalleştirme politikalarıyla yeni manevra ve senaryo konseptlerine karşı tüm noktalarda alternatif teorik-pratik politikalar gerçekleştirilmelidir. ABD emperyalizminin organizasyonu gerçekleştirilecek olan Kürt Konferansına karşı bütün demokrat, yurtsever, devrimci ve komünistler bu perspektifle hareket ederek, halkların kardeşliği şiarıyla mücadelelerini ortaklaştırarak, yeni direniş mevzileri yaratmalıdırlar. Kürt ulusu özgünlüğünde Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarının devrim mücadelesini de hedefleyen sözde 'Kürt Konferansı'na karşı tüm ilerici güçler ortak ideolojik mücadele yürütmelidirler."

Hükümetin 'önlem' paketi yoksula değil, sermayeye

Krizin etkisi her geçen gün derinleşirken, işsizlik milyonlarla ifade edilirken, yoksulluk artarken hükümetin açıkladığı kendinden menkul 'önlem' paketi, halkla dalga geçen nitelikte. Başbakan Erdoğan ve şürekası bir yandan 'Kriz bizi teğet geçecek' derken, diğer taraftan krizin etkisini görmüş olacak ki paketi açıklarak deliği büyüyen ekonomiyi yamamaya çalışıyor. 5. paketi yerel seçim mitinglerinde 'övuerek' açıklayan Erdoğan, 'gerekirse başka paketler de' açarız dedi. Halkın alımı teşvik edilerek iç talebi canlandırmayı amaçlayan paketin marifeti ÖTV ve KDV gibi vergi indirimleriyle sınırlı. ÖTV ve KDV de öngörülen indirim ise 3 aylık süreyi kapsayacak. Yani indirimler geçici bir süre için.

İndirimler KOBİ'lerin stoklarını eritmek için: Açıklanan pakete göre mobilya, büro makineleri, bilgisayar, iş makineleri ve ticari gayrimenkullerden alınan KDV 3 ay süreyle yüzde 8'e çekiliyor. Konut, işyeri ve diğer tüm emlak alım satımlarında alıcı ve satıcılardan alınan

binde 15'lik tapu harcı binde 5'e indiriliyor. KOBİ'lerin iş makinelerindeki yüzde 18'lik KDV, yüzde 8'e indiriliyor. Pakette ayrıca Hazine ve TOBB tarafından KOBİlere garantili kredi veriliyor. Bu önlem sayesinde finansman sıkıntısı çeken şirketlerin işyerlerine imkân sağlandığı gibi, KOBİ'lerin elindeki stokların eritilmesi amaçlanıyor.

Halkın arabaya değil, ekmeğe ihtiyacı var: Açıklanan paket krizi yamamaya çalışmaktan bir anlam ifade etmemekle birlikte, yoksul halkın yararına yönelik herhangi bir şey yok. Zira açıklanan vergi indirimi otomobil, emlak, büro malzemeleri, beyaz eşya, KOBİ'lerin iş makineleri vb. noktalarda indirim getiriyor. ÖTV ve KDV'deki geçici indirim, en temel tüketim maddelerinde geçerli değil. Yani paketin içinde yoksul halkın, yoksulluğun, işsizliğin esamesi yok. Krizle de birlikte işsizliğin had safhada olduğu, yoksulluğun giderek tımandığı bir durumda arabalara, iş makinelerine, gayrimenkullere geçici indirim getirilmesi eğreti

duruyor. Oysa her geçen gün yoksul ve yoksunlaşan halkın temel gıdaları alacak imkânı, işe, ekmeğe ihtiyacı var.

Sermayeye indirim var, asgari ücretten alınan vergiye yok: Yüz binlerce işçi ve milyonlarca yoksul günlük yaşamını idame etmede zorlanırken, temel gıda ihtiyacını karşılayamazken araba ve ev alımını teşvik etmeye çalışılması vergi indirim önleminin kimin işine yarayacağı sorusu oldukça açık. Üstelik yüz binlerce işçinin araba ya da ev alma koşulunun imkansız olduğu gerçeği ortadayken, Eve, arabaya vergi indirimi getirilirken, halkın ödemekte zorlandığı ve onlar için ciddi bir sorunu olan elektrik, su, doğalgaz ve temel gıda ürünlerinde herhangi bir indirim söz konusu değil. Söz konusu pakette sermaye sahiplerine garantili kredi verilirken, ihtiyaç alımı kolaylaştırılırken, ev kirasını bile karşılayamayan işçilerin bir arpa boyundaki asgari ücretinden alınan vergilerde bir indirim yapılmıyor!

Liman işçileri mücadeleyi büyütürken sürdürüyor

etmeyi öğrendiklerini alımı çözüyor. 'Bu direnişin kendisine has bir yanı var, birçok iş yerinde örgütlenme çalışması, birçok işyerinde direniş örgütleyen bir sendika olarak burada, özellikle çalışan üyelerimizin, hala, işten çıkarılan bizlere-üyelerimize sahip çıkıyor olması bu kadar tehdit ve sırf sahip çıkıldığı için bu kadar arkadaşımızın işten çıkarılmış olmasına rağmen hala her akşam 17.30'da bizler ve içinde çalışan üyelerimiz yumruklarını sıkarak sloganlarla limanın içinden çıkıyor, direnişte olan üyelerimizle buluşuyor ve burada ortak talepler haykırılıyor ve birlikte dağılıyoruz. Aynı şey sabah iş başı yaparken de gerçekleşiyor. Patronun en çok hazmedemediği, ortadan kaldırılmaya çalıştığı görüldü. Biz de ısrarla ve inatla bunu devam ettiriyoruz. Bu kararlılığımızı sürdürüyoruz.'

'Eğer başarısızsa diğer limanlara da sıçrayacak'

'Bu mücadelede örgütlenme sürecini direniş boyunca sendikamızla birlikte yapıyoruz; her karar birlikte alıyoruz, her şeyi birlikte paylaşıyoruz. Deneyimlerimizi, deneyimlerimizden biriktirdiklerimizi, arkadaşlarımızla işyerinin özgün koşullarını birlikte harmanlayarak sorunu çözecek araçlar yaratıyoruz ve mücadeleyi büyütürken sürdürüyoruz' diyor işçiler. Mücadelelerin başına ulaşmasını istiyorlar. Özelleştirilme sonucunda örgütlenmenin dağıldığını, direnişle birlikte örgütlenme seferberliği için girdiklerini ifade eden işçilere, direnişlerine dair beklentilerini sordumuzda şu cevabı alıyoruz: 'Ateş buradan yakıldı ve eğer başarıya ulaşacaksa bu Mersin'in başkanı olacaktır. Eğer başkan olacaksa bu ilk Mersin Limanı'nda başlayacak ve giderek diğer limanlara da sıçrayacaktır.'

'Çocuklarımız o günkü derslerini direniş çadırında aldılar'

Kundaktaki bebekleriyle, 85 yaşındaki dedeleri-ninle direnişlerini güçlendirdiklerini büyük bir heyecanla ve güvenle ifade ederken; mücadelelerinin ne kadar onurlu olduğunu şöyle ifade ediyorlar: 'Biz hep şunu söylüyoruz. Buradaki başkanı sadece AKAN-SEL işçilerinin, sendikamızın bir başkanı olmayacaktır. Buradaki başkan demokrasi başkanı olacaktır; buradaki başkan Türkiye işçi sınıfının bir başkanı olacaktır; başkan emek ve demokrasi güçlerinin başkanı olacaktır. Çünkü gerçekten çok onurlu bir mücadele bu; gerçekleştirdiğimiz eylemler üyelerimizin kundaktaki beklentileriyle, 85 yaşındaki dedeleri-ninle katılımıyla güçleniyor. Eşlerimiz, ailelerimiz ve bizim 'küçük general' adını taktığımız çocuklarımız özellikle direnişin en önünde, en kararlı sloganları haykırarak bir tutum içerisindedir. Geçtiğimiz günlerde gerçekleştirdiğimiz eylem çocuklarımız önküleri ile katıldılar. O günkü derslerini direniş çadırında aldılar. İşverene buradan seslenmemiz şudur: Bugün buradan bu direnişten öğreniyor çocuklar. Yani senin sırtındaki yakasına, burada öğrenen çocuklar daha güçlü yapışacaktır! İşçileri onursuzlaştırmaya gücünüz yetmeyecek. Çalışan işçi ile işten çıkarılan işçinin dayanışmasını engellemeye gücünüz yetmeyecek. Biz kazanana kadar ki hep sloganlarımızla haykırıyoruz sendika limana halaylarla girecek diye. Evet, limana halaylarla girene kadar mücadelemizi devam ettirmekte kararlıyız.'

meye nasıl gittiklerini ve greve gitme nedenleri şöyle aktarıyorlar: 'Sendikamız ile tanışmamız geçtiğimiz yıl Haziran ayında oldu; iki arkadaşımız gidip iş yerindeki huzursuzluğu sendikamızla paylaştı. Bunun üzerine sendikamız gerekli çalışmaları başlatıyor. Tabii ki liman da bir iş yeri, bir iş kolu olduğu için ve ileride bir sorun yaşanmaması için öncelikli olarak işkolu tespiti istendi. Bakanlık incelemesi 25 Eylül'de resmi gazetedeki yayımlandı. Yasaya göre itiraz süresini de bekleyerek ekim ayı sonlarına doğru burada bir örgütlenme çalışması başlatıldı. Sokak sokak, ev ev dolaşarak arkadaşlarımızın mahallelerine öncül arkadaşlarımızı bu işin örgütleyicileri olarak sorumlu ve görevlendirmeler yaparak kısa süre içinde yasalara adığı sayı çoğunluğunu sağlayarak 30 Aralık tarihinde çoğunluk tespit başvurusu yaptık.'

'Sendikal çalışmayı dayan patron bizi tehdit etti'

Sendikal çalışmanın duyulmasından sonra patronun, önce tehditlerle işçileri sendikadan koparmaya, işten istifa ettirmeye çalıştığını söyleyen işçiler, buna karşı direndiklerini şu sözlerle anlatıyorlar: 'Burada başkanı olamayınca 5 Ocak tarihinde 61 arkadaşımızı-üyemizi işten çıkardı. 6 Ocak'ta hemen Liman'ın A-Kapısı önünde, çalışan, işten çıkarılan arkadaşlarımız eş ve çocuklarıyla birlikte, emek ve demokrasi güçlerinin katılımı ve desteğiyle buradaki örgütlenme mücadelesini saldırdı ve örgütlenme mücadelemizin sürecini bir basın açıklaması gerçekleştirerek kamuoyu ile paylaştık. Bunun arkasından da burada direniş başlatıldı ve direniş kararlılıkla birbirimizden çok şey öğrenerek sürdürüyoruz.'

'Ortak hedeflerimiz için yan yana mücadele etmeyi öğrendik'

Arap, Kürt ve Türk kökenli işçilerin olduğunu belirten işçiler, daha önce aralarında rekabet olduğunu, direnişle birlikte ortak hedefleri için yan yana mücadele

MERSİN- Neo-liberal yıkım politikaları çerçevesinde egemenler tarafından ülkemizde pervasızca uygulanan özelleştirme saldırısı her alanda olduğu gibi limanlar da vuruyor. Her geçen gün artan bu saldırılarda işçilerin ekonomik-sosyal ve demokratik hakları gasp ediliyor. Bu saldırılardan nasibini alan Mersin Limanı bunlardan sadece bir tanesi. Sendikalı oldukları için işten atılan Mersin Limanı işçileri, Ocak ayından beri aileleri ve demokratik kitle örgütlerinin desteğiyle demokratik hakları için, işlerine geri dönmek için direnişlerini büyütürken sürdürüyor.

'Her sabah liman kapısı önünde bir araya geliyorlar'

İşten çıkarılan işçi sayısının 124'e yükseldiği Mersin Limanı'nda direnişteki işçiler, her sabah liman kapısı önünde bir araya gelerek, çalışmayı sürdüren işçilerle beraber akşam saatlerine kadar çalışma hakları için mücadele veriyor. Mersin Limanı'nın 2007'nin Mayıs ayında özelleştirildiğini ve 36 yıllığına uluslararası liman işletmesi tekelci olan Singapur kökenli PSA ile AKF'nin ortaklığında kurulan MPI adlı firmaya verildiğini kaydeden işçiler, yüklenme-boşaltma ve nakliye işlerini alan AKAN-SEL adlı bir taşeron firmada çalıştıklarını belirtiyorlar. Çalıştıkları koşulları ise şöyle anlatıyorlar: 'Gerçekten AKAN-SEL bünyesinde çalışan işçiler kötü koşulları arar deredece çalışıyorlar. Gecce, özellikle soğuk arkadaşlarımızı, yedi buçuk saatte fazla çalışmaları yasakken, fazla mesai yapmaktan bile yasakken, 13 saate vardıkları çalışmaları yapıyorlar arkadaşlarımız. Tabii gittikçe işçiler içerisinde sesler yükselmeye başlıyor, bir araya gelme ihtiyacı duyulmaya başlıyorlar ve hatta geçtiğimiz yılın Eylül ayında yüklenme ve boşaltmada çalışan arkadaşlarımızın koşullarının düzeltilmesi ve ücretlerinin yükseltilmesi talebiyle iki gün iş bırakma eylemi yaptılar.'

'Sokak sokak, ev ev dolaştık'

İş yerindeki huzursuzluğun kendilerini sendikaya yönlendirdiğini ifade eden işçiler, sendikal örgütlen-

'Sendika bu limana halaylarla girecek'

Mücadelede kararlı olduklarını ve sendikayı limana halaylarla getireceklerini vurgulayan işçiler, direnişte yazdıkları şu marşı hep birlikte haykırıyorlar:

Yağmur çamur demeden her gün direneceğiz
Sendika hakkımızdır bunu isteyeyeceğiz

Vur vur inlesin MPI dinlesin
Vur vur inlesin AKAN-SEL dinlesin
Sendika hakkımızdır bunu engelleyemezsin
Sendika limana halaylarla girecek
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek
Sendika bu limana halaylarla girecek

Vur vur inlesin MPI dinlesin
Vur vur inlesin AKAN-SEL dinlesin
Sendika hakkımızdır bunu engelleyemezsin
Sendika bu limana halaylarla girecek

'Örgütlü emek, özgür basın; yaşasın örgütlü mücadelemiz'

İSTANBUL- Sendikal hakları için 13 şubatta Ahmet Çalık (Türkuvaz Medya Grubu) yönetimindeki Sabah-ATV'de grev başlatan basın emekçileri eylemlerini sürdürüyor. Türkiye Gazeteciler Derneği (TGD) üyeleriyle birlikte Taksim Tramvay Duragından Galatasaray Meydanı'na yürüyüş eylemi gerçekleştiren Sabah-ATV çalışanları, Çalık'ın sendika düşmanlığına dikkat

çekti. Eylemde, "Örgütlü emek, özgür basın", "Sabaha boykot, greve destek", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları atılırken, grup adına açıklama yapan Alper Tunç Çatal, tüm olumsuzluklara karşı mücadele etmenin kazanımlarına vurgu yaptı.

'Emekçilerin dayanışması bize umut verdi'

Greve başladıkları zaman patronlardan,

"Diğer medya patronları ile anlaştık. Buradan sendikal sebeplerle kovulanlar hiçbir gazetedeki çalışmayacak" şeklinde tehditler aldıklarını dile getiren Çatal, "Bu grevde bize umut veren çok güzel şeyler de öğrendik. Hiçbir medya grubu grevimize tek satır bile ayırmazken bizleri yalnız bırakmayan yöreli 'alternatif medya' mensuplarının bulunduğu... Türkuvaz işçisi yalnız değildir haykırışlarıyla çalıştığımız pla-

zanın önünü inleyen emekçilerin dayanışmasının, umutsuzluğa kapıldığımız günlerde halen çalışanlara bir umut işi verebildiğini de öğrendik" dedi. Çatal, mücadele ettikleri için rahat ve gururlu olduklarını söyleyerek şunları dile getirdi: "Sonunda kazanacağımıza inanıyoruz. Çünkü düzen ne kadar aksini dayatsa da başka bir dünyanın mümkün olduğuna inanıyoruz. Yaşasın örgütlü mücadelemiz."

Öğretim üyelerine tam gün çalışma uygulaması geliyor

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), 2547 Sayılı Kanunu'nda değişiklik öngören bir tasarı hazırladıklarını belirterek, öğretim üyelerinin artık kısmi statüde çalışmayacaklarını bildirdi. Tüm öğretim görevlerini kapsayacak ve tam gün çalışmasını öngören bu düzenlemeye göre, öğretim görevlileri artık kendi işini yapacak. Böylece bir düzenleme daha önce Sağlık Bakanlığı'na düşünülmüş ve sadece tıp fakültelerini kapsamaktaydı. YÖK, öğretim üyesinin tam gün statüsüyle çalışmasını sağlamanın döner sermaye üzerinden bu kişilerin dışarıya hizmet vermesine imkân tanımak ve bu hizmet karşılığında da kendisini tatmin edecek bir ücret alabilmesiyle ilgili olarak mümkün olabileceğini belirtiyor. Dolayısıyla öğretim görevlilerinin dışarıya hizmet vermesi, döner sermaye işletmesi üzerinden mümkün olacak. YÖK, öğretim üyelerinin sadece maaşa bağlı olarak çalışmayacaklarını, performans dayalı gelir elde etme imkânının ortaya çıkacağını ifade ediyor. Tam gün çalışmanın dayatma olduğunu, öğretim sürecinde sıkıntılar yaratacağını ifade eden öğretim görevlileri, bu uygulamayla üniversitelerin özelleştirme zihniyetiyle ticarileştirilmek istendiğini alınıyor.

Kriz bahanesiyle Erdemir de işçilerin işine son veriyor

İZMİR- Özelleştirilen Erdemir demir çelik fabrikası, zarara uğradıkları krizden etkiledikleri bahanesiyle işçilerin işine son veriyor. Türk Mimarlar ve Mühendisler Odaları Birliği Makine Mühendisleri Odası Yürütme Kurulu Başkanı Emin Korkmaz konuya ilişkin yaptığı basın açıklamasında işten atılmaları durdurulmasını istedi. Korkmaz, Erdemir'in 3 ayda bir yıllık zarara uğradığını ve Erdemir yöneticilerinin 'kriz fırsatçılığı' yaparak çalışanları işten çıkarttığını belirtti. Erdemir işletmesinin zararının ve kötü yönetim faturasının işçilere çıkarıldığını alımı çizen Korkmaz, açıklamasına şöyle devam etti: 'Erdemir yöneticileri, gönüllü emeklik diyerek 3-5 yıllık çalışanlarını bile işten atmaya çalışıyor. Erdemir'in özelleştirilmesini engellemek adına yürüttüğümüz hukuki mücadelede haklıydık ve gün geçtikçe haklılığımız daha çok ortaya çıkıyor. Yargı kararına karşın gerçekleştirilen Erdemir özelleştirmesi, ülkemizi sanayi çöküşü sürecinde iken durdurulmalı, kamu yönetimine devredilmeli ve işten çıkarılmaları son verilmelidir.'

AKP'nin 'kalesi' Kayseri'de işçiler öfkeli

KAYSERİ- AKP'nin en 'güçlü' olduğu ve kalesi olarak görülen Kayseri'de krize ve hükümete tepki var. 'Kriz bizi teğet geçecek' diyen Başbakan ve hükümetine öfkeli olan işçiler, grevin sıkıntısı çektiklerini belirttiler. Başbakan mitinglerde sikilmadan 'evet yüzde 13 işsiziz var', Maliye Bakanı Kemal Unakıtan ise bildik pişkinliğiyle, 'Kriz dünyanın krizi. Diğer ülkeler inim inim iniyor' ya da utanmazca 'torbada yoksa bir şey yapmıyorum' derken, Kayseri'de kendi katılmalarıyla açılan fabrikaları işçileri işinden alıyor.

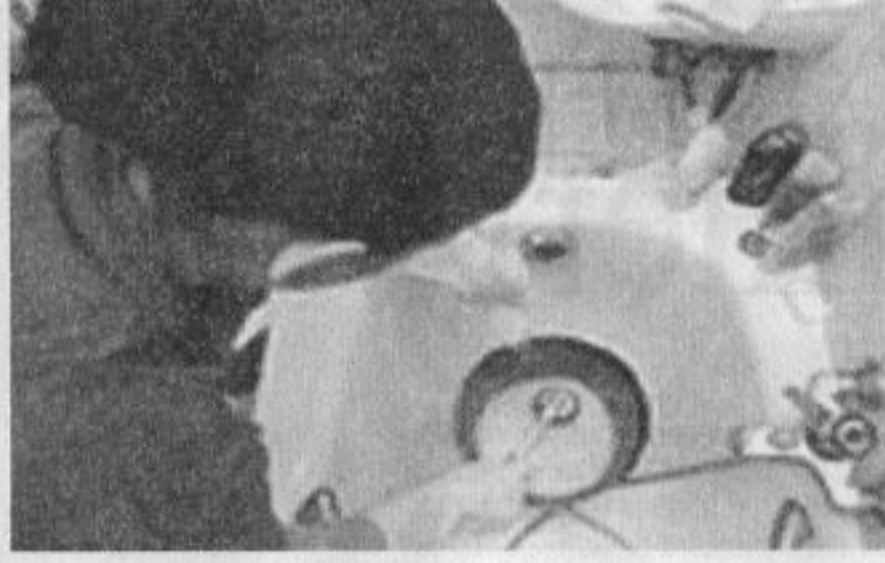
'Hani kriz bizi etkilemeyecekti ey başbakan'

Krizin kendilerini işsiz bıraktığını ve geçim sıkıntısı yaşadıklarını ifade eden Kayseri işçileri, kurdıkları serbest kürsüde hükümete tepkilerini dile getirdiler. Başbakanın seslenen işçiler, "İntihar mı edelim, hırsızlık mı yapalım, hani kriz bizi etkilemeyecekti, ey başbakan duyuyorum musun bizi" diyerek öfkelerini dile getirdiler. Eylemde konuşan işçiler, "Artık ekmeğe aslanın midesinde bile değil ki alalım, aslan yok artık, bizler ne yaparsak kendimiz yapacağız örgütlenmekten başka çare yok" diyerek birlik çağrısı yaptı. İşçi eylemcileri olarak kendilerini birçok şeyi üretmelerine rağmen neden bunların sahibi olmadıklarını ifade eden bir işçi, "O zaman birleşip bu haramzadelerle ders verelim, hepimiz şimdiki kapı kapı o peşineler niye şimdiki yanımızda değil" dedi. Tepkilerini dile getiren işçiler, eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

Doğal bir sömürü ağı "ev hanımlığı(!)"

İngiltere'de yapılan bir araştırma, ev içinde yapılması gereken işlerin "sömürüsü" olarak değerlendirilen kadınların emeğinin nasıl bir sömürü ağı içerisinde olduğunu ortaya koyuyor. Kadının 'ikinci cins' olarak değerlendirildiği erkek egemen sistem içerisinde evler, kadınların ilgilenmekle yükümlü olduğu bir alan olarak görülüyor. Bu durum kadınların ev içerisinde harcadığı emeği görülmez hale getiriyor. Kadınlar evde yaptıkları işler için hiçbir ücretle ya da sosyal güvenceye tabi tutulmazken, emekleri ise sömürü cendresine ahniyor. İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre işsiz kadınlar ev işlerine haftada 74 saat vakit harcıyorlar.

Eğer bu iş ücretli olarak bir işçiye yaptırılmış olsaydı bu kişiye 32 bin 812 sterlin (yaklaşık 80 bin lira) ödenmesi gerekirdi. Dışarıda tam zamanlı çalışan bir kadının ise haftada 55 saati ev işi yapmakla geçiyor. Kadınlar çocuk bakımına ise haftada 33 saatlerini ayırıyor. Araştırmaya göre, kadınların yaptığı ev işlerinin yıllık değeri ise 2005'te yapılan benzeri bir araştırmadakine göre 8 bin sterlin (yaklaşık 20 bin lira) arttı. Kadın emeğinin en çok sömürüldüğü dünya ülkelerinden birisi olan ülkemizde yapılacak olan benzeri bir araştırma ise, bu rakamların çok daha üzerine çıkacaktır.

Önce yakılıyorlar sonra intihar deniyor

Erkek egemen sistem içerisinde ağır baskılara maruz kalan kadınların uğradığı şiddet ve ölümler her geçen gün artıyor. Kadına uygulanan şiddetin neredeyse hiçbir caydırma cezasına tabi tutulmadığı Federe Kült Bölgesi'nde şiddete maruz kalan ve hayatını kaybeden kadınların sayısı her geçen gün artıyor. Genç egemenlerin geleneksel şiddet ve baskı uygulamaları ile beslediği bölgede kadınlar bedenlerini yakarak intihar ediyor. Savaş ve katliamları yoğun yaşandığı bölgede 'intihar' olarak açıklanan kadın ölümleri toplu kıyım döngüsüne dönüşmüş durumda. Resmi rakamlara göre, geçen yılın ilk sekiz ayında 215 kadın gördüğü baskı ve şiddet sonucu bedenini yakarak hayatını kaybetti. Aynı dönemde 80 kadın ise aileleri veya yakınları tarafından öldürüldü. Resmi rakamlar böyle iken, bölgedeki kadın hakları savunucuların ise bu rakamların daha fazla olduğunu belirtiyor. Her geçen gün artış gösteren kadın ölüm rakamlarındaki intihar olaylarının ise hastane kayıtlarına göre intihar olmadığı kaydediliyor. Kaynaklara göre intihar ettiği ileri sürülen bu kadınların çoğu öldürülerek intihar süsü verilmiş. Yasal yaptırımların hayli yetersiz kaldığı bölgede hükümet ise artan bu katliamlara karşı idari hiçbir önlem almıyor ve rakamlar her geçen gün artıyor.

'Kriz var' saldırılarına karşı kadınlar mücadele ediyor, direnenerek öğreniyor

Her gün bir biri ardına açıklanan istatistik veriler, işçi ve emekçilerin derin yoksulluk içerisinde gireceğinin sinyallerini verirken, işçiler ise uzun zamandır duyamadıkları bir kavramı hatırlıyorlar: "Direniş!" Bir tarafta Başbakan Erdoğan "krizin teğet geçmeyeceğiz" konusundaki ısrarlarını "işini bilenlere kriz yok!" sözleriyle devam ettiriyor. Ülkenin birçok yerinde kadınlar hakları için, atıldıkları işlerine geri dönebilmek için, verilmeyen maaşlarını almak için, sendikal hakları için mücadele veriyor, verdikleri mücadele onları bir araya getiriyor, direnişlerini büyütüyorlar. DE-SA'da, Günsaş'ta, Simtel'de, Kızılay'da, ATV-Sabah'ta, MEHA'da ve daha birçok işyerinde-fabrikada direnen kadınlar, haklı olduklarının farkına vararak başkaldırıyor. Hakları konusunda bilinçlenen kadın işçiler, örgütlenmenin, birlikte mücadele etmenin önemini farkına varıyor. Ve mücadeleden öğrenen kadınlar, sermayenin, sermaye sahiplerinin, sömürünün, baskının ne olduğunu görüyor; daha da önemlisi devletin, egemenlerin yanında olduğunu, sermayeden, patronlardan yana olduğunu daha açık bir şekilde görüyor.

Gülenci MEHA patronu 'işçi bilenlerden'

MEHA Giyim patronu da krizde 'işini bilen patronlardan' Fetullah Gülenci ve Gülen derhanelerinden olan Anafen'de yönetim kurulu üyesi olan MEHA patronu Habib Kuruahmet, "Kriz var, iflas ettim" diyerek 117 işçisini hiçbir

de kurulan çadırda haklarını almak için direnen evli, bekar, çocuklu, türbanlı, başı açık kadınlar, erkek işçilerle omuz omuza verdikleri mücadelede sonuna kadar gitmenin kararlılığındalar. Görüşlerini, direnişlerini yürüttükleri çadırlarda aldığımız kadınlar, bu mücadeleden çok şey öğrendiklerinin altını çiziyor.

'Haklı olduğum her yerde baş kaldırıyorum'

Selma Doğduay 46 yaşında ve MEHA'nın en eski işçilerinden, 14 yıldır MEHA'da çalışan Doğduay ilk kurulduğu yıllarda MEHA patronunun işçilere iyi davrandığını, fakat yaşadığı 1997 ve 1998 sonrasındaki ekonomik sıkıntılarının ardından, LC Waikiki ile anlaşılardan sonra sömürüyü artırdığını geçtiğini aktarıyor. "Doktordan istirahat iznimiz olduğu durumlarda dahi 'kesinlikle istirahat kabul etmiyoruz, çalışacaksınız' diyorlardı" diyen Doğduay, iş yerinin yeni değişiminde de kendilerine girdi çıktı yapıldığını söylüyor. Çalışma koşullarının zaman içerisinde özellikle son dönemlerde ağırlaştırıldığını, 6 ayda bir verilen zamların da yılda bir verilmeye başlandığını söyleyen Doğduay, "Son zamanda da 3 aylık mesaller, 6 aylık asgari geçim indirimi ve 1 aylık maaşlarımız içerideydi. Biz bunları ne zaman alacağımızı sormaya başladığımızda da toplantı yapıp bize, 'İflas ettim, Kapatıyorum' dedi. İşçiler çalışmak zorunda oldukları için 3 ay mesai almadan çalışma teklifinde bulundular. Fakat patron bunu 9 aya çıkardı. Biz de

artık LC Waikiki'dir" dedi. Doğduay, bir kadın olarak bu direnişin kendisine hakkını aramada daha cesur davranma gücünü kazandığını belirterek, mücadelesine ve kazanımlarına ilişkin şunları söyledi: "14 yıl boyunca çalıştım. Fakat bir kez olsun patronlarıma gidip haklarımı ilgili hiçbir talepte bulunmadım. Ama şu an artık haklı olduğum her yerde baş kaldırıyorum. Bu çadırda yakaladığımız dostluk ve ilişkiler de çok güzel. Habib Kuruahmet bizim dağılacığımızı bekliyordu ama biz dağılmadık, haklarımız için birbirimize daha da kenetlendik."

'Artık haklarım konusunda daha bilinçliyim'

4 yıldır MEHA'da çalışan ve son süreçte MEHA'da çok zor şartlarda çalışmak zorunda bırakıldıklarını söyleyen Naim Şelen, "Yemeklerimiz bozuk oluyordu, mesallerimizi çok uzattılar ve davranış şekilleri çok kabaydı. Sabah 8'de iş başı yapıyorduk, normalde mesai bitmemiz 6, fakat akşam 11'e kadar uzatıldı oluyordu. Özellikle Ramazan ayında çok daha uzun mesailer yapıyorduk" diyor. "MEHA patronu kesinlikle krizden etkilenmedi. Son aylarda bize sürekli 'yeni anlaşmalar yaptım, çok çalışmanız lazım' diyordu" diye belirten Şelen, daha sonra patronun kriz var diyerek haklarını gasp etmeye başladığına dikkat çekiyor. Şelen, kendilerine dayatılan 9 ay mesai parası almadan çalışmayı kabul etmedikleri için işten atıldıklarında polisi çağdırlarını, fakat polislin patronla anla-

kazandı. İş yerinin içinde herkes tek başındaydı. Hiç kimse durup birisiyle doğru düzgün sohbet etmiyordu. Fakat burada yakalanan ilişkiler çok güzel. Herkes birbirini daha yeni tanımış gibiydi. Orada 5 senedir çalışanlar birbirini bilmiyordu ama şu an herkes dost oldu. Erkek bayan fark etmiyor. Ben de artık haklarım konusunda daha bilinçli ve temkinliyim. Çevremdeki insanları dahi artık uyarıyorum 'patronunla konuş, sigortanı kontrol et' diye. Çünkü birçok ders aldım ve bilmediğim şeyleri öğrendim."

'Devletin zenginden yana olduğunu gördüm'

Bir çocuk annesi Sevdâ Özkan ise MEHA'da 3 yıl çalışmış. O da MEHA'nın işçilerini nasıl sömürdüğünü anlatıyor. 460 TL maaşla çalışan Özkan, saat 11'lere kadar mesailerde kaldıklarını fakat paralarını alamadıklarını, maaşlarının ise parça parça ödendiğini ifade ediyor. Tüm bunlara karşı haklarını aramak istediklerinde de işten çıkarıldıklarını belirten Özkan, mücadele etmenin kendine kattıklarından ise şöyle bahsediyor: "Bu mücadelenin başından buyana çok şey öğrendim ve gördüm. Polislin bizim yanımızda değil, patronun yanında olduğunu anladım. Önceden devlet bizden yana diyordum, fakat makineler çıkartırken onlar patronları yana oluncu anladım ki onlar zenginden yana. Burası bana çok şey öğretti. Kendimi burada geliştirdim. Burada bütün sıkıntılara burada ki arkadaşlarımızla direnmeyi öğrendik. Ben bu işin sonunu getirebileceğimize inanıyorum."

DHF Kadın Komisyonu direnişteki işçilerle buluşuyor

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), ekonomik kriz ekseninde ikinci kampanyasını başlattı. Yaşanan ekonomik kriz sonrasında işten atılan, maaşları düşürülen, 'kriz var' tehditleri ile daha fazla sömürülmek istenen işçi ve emekçi kesimlerle daha çok bir araya gelme, direniş alanlarında daha etkin bir rol oynama hedefi ile başlatılan kampanya 1 Nisan tarihinde başladı. 1 Mayıs'ta da sona erecek kampanya çerçevesinde, direnişteki işçi kadınlarla, çalışan, işsiz ve köylü kadınlara daha yoğun bir ilişki ve örgütlenme süreci yaratmayı hedefleyen DHF Kadın Komisyonları da kampanya hazırlıkları içerisinde. Kadın Komisyonları üzerinden yürütülecek olan faaliyetlerde, kadınları daha derinden etkileyen ekono-

mik kriz ve bunun yansımaları gündemli iş yerlerinde, evlerde, tarlada ulaşılabilecek her yerde kadınlarla tartışılması ve Kadın Komisyonları'nda örgütlenmeye çağrısı yapılacaktır.

'Kadın işçilerin direniş alanlarında bulunacağız'

Direnişte olan DESA, Günsaş, Simtel, Kızılay, ATV-Sabah, MEHA gibi yerlerde mevcut hak gasplarına karşı direnişteki kadınlarla buluşmayı öğreten Kadın Komisyonları'nın, özellikle kampanya süresince önüne koyduğu hedeflerden birisi de direnişleri sadece desteklemek değil, aynı zamanda yol ve yöntemler geliştirerek somut

programlar üretmek. Görüş aldığımız Kadın Komisyonu üyesi, direniş alanlarındaki kadınlarla kadın komisyonları üzerinden ilişkiler kurulacağı ve çalışmalar yürütüleceğini belirterek şu ifadelerde bulundu: "Direnişlerin olduğu iş yerlerinin büyük bir kısmı özellikle emek-yoğun sektörler olduğundan ve bu sektörlerdeki işçiler içerisinde işçi kadınların yoğun olduğu için işçi direnişlerine yönelik pilot alanlar belirleyerek grevlerin, direniş alanlarının ziyaretleriyle yetinmeden bizzat bu direniş alanlarında, çadırlarında belirli bir süre düzenli olarak kalmayı düşünüyoruz. Bu faaliyetler bize, işçi kadınlarla çok güçlü ve kalıcı ilişkiler kurmamızın yanında çok büyük tecrübeler kazandıracaktır."

haklarını vermeden işten attı. İşten atılanların 80'i 4 Mart'tan buyana fabrika önünde direnişler. Direnişte olanların büyük çoğunluğu ise kadın. 50 kadar kadının MEHA patronuna karşı kararı ve azimli duruşu ise, 'sessiz, korkak' olarak tanımlanan kadınların emeği için nasıl mücadele edebileceğinin ifadesi. MEHA fabrikasının önün-

kabul etmedik. 4 Mart günü de bizi topladılar ve patron bize hakaretler etmeye başladı" dedi. 4 Mart günü polis tarafından fabrikadan dışarı çıkartıldıklarını ve o günden bu yana da direnişte olduklarını aktaran Doğduay, "Bu artık hakkı geçti, onur mücadelesine dönüşü. 4 Mart'tan beri bekliyoruz, direnişler yapıyoruz. Bizim muhabetimiz

şarak kendilerini fabrikadan dışarı atıyor" diye belirtti. Direnişlerinin ise özellikle kadınlar için zor olduğunu belirten Şelen şu şekilde konuştu, "Evli olan arkadaşlarımız var. Herkesin eş, ailesi anlayışı olamayabiliyor. Çok sıkıntı yaşanıyor oluyor. Belki benim ailem de ileride sorun çıkarır ama şu an destekliyorlar. Ama mücadele bize çok şey

Yerel seçimler ve öğrettikleri

Bağımsız tutum ve demokratik hakkımızı kullandığımız için haksızca yadrganmamız abes olduğu gibi, haksız ve ağır ithamlarla saldırıya uğramamız, devrimci çizgimizden ödün vermeyi değil, ısrarla savunma görevini açığa çıkararak sahiplenmemizi gerektirmektedir. İlkelere bağlı kalarak hareket edip, çalışmanın; atıl ama gerçek dinamik güçleri nasıl açığa çıkararak dirilttiği, DDHD çalışma pratiğinde parlak bir şekilde kanıtlanarak, öğretici olmuştur. Proleter ideoloji ve proleter devrimci çizgi ışığında, ufkunu küçük kazanımlarla sınırlayıp daraltmadan, stratejik hedef ve genel amaçtan kopmadan, halk kitlelerine dayanan politik devrimci çalışmanın, daha muazzam potansiyele ulaşarak büyük kazanımların altına imza atması rastlantı değil, kaçınılmaz eser olacaktır.

Hakim sınıfların düzenleyerek belirlediği bir demokrasi oyunu daha sonuçlandı. Demokrasinin temel ögesi olarak sunulan seçimlerin, nasıl paranın ve burjuva çıkarını ahlak eşliğinde yürütülüp tamamlanacağına hepimiz tanıklık yaptık. Yerel seçimler, bildik ve beklenen burjuva sınıf siyaseti kılıfının hükümünde tamamlanarak sonuçlandı. Seçim ve sonuçlarını birkaç aşamada değerlendirmek mümkün. Birincisi, hakim sınıf ve diğer düzen partilerinin durumu. İkincisi, Kürt ulusal hareketinin durumu, ve üçüncüsü Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketinin durumu. Öte yandan yerel yönetimleri devrimci politikayla ele alınması da ayrı ve önemli bir meseledir.

AKP emperyalizmin hale tercihi

Düzen partilerinden AKP, hükümette olmanın getirdiği avantajla birçok imkan ve olanağı istediği biçimde kullanıp, bu avantajını, her türlü hile ve çirkef yöntemiyle destekleyerek, belirlediği hedeflere ulaşmayı oy kaybetmiş olsa da, birinci parti olarak yerel yönetimlerin ezici çoğunluğunu alarak, seçimi kazandı. Diğer düzen partilerinden özellikle ana muhalefet partisi CHP ve MHP ile diğerleri ise, her ne kadar bazı oy alanları bir miktar yitirmiş olsalar da, hedeflerine ulaşmaktan geri kalamadılar, kaybettiler. Faşist düzen partileri arasındaki bu boy gösterisi ve güç yokluğunda, AKP'nin etkisini pekiştirerek oturduğu, yeniden açığa çıkmakla birlikte, diğer partilerin her şeyi karşın hezimete uğradığı ve Yerel Yönetimlerdeki hükümlerle hükümet etme kabiliyeti ciddi bir varlık gösteremedikleri rahatlıkla söylenebilir. Bu tablodan çıkan sonuç emperyalizmin AKP hükümetini tercih ettiği ve bir dönem daha bununla idare edeceğidir. Yani sıra, hakim sınıf kitlelerinden AKP'nin iktidara küçümsenemez şekilde oturduğunu da göstermektedir. Yerel seçimlerin, düzen partileri arası yarış boyutuna, AKP için bir güven oyu manası taşıdığı da açıktır.

Kürt ulusal hareketi taleplerini doğrultusunda iradesini koymuştur

AKP'nin ikinci sınavda, yani Kürt ulusunun iradesi karşısında ağır bir şamar yiyerek hezimete uğradığı da bir o kadar kesin ve açıktır. Bu da göstermektedir ki, sistem ve iktidar olarak her şey için yetmemekte ve faşist politikalarla kalıcı sonuçlara ulaşamamaktadır. Hakim sınıfların imha, inkar ve yok saymaya dayalı faşist millî basko politikası ters tepmiş, Kürt ulusu birlik ve bütünlüğünü ulusal talepleri noktasında kararlılıkla ortaya koymuştur.

DTP'nin Kuzey Kürdistan'da ezici oy çoğunluğuyla aldığı yerel yönetimlere, tartışmasız olarak ezen ulusal burjuvazi ve onun diğer partilerine gereken ders vererek ortaya çıkardığı irade son derece sevinçlidir. Türk hakim sınıfların bin bir türlü hile ve sahte açılım politikalarıyla Kürt ulusunu bölerek yedekleme siyasetinin tutmadığı, en azından bu seçimler sırasında görülmüştür. Dolayısıyla Kürt ulusal hareketi bu süreçten başıyla çıkmıştır.

Devrimci ve komünist güçler alternatif olamada yetersiz kaldı

Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi, Kürt ulusal hareketi dışında, esasta varlık gösteremeyerek müzmin zayıflık, keşmekeşlik ve dağınıklığı devam ettirmiştir. Birkaç belediyenin kazanılması son derece yetersiz ve genel anlamda düşündürücüdür. Varlık gösteremeyen devrimci hareketin kendisini sarıp öğrenmesi arak zorunludur. Yeni Demokrasi güçlerinin mütevazı kazanımları diyebileceğimiz az sayıdaki ilçe belediyelerinin kazanılması ve bir ilde görülen göz alıcı büyük potansiyele oldukça anlamlı ve küçük de olsa umut vericidir. Bunun yetmediği ise, asla unutulmamalıdır. Daha çok çalışmanın gerekliliği birlikte, çalışmanın gelişmelere yol açtığı somut tecrübelerle ders edinilmelidir.

Kuzey Kürdistan dışında kalan yerlerde, faşist düzen partileri esasta birbiriyle yarışarak yerel yönetimleri güçleri oranında paylaşmışlar. Öylece düzen partileri arasında paylaşım, tercihler burada yapılmıştır. Halk kitleleri, kendilerini ezip sömüren, her türlü zulmü uygulayan faşist düzen partilerinin adayları ve yönetimleri arasında tercih yapmak zorunda kalmıştır. Durum budur. Bundan tüm devrimci ve komünist güçler sorumludur.

Ne var ki, hakim sınıf partilerinin halk düşmanı gerçekliklerine rağmen halk oylarıyla elde ettikleri bu zafer kof olup, devrim ile karşı-devrimin geçici güç dengesine bağlı olarak gündeme gelen kaygan matematiğe bir sonuçtur. Bir taraftan öcü güçlerin zayıflık ve basiretsizliğinin, diğer taraftan halk kitlelerinin çaresizlikle itilmiş olduğu ve ölümün gösterilerek sınırınmaya razı edilmesi şantaj oyunlarıyla zorunlu bırakıldığı eheni şer bir tercih durumudur. Bu bakımdan, halk kitlelerinin gerçek iradesini yansıtmamaktadır. Halk kitleleri, düzen partilerinden ciddi beklentiler içinde olmasa da, başka alternatiflerinin maddi olarak bulunmaması ile birlikte, manipülasyon ve oyunlarla yapıyor bir şekilde düzen partilerine yedeklenmişlerdir. Böyle olsa da seçimi kazanan faşist düzen partileri bir dönem daha yerlerde, yöneme "hakim" halktan aldıkları oylarla elde etmiş oldular. Bu bir gerçektir. Ama gerçek her zaman doğrudur anlamına gelmez. Bilinmelidir ki bu, pratik bir realite ama sınıf mücadelesi açısından ve karşısında izafi bir sonuçtur. Bunun kanıtı, devrimci-demokrat bağım-

sız adayları gösterdiği yerlerde ortaya çıkan lehte tablodur. Daha- sı, Kürt ulusunun berrak olarak ortaya çıkan iradesidir. Yani alternatif güçlerin olduğu koşullarda o gerçek tersyüz olmaktadır.

Demek ki, seçim oyununda ortaya çıkan tablonun her bakımdan ve derin doğruyu yansıtmadığı bu tablonun başta esas nedenleri ve teorik ölçülerinin olduğu ve bunların adanamaz değerde olduğu önemsenmelidir. Zira geleceğin kazanılması oralarda sakadır. Olgü ve gerçeği Maoist febeyle tahlil etmek, günü ve geleceği doğru okumak için gereklidir.

Hemen söyleyelim ki, devrimci güçlerin alternatif olmadıkları koşullarda, halk kitlelerinin yönlendirilerek düzen partilerinin peşine takılması ve tercihlerini bunlar arasında yapması kolaylaşacak ve hatta kaçınılmaz olacaktır. Devrimci alternatifin güven verici yere oturmadığı ve güçlerini birleştirip umut olamadığı şartlarda, yani halk kitlelerinden kopuk kalan siyaset tarzı ve kitleleri örgütlemeye yeteneğinin oluz kaldığı koşullarda, mesele düzen partileri arasında gelip gidecektir. Devrimcilerin bundan şikayet etme hakkı yoktur-olamaz da.

Yerel yönetimler iktidar mücadelesine tabi olmalıdır

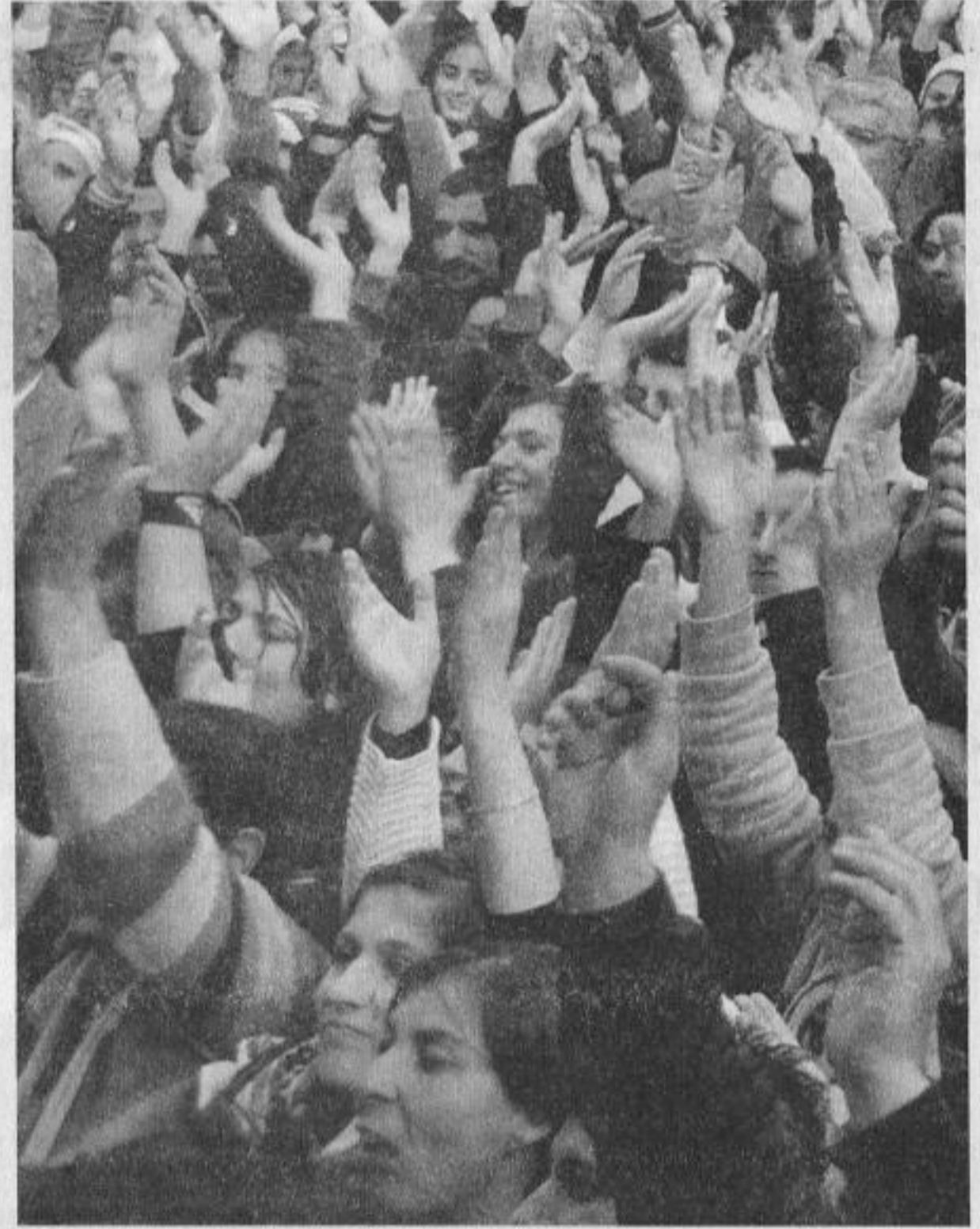
Genel hakim sınıfların belirlediği şart ve ölçülerde, yani hakim sınıflara rağmen faşist düzen partilerinden koparıp alınmış olan yerel yönetim kuşkusuz ki, önemli bir başarıdır. Hakim sınıfların bütümlü avantajına ve kendilerinin belirledikleri demokrasi oyununun kurallarına rağmen, yasa boşluğunun değerlendirilerek devrim ve halk adına bunlardan yararlanmak küçümsenemez bir olanağıdır. Tabii ki, kuralları genici faşist sınıfların tayin ettiği ve aynı iktidarların şemsiyesi altında bulunan ama belli bir özerklik ilade eden yerel yönetimlerle ve bunların ele geçirmesiyle, ne tam bağımsız yönetimler oluşabilir, ne de halk kitlelerinin en temel sorunlarından saklanabilir. Halk kitlelerinin gerçek kurtuluşunu sağlayacak olan politik iktidar sorunu kuşkusuz ki sistem içinde yerel yönetimlerin ele geçirilmesiyle olacak bir iş değildir. Yerel yönetim ve seçimlere daha farkı anlamlar yükleyip, oha İleri roller adanarak, yanlışı dar bakış açısıdır.

Faşist düzen partilerinin hangilerinin kazandığı-kaybettiği elbette ki halkın ve Maoist Komünistlerin sorunu olmaz. Zira bunların herhangi birinin üstünlüğü veya yer değiştirmesi durumuna, halk kitlelerinin lehine bir gelişmeyi ilade etmez. Bunlardan herhangi birinin varlığı, halkların kurtuluşu açısından sadece aşılması gereken koca bir engeldir. Bunların halk kitlelerinin çıkarlarını temsil etmedikleri, tarihsel, sınıfsal ve her bakımdan açıktır.

Öte yandan, egemen sınıfların siyasi egemenliği altında da olsa, halkın yerel yönetimlerde söz-yeti-karar sahibi olarak etkin katılımı, buraları halk kitleleriyle buluşmanın araçları ve devrimci mücadelelerin birer soluk bonusu olarak kullanılmasına mümkündür. Halkın yerel yönetimlerde kendi yönetim modellerini ortaya koyarak geliştirmesi, buraları genici faşist düzen partilerinin arpağı olmaksızın çıkararak, halka hizmet eden, halkın kendi kendisini yönettiği öz yönetimlerine çevrilmesi ve düzene alternatif örgütlemelerin geliştirilerek politik iktidar mücadelesinin birer aracı olarak kullanılmasına ağılandırdı; yerel yönetim ve yerel seçimler politikası, devrimci politika açısından önem taşımaktadır. İlgilenmemiz gereken yan bu olduğu için, bu hedefimizin önündeki tek engel olan düzen partilerinin her bakımdan teşhir ve tasvir edilmesi, yerel yönetimlerden uzaklaştırılması anlamında da olsa yeniliğini sağlamak doğru politikadır.

Yerel yönetimlerde ortaya koyacağımız temel farkediklerimiz, sistemi ve sistem partilerinin gerçek yüzünü somut olarak ortaya koyup halk kitlelerine pratik olarak gösterebiliriz. Yeni Demokrasi modelinin basit düzeylerde de olsa buralarda geliştirilerek, daha güçlü tesis edilmesinin olanaklarını güçlendirebiliriz. Yerel yönetimlerde örgütlü çalışmalarımıza yoğunlaşarak, düzen partilerini gerletip, sisteme karşı mücadelemizi halk kitleleriyle birleştirmenin aracı haline getirebiliriz. Kuşkusuz ki, bu yerel iktidarlar gerçek halk iktidarları değildir. Hakim sınıflarca, ekonomik, siyasi vb. açılarından kuşatma ve yasal sınıflamalar altında dır. Yasal düzenlemelerle önemli oranda merkezî yönetim ve iktidarlara bağlanmış olup, özerk yapıları da tırpanlanmış durumdadır. Devlet, merkezî iktidar ve yönetimin genici faşist karakterde olduğu şartlarda, yerel yönetimde de olsa gerçek halk yönetiminin yaşayabilmesi tasarrur edilemez. Tüm bu gerçekliklerden hareketle, isterse devrimci-demokrat başkanı ve meclisiere sahip olursun, bu yerel yönetimler gerçek bir halk iktidarından uzaktır. Dolayısıyla mevcut koşullardaki mevcut yerel yönetimlerin devrimci-demokrat güçler tarafından ele geçirilmesi, ancak gerçek halk iktidarları mücadelesinin bir parçası ve araçları olarak ele alınmaları, değerlendirilmeleriyle olanağıdır.

Maoist Komünistler ve Yeni Demokrasi güçleri, yerel yönetimlere bu bakış açısıyla yaklaşmaktadırlar. Bu bakış açısıyla yerel seçimlerde doğru ve ilkel bir politika izlemiş, mütevazı ama güçleri oranında takdir edilecek bir performans ortaya koymuşlardır. Değışimizdeki devrimci güçlerin, Dersim ögölünde ortaya koydukları, bağımsız irademizi çığneyen, anti-demokratik ve ilkesiz tutumları, tasvip etmediğimiz

ama zorunlu hale gelen bir ayrışmayı gündeme getirmiştir. Burada adayımızın seçimi kaybetmesini yenilgi olarak algılamadığımız gibi, siyasi sonuçları itibarıyla önemli kazanımlar da elde edilmiştir.

Dersim Demokrasi Güçlerinin Mühenk Taşydı

Çarpık ve sahte demokrasinin gereği olarak Dersim sokaklarında havalarla uçan beyaz eşyanın gücü, Dersim halkının onurlu duruşunu aşındırmadı. Hakim sınıfların bu edepsizliği, karakterlerine uygun olan, anlaşılır bir sınıf davranışydı. Demokratik, ahlaki ve düalist bir yarışa girme onlardan beklenemezdi. Zira dayandıkları tek güç para, hile ve genici faşist zorun gücüdür. Halk kitlelerinden yalnız olanlar, onlara güvenemezlerdi. Halk kitlelerini küçümsenerek onların onur ve iradesini satın alabileceğini düşünen burjuvazi, bu tarihsel yanlısını Dersim halkı karşısında bir kez daha yenildi. Dersim halkı, irkişoven, faşist düzen partilerine parlak bir yanıt vererek, gösterdiği duruşta Dersim sokaklarını nümayiş alanlarına çevirip, faşist partilere kapattı.

Unutulmamalıdır ki, hakim sınıf partilerinin Dersim sokaklarına çıkma cesaretini kuran ve onların ipliğini pazara çıkaran en önemli güç ve etkinlik rolünün başında, yeni demokrasi güdün gelmekteydi. Bu gerçeğin ilgili kimi çevrelere göz ardı edilerek pervasızca ve sorumsuzca atfedilen ağır ithamlar dostluk sınırlarını çoktan aşmış durumdadır. Özellikle Kürt ulusal hareketinin basın yayın organlarında aynı aymaz değerlendirmelerin yapıyor olması, dostluk ilişkilerini yaralayan tahriki ve kinanması gereken bir çığy işaret etmektedir. Bu sorumsuz ve gayri ciddi ithraya dayalı değerlendirmelerin devrimci güçler arasında provokasyonun gelişmesine hizmet eden uygun zemin sunduğunu önemli hatırlatmak isteriz. Kendi adımıza, devrimci olmayan bu tarzı muhatap almayarak aynı düzeye düşmeyeceğimizi, bugüne kadar pratikte ortaya koyduğumuz gibi, bundan sonra da aynı tutumumuzu Maoist devrimci sorumluluğumuzun gereği olarak sürüleceğimizi aitra çizmeyi gerekli görüyoruz.

Ne var ki, yapılan bunca karalama, iftira, politik kılığla saklı, tahrik ve bayağlaştırılmış mücadele yöntemlerini devrimci-demokratik etiğe sığdırmadığımız da ilade etmeliyiz. Yeni demokrasi güdün ve Dersim halkının açık iradesini "düşman oyunu" olarak değerlendiren itibarında bulunmak, bizlere olduğu gibi Dersim halkına da büyük bir saygısızlık ve haksızlıktır. Tüm kamuoyuna açık olarak yaşanan bu burjuva siyaset tarzı ve tahammülsüzlüğün vardığı boyut, başta Kürt ulusal hareketinin olmak üzere, onunla ortak hareket eden devrimci yapıların demokrasi anlayışının ve ilkesel tutumlarının ne olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bunun bu kara çalma, iftira, hakaret, tehdit ve düşmanla aymışlar gibi saklı siyasetinden dolayı muhatap olan güçlerin, başta Dersim halkı olmak üzere, isimleri zikredilen kişi, ilgili kurum ve örgütlerimizde özeleştiri vermesi gerekmektedir. Özeleştiri verilmeyi takdirde, devrimci halk kitleleri nezdinde ve tarafsızca, olan saygınlık ve itibarlarını yitirmiş olacaklardır.

Dersim'de ki pratik devrim ve demokrasi anlayışını sınamıştır

Evet, Dersim'de bağımsız belediye bakanı aday ve diğer aktivistleri başta olmak üzere, DDHD ve onun bir bileşeni olan DHF şahsında yapımıza yönelik yaşanan ve hala devam ettirilen kirli saldı siyaset, her kesimin peşini indirerek gerçek demokrasi anlayışı ve demokratik kültürünü göder önüne sermektedir. Dolayısıyla, Dersim, salt demokrasiden sahtekarca söz eden faşist düzen partilerinin gerçek yüzünü açığa çıkaran il olarak, devrimci-demokratik güç birliği şemsiyesi altında yapı ve tek tek kişileri, aydın kitleyi ve devrimci demokrasinin neresinde olduklarını, aynı şekilde demokrasi kavrayışlarının ne kadar sağ olduğunu bizzat gösteren bir denek taşı olmuştur. Dersim seçim pratiği, tutarlı ve ilkel demokratik bir demokrasi mücadelesi yü-

rütükleri halde demokrasiyi sindirememiş olanlar da açıkça ifşa ederek, kimlerin demokrasi karşısında nerede durduğunu kanıtlanmıştır.

Demokrasi kültürü sakat ve demokratik değerleri zayıf olan ilgili güçlerin handikap içinde oldukları somuttur. Şöyle ki, Dersim ögölünde, "adiz için grip dostluk normları dışına çıkarak; "düşman yönlendirmesi" dedikleri bizlerle, başka ögölülerde ortaklık içinde olmalarının yanı sıra, Dersim somutunda yaratılan olukları ayrışma yaşanmadan önce ortak çalışmaya öngörüp yünüyorlardı. Dahası, bab ilerinde ortak çalışma içinde olduğumuz inkar edilemez. Bu durumda somak gerekir: "düşman yönlendirmesi" dediğiniz güçlerle neden bu ortaklıktan kabul ettiniz-ediyorsunuz? Ve neden bu güçlerin gösterdiği bağımsız aday Hozar ilçesinde destekliyorsunuz? Aynı şekilde Övack ilçesinde, çirkince itham ettiğiniz güçlerle ortak aday sahibi bulunmaktasınız. Bu çelişkiniz, ilkesiz ve pragmatist siyaset tarzınızı açıkladığı gibi; "her şey benim dedğim-belirlediğim gibi olur" şeklindeki demokratik birlik ve ortaklık değerlerine aykırı, herkesi bağımsız siyasi iradelerini çığneye kaydıyla kuşruğuna takip yedeklemeyi amaç edinen ve bunu ortak hareketin olmazsa olmaz ölçütü olarak gören anti-demokratik anlayışınızı da deşire etmektedir.

Bu noktalarda pratikleşen ve ayrışmayı koşullayan anlayış ve yaklaşımlarınızla, varlık gerekçemiz olan bağımsız siyasi irademizi ve ilkelimizi bir kenara bırakarak ya da çığneyerek birleşemedik, birleşemedik, birleşmeyiz de. Politik iktidar mücadelesi, hedefi ve çizgilerinde kinanlık taşıyan kimi yapıların (ÖDP, ESP, EMEP, HKM, İyçi Köylü), öne çıkardığı gerekçelerle bağımsız siyaset gütmeyi benimseyip ve her şeyi rağmen uzlaşma kalmaları bizler açısından şaşırtıcı olmayıp, kendi sorunlarıdır. Ancak söylemeliyiz ki, küçük hesaplar peşinde koşup pragmatistçe ilkelere adaylarını, günü kotarma adına siyasi iradelerini göğeyerek kaybetmişlerdir. İlkesizlik ve siyasi basiretsizliğin utancı, bağımsız iradelerini koruyamayana aittir. Anın oklarını ve gününbirlik kaygılar güdümünde dağıttı belirleyen, maddi kazanımlar ilkelere üstünde tutan ve kazanmak için her yolu muhab görenek kabul eden politika; oportünizmin takasız ve tipik pragmatist politikasıdır.

DDHD pratiği önemli bir siyasal kazanımdır

Bizler, politik iktidar mücadelesine keredi olan devrimci çığmızı ve devrimci hedeflerimizi, güdük bir ortak hareket ve belediye başkanlığına sıkıştırıp feda edemez, buraya indirgeyemeyiz. Genel amaç ve ilkelimizle uyum içinde olmayan araç, taktik ve yöntemlerden özerk sakırız. Devrimci örgütlenme ve amaçlarımızı zayıflatan geri biriktirlik ve politikalara kayırsız-şartsız dahil olmamız kesinlikle söz konusu olamaz. Bunun gibi bağımsız irademizi tanımayan anti-demokratik her hangi bir ortaklık içinde bulunamayız.

Bağımsız tutum ve demokratik hakkımızı kullandığımız için haksızca yadrganmamız abes olduğu gibi, haksız ve ağır ithamlarla saldırıya uğramamız, devrimci çizgimizden ödün vermeyi değil, ısrarla savunma görevini açığa çıkararak sahiplenmemizi gerektirmektedir. İlkelere bağlı kalarak hareket edip çalışmanın; atıl ama gerçek dinamik güdün nasıl açığa çıkararak dirilttiği, DDHD çalışma pratiğinde parlak bir şekilde kanıtlanarak öğretti olmuştur. Proleter ideoloji ve proleter devrimci çizgi ışığında, ufkunu küçük kazanımlarla sınırlayıp daraltmadan, stratejik hedef ve genel amaçtan kopmadan halk kitlelerine dayanan politik devrimci çalışmanın, daha muazzam potansiyele ulaşarak büyük kazanımların altına imza atması rastlantı değil, kaçınılmaz eser olacaktır. Ödev, iktidar bilinciyile donanıp Halk Havaşının geliştirilmesi uğruna İleri atılma startı almış aynı çalışma temposunu, her alan ve tüm çalışmalarda yayıp sürüklemiştir. Sergilenen devrimci çalışma ruhu daha şimdiden hakkı bir etki yaratarak kazanımlara yol açmıştır. Mesele, özlenen ama tabii olan bu kararı dinamik, bilimsel zeminde kesintisiz kılınak ve istikrarlı temelde inşa edip ettirmekdir.

Üniversitelerde 20 bin öğrenci işten çıkarılıyor

'Mezarda emeklilik yasa' olarak bilinen SSGSS (Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası) yasa, yürürlüğe girdiği 1 Eylül'den bu yana, etkilerini yavaş yavaş göstermeye başladı. SSGSS yasa tasasının yürürlüğe girdiği süre zarfından günümüze kadarki süre içerisinde zaten normal şartlar içerisinde yaşamını sürdürmekte zorlanan insanlar bu yasayla beraber daha büyük bir yıkıma uğruyor. Egemenler tarafından neredeyse her gün "gelişiyoruz, sanayimiz çok iyi, milli gelirimiz artıyor, kriz bize uğramayacak" gibi sözlerle uyutulmaya çalışılan halk, uygulanan zamlarla beraber büyük bir yoksulluğa sürüklendiğinin farkına varmaya başladı. Ülkemiz yoksul emekçi kesimleri üzerinde ciddi tahribatlara yol açacak bu yasanın -dünya ölçeğinde yaşanan kriz de hesaba katıldığında- şimdiki hedefinde de üniversitelerde yarım zamanlı çalışan öğrenciler var.

5510 sayılı SSGSS kanunu ve diğer yönetmeliklerde, bu öğrenciler için herhangi bir düzenleme getirilmediğinden, ülke genelinde üniver-

sitelerin çeşitli bölümlerinde yarım zamanlı olarak çalışan (kütüphane, yemekhane, laboratuvarlarda, meslek yüksek okullarındaki çeşitli bölümlerde, öğrenci işlerinde, idari yapının birçok bölümünde, bölüm asistanları gibi alanları) 20 bin öğrenci işten ayrılmak zorunda kaldı. Neden mi?

Aldığı para GSS ödemesine gidiyor, sağlık hizmeti alamıyor

Bu yasa tasasını yürürlüğe girmeden önce, üniversitelerin çeşitli bölümlerinde çalışan öğrencilerin maaşlarından sadece iş kazası, 'mesleki hastalık', 'sigorta primi' kesilirken, (maaşlarının % 2'si) şimdi bu yasayla beraber maaşlarından GSS primini kesintisi yapılarak (maaşlarının %33,5'i) öğrenciler işçi statüsüne alınmış olacaktı. Yani öğrencinin çalışıp kazandığı para GSS primini karşılayacak ve elinde hiçbir şey kalmayacak. Yarım zamanlı çalışma olduğu için diyelim ki öğrenci ayda 5 gün çalışsın; GSS yasağı pederensile 30 günün altında prim ödediğinden, sağlık hizmetlerinden

yararlanması mümkün olmayacak. Öğrenci geriye kalan 25 günlük açığı kapatmak için yaklaşık 6 ay çalışmak zorunda kalacak ve prim günü doluncaya dek ilaç yardımıyla yararlanamayacak.

YÖK yasayı uygun görmüş!

Yasa daha tasarı halindeyken YÖK'e yollanmış ve YÖK ne tesadüftür ki yasada hiçbir olumsuz yan bulamamıştır. Onlara göre bütün ülke özelleştirme fitnesi yaşarken, üniversitelerinde bundan nasibini almalı. Bundandır ki üniversite öğrencileri, üzerinde egemenlerin mağalığını yapan YÖK, öğrenci ve asistanları bu derece zor duruma düşürecek bir yasa tasasında olumsuz bir yan bulamamış. Bundan sonraki süreçte de egemenlerin çıkarını koruyacak olan her yasa tasasını YÖK'ten olumlu bir şekilde geçecek.

Amaç özelleştirmek

Üniversitedeki kurumsal yürütüğün 4'te 3'ük kısmında yarım zamanlı çalışan öğrenciler bulunuyor. Söz konusu öğrencilerin işten çıkarmaları (çıkartılmaları) sonucunda, bu kurum-

sal alanda doğacak boşluklar olacak. Ve bu boşluğu doldurmak için devlet, talepleri karşılayabilmek adına özelleştirmeye gidecek. Yani yasa tasasını geçirilirken iş koluna dair hiçbir ibare konulmuyor, düzenleme yapılmıyor. YÖK'e gönderiliyor, YÖK hiçbir sorun yoktur diyor. Ardından bu yasadaki harekete doğacak baskıyla öğrenciler işten çıkarılıyor. Böylece devlet bunu fırsata çevirip özelleştirmeye gidiyor. Görüldüğü üzere bu senaryo oldukça bilindik ve iyi işletilmekte, amaca ulaşmakta.

Çalışan öğrencilerin hakları gasp ediliyor

Peki, bu düzenlemeyle birlikte yarım zamanlı çalışan öğrencilerin kayıpları ne oluyor? Daha çok hakların gasp edilmesi olan bu kayıplara kısaca değinelim. SSGSS yasasıyla birlikte üniversitelerin çeşitli bölümlerinde yarım zamanlı çalışan öğrenciler işçi statüsüne alındıkları için bütün bursları kesilecek. Öğrenciler tüm sigorta kollarına tabi (normal işçi) olarak çalıştırılacak. İşçi pozisyonunda işe alım ve işçi çalıştırmak ise Maliye Bakanlığının izni ile yapılacak. Öğrencinin işe alımı Türkiye İş Kurumu aracılığı ile yapılacak ve her öğrenci için talep masraf karşılığı 2008 yılı için 60 TL. Öğrenci, işçi statüsünde görüldüğü için anne babası üzerinden sağlık sigortasından faydalanamayacak. Yarım zamanlı çalışmaları nedeniyle Genel Sağlık Sigortası kapsamına alındıkları için ay içerisinde eksik kalan çalışma günlerinin tamamlanması, izin, rapor, sosyal haklar, kıdem tazminatı gibi çalışma konusundaki düzenlemeler, SSGSS yasasındaki işçi statüsüne göre uygulanacak. Yeni prim oranı uygulaması sonucunda öğrencilerin eline geçen net ücret azalacak. Öğrenciler, prim gününü doldurmadığı takdirde sağlık hakkından yararlanamayacak.

Bu yasanın uygulanması ve mevcut hakların gaspı sonucunda öğrencilerin yarım zamanlı çalışma olanakları ortadan kaldırıyor. İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Ege, Marmara Üniversitesi, ODTÜ, Ankara ve Çukurova gibi istihdamın fazla olduğu üniversiteler bu uygulamadan en çok etkilenen üniversiteler. Uygulama nedeniyle birçok öğrencinin işten çıkacağı ve maaşlarını uzun süredir alamadığı da gelen haberler arasında.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Dersim Yerel Seçimler Çalışmalarından Öğrenelim! Halk Gençliğini, Ekonomik ve Sosyal Hak Talepleri Mücadelesinde İlerletelim, Örgütleyelim!

Dersim'de, bir yıldan az bir zaman zarfında başlayan ve bugün artık rahatlıkla binlerle ifade edilebileceğimiz bir halk gerçeğine dönüşmüş bulunan Dersim Demokratik Halk Dayanışması (DDHD) pratiği, bugünden dahi değerlendirildiğinde, devrimci mücadelelerde bizlere dahi tutacak son derece önemli dersler barındırmaktadır.

Halk gençliği, bu zeminde kimi değerlendirmelerde bulunmuş olmasına karşın konu özgünlüğündeki mevcut tartışmaların daha derinleştirilmesi ve Dersim özgünlüğündeki somut başanın ülke genelinde her yerlerdeki faaliyetçilerin elinde kuvvetli bir kavrayışa dönüştürülmesi bir gerekliliktir.

Öncelikle DDHD'nin bugün somut olarak tespit ettiği bir gerçeği yinelemekte büyük fayda vardır:

Belediye seçimlerinin kazanılıp kazanılmamasının çok ötesinde, bir kitle hareketi içerisinde var olmak ve "destekçi" değil, "örgütleyici" ve "önder güç" konumuna ulaşabilmek için hangi kavrayışa ve buna denk düşen tutarlı bir faaliyet ihtiyacımız olduğunu irdeleyeceğiz.

Ancak burada, yazmamız konu ettiğimiz tartışmamız özgünlüğünde, bir kitle hareketi içerisinde var olmak ve "destekçi" değil, "örgütleyici" ve "önder güç" konumuna ulaşabilmek için hangi kavrayışa ve buna denk düşen tutarlı bir faaliyet ihtiyacımız olduğunu irdeleyeceğiz.

DDHD, bugün artık bir halk gerçeğidir; çünkü temelinde halkın acil talepleri ve bu hak taleplerinin devrimci bir bilinçte bulunduğu "programatik" bir beğidedir!

Halk gençliğinin kendi ekonomik ve sosyal hakları için ortaya koyduğu mücadelesi içerisinde örgütlenmesinde de bu koşul olmazsa olmazdır.

Her koşul ve özgünlüğünde temel programatik beğiden kalkınan ve dönemselleşen olarak halk gençliğinin taleplerini ele alarak, bu talepleri tek tek maddelendirilen ve bunların bütünlüğüne bütünlükte dökülebilen, bütünlüklü, örgütlü bir mücadele esastır.

Gençlik hareketi, kendi programatik zemininde, ülkenin güncel somut durumu içerisinde gençlik kesimlerinin acil taleplerini belediye ve bu maddelendirilen talepleri için varolan veyahut da son derece çılgın durumda olan halk gençliğinin kendiliğinden hareketi veyahut taleplerini somut eyleme dökülebildiği oranda gençlik kitlelerinin somut faaliyetini örebilecektir.

DDHD, bugün artık bir halk gerçeğidir; çünkü halk için belediye politik programını, halk kitlelerine taşıyan sebatkar ve yaratıcı bir örgütlü güce yansımaktadır.

Gençlik hareketi, var olan örgütlü zeminine ne derece kuvvetle vurgu yapar ve eksikliklerini eylem noktasında ne derece samimi ve cüretkar tutum takınırsa, halk gençliğinin kendiliğinden mücadelesi içerisinde her mücadelede belirli bir hedefe kilitlenmiş yürüyüşü içerisinde önder bir siyasi güç olma mayarını gerçekleştirmeye muktedir olacaktır.

Asıl olan, örgütsel çığırda tutarlı ve sürekliliği sağlanmış bir faaliyet ortaya koyabilmektir. Zira, ancak böylelikle doğrularını ve hatalarını, somut faaliyetin içerisinde muhasebe etme ve eylem zeminine sahip olabilmek, böylece bir zeminde olmadıkça, birkaç senede bir kendisini tekerrür eden, sık bir örgütsel ve siyasi çığırda salkım kalan ve kendisini izleyen sosyal-kültürel bir yapıdan uzaklaşamaz.

Ülke genelinde, belirli örgütlü bir belediye kitleleri, dönemselleşen kampanyalarla örgütlenmiş, halk gençliğinin somut taleplerini eyleme alan bütünlüklü bir faaliyet, orta ve uzun vadede üniversitelerde, işlerde ve mahallelerde halk gençliğinin kitleleri hareketinin ortaya çıkarmasında sağlayacağı ortak bilinç açısından son derece önemlidir. Bunun içinse gerek bu aşamada gerekse gerçek bir kitle hareketi niteliği kazandıran aşamada halk gençliğinin politik öncülüğünü yapabilmek, doğrudan tutarlı ve sürekliliği sağlanmış bir örgütsel faaliyetle mümkündür.

DDHD'nin başlangıcını temelinde yatan birincil emme, yeni demokrasi güdülerinin örgütsel çığırda sergiledikleri tutarlılık ve bütünlüklü bir faaliyetin siyasal kabiliyettir.

İşte bu, en önemli derstir!

Gençlik hareketi, bu iki başlıkta, esas ettiği ve cüretini yükselttiği ölçülerde, kavrayışa küllenselleştirmemesinin önünde hiçbir engel yoktur.

Yeni demokrasi güdülerinin demokratik haklar için mücadelede uzun yılları bulan örgütsel dağılımların aşılmasıyla birlikte, şu günlerde artık bilinçlerde daha sabahtan tartışılmakta ve görülebilmektedir. Halkın ekonomik ve sosyal hak talepleri ve bunlar için mücadelede bizim döneminde hâlâ hazzarda var olan bir algıdır. Görüş, desteklemek, koynuğuna takılmak değil, halkın içerisinde, bu kavrayışa siyasal perspektifte, halkla birlikte örgütlenmek!

DGH: Haklı mücadelemizi yükseltelim

HAKLI MÜCADELE - Ülkemizin birçok üniversitesinde meydana gelen saldırılara ilişkin açıklama yapar. Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) gerçekleştirilen saldırılara halk gençliğinin mücadelesini engellemek açısından devreye sokulduğunu kaydetti.

Mart ayı içerisinde Ankara, İstanbul, Çanakkale, Eskişehir, Adana, Kocaeli, Edirne, Mersin ve Üsküdar'da onlarca saldırının gerçekleştirildiği belirtilen açıklamada, "Mevcut saldırılara, yeni olaylar olmasından önce, iğrenç saldırılarla devam eden süreç ve cahitane yakın geleceğin taşıdığı ekonomik ve siyasi çöküntüler değerlendirildiğinde, veritörleri ve şiddetini arttırarak ülke genelinde yazgılaşacağını örgütlemek zor değildir" denildi.

Halk gençliğinin gerçekleştirilen saldırılara kendi programına dayalı faaliyetlerini yükseltmekle göze göze geleceğinin altı (izleni açıklanmadıkça, "Saldırıların karşısında geri çekilmek, geçit süresince faaliyetini sürdürmek veyahut da en tehlikeli şekilde "geri mücadele" yöntem ve araçlarına başvurmak, doğrudan saldırılara davetisi çıkarmak ve egemenlerin zor uygulamaları temelsiz çıkarılmaları zemin hazırlanması da ötesinde; halk gençliğinin demokratik mücadelesinin güçlenmesi, mücadele çığırının muğlaklaşması gibi bir soruca yol açacaktır" denildi.

Halk gençliğinin tüm dinamizmini kitleler içerisinde barınması gerekliliğinin vurgulandığı açıklamada, son olarak şu ifadeler yer verdi: "Öğrenci gençliğiyle birleşmek için varolan politik yönelimimize sarılmak. Halk gençliğinin dinamik, özgün ve yaratıcı gücünü örgütlemek için selerber olmalı!"

Çanakkale'de öğrencilere yönelik saldırılar artıyor

ÇANAKKALE - Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi'nde demokratik halk ve taleplerini dile getiren öğrencilere yönelik saldırılar artıyor. Öğrencilere yönelik üniversite idaresi-polis baskısına jandarma, tehdit, şiddet saldırı şeklinde SHH örgütlerinin saldırıları ekleniyor. Saldırlara karşı hiçbir önlem yok, faşist gruplar idare ve jandarma tarafından korunuyor, mağdur öğrenciler üniversite idaresince 'ceza' alıyor.

Programda söz alan öğrenci saldırıya uğradı
Öğrencilerin kazdığı yurttaş faşist öğrencilerce tehditken, birkaç gün önce fakülte içinde yayın yapılan 'Gerçek Bakış' programında söz alan demokratik bir öğrenciye saldırı yapıldı. Saldırı üzerine devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler fakülte içerisinde toplanarak tepkilerini dile getirdiler. Devamında, faşist bir grup öğrenci, kulur ve sözlü saldırılara tepkisini dile getiren öğrenci-

ken tehdit etmiş ev takibi yapmış.

Bir öğrenci dersle saldırıya uğradı
Benzer bir saldırı da 24 Mart'ta ders esnasında yapıldı. Bu öğrencinin dersle ilgili tartışmasına dâhil olmak isteyen devrimci bir öğrenci, faşistlerin fiziki saldırısına uğradı.

Faşistler saldırıyor, polis-ÖGB koruyor
Saldırının ertesi günü fakülte içinde toplanan faşist grup, silah, bıçak ve sandalye devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilere saldırıya geçti. ÖGB ve jandarmadan gözü önünde silah çıkaran faşist grup, öğrencilerin tepkisi karşısında jandarma ve ÖGB'lerce koruma altına alındı. Saldırı üzerine bir araya gelen öğrencilerin su şikâyetleri şiddetle yürütmek, idareleri jandarma tarafından engellendi. Bunun üzerine öğrenciler fen-edebiyat fakültesine doğru yürüdü.

Bilmesinin rağmen idare çökemiyor

Fakülte idaresine, saldırıların olacağı yönünde delillere dayanarak bilgilendirilmesine rağmen hiçbir güvenlik önleminin alınmadığına ifade eden öğrenciler, faşist grubun desteğini bizzat fakülte yönetiminin aldığı belirtti. Son zamanlarda kendilerine yönelik idare-jandarma-sivil faşist baskısının arttığına vurgu yapan öğrenciler, onlara arkadaşlarının darp edildiğini, tehdit edildiğini ifade ettiler. Buna karşı gerek idareleri, gerekse de jandarmayı hiçbir önlem alınmadığına, aksine saldırıya uğrayan öğrencilerin 'ceza' aldıklarını belirttiler. Saldırlara karşı tepki gösteren öğrenciler, demokratik hak ve talep mücadelesinden vazgeçemeyeceklerini, saldırılara geçit veremeyeceklerini ve bu saldırıların hesabını soracaklarını vurguladılar.

Grevdeki öğrencilerden 1000 eylem çağrısı

Fransa'da hükümetin eğitim reformu projesine karşı 7 Şubat'ta grev başlatan öğrenciler, grevlerinin ikinci haftasında 1000 eylem çağrısı yaptı. 25 öğrenci birliğinin içinde yer aldığı 'Bir Okul, Sizin Geleceğiniz Kolektifi' 2 Nisan'da ülke genelinde 1000 eylem yapma çağrısında bulundu.

FSU, SGBH-CFDT, FEBC-CGT, FAEK, SUB, UNGA, UNEF, FIDL, UNL ve FCPE gibi eğitimci, işçi ve üniversite öğrencileri sendikalarının oluşan 'Bir Okul, Sizin Geleceğiniz Kolektifi', "Bu kriz ortamında eğitim ve gençlik komisyonları hiç olmadığı kadar bir gelecek yarıyor. Bir kıyafet değil, işsizliğe karşı en iyi kalkınma" diyerek, 2 Nisan Perşembe günü ülke genelinde 1000 eylem yapmaya çağırıyor. Kolektif, kamu eğitim hizmetlerini korumak ve en iyi öğrendi başlangıcı sağlayacak bir kuruma dönüştürmek için seslerini güçlü bir şekilde yükseltmeye çağırıyor.

Üniversite işçileri saldırıyor: Öğrenciler ve eğitimcilerle birlikte eylemler ikinci haftasında saldırıyor. Eylemler süresince birçok okul işgal edilmiş, birçok şehrin üniversitelerinde eğitim yapılmıyor. Perşembe günü 100 kadar araştırmacı öğrenci, Paris'teki Ulusal Bilimsel Araştırmalar Merkezi'ni işgal etti. Paris'teki birçok

üniversitemin çalışanları ise Sorbonne Üniversitesi'ni işgal etti.

Üniversiteler satılık değil!: Oze yandıca Üniversite kolejleriyle birlikte 300 öğrenci BAO Brotonya Üniversitesi'ni işgal etti. Üniversiteler satılık değil! diyen öğrenciler, hükümetin reformlarına protestoları etti. Üniversite başkanlarının yıllık konferansını yapmayı planladığı Brest kentinde ise, öğrencilerin üniversiteyi işgal etmesi nedeniyle toplantı askıya alındı. Daha birçok kentte üniversitesinde işgal sırasında, binlerce üniversite ve işçi öğrencisi hükümeti protesto eden eylemler gerçekleştirdi. Üniversite öğrencileri ve eğitimciler, 900 iş alanının ortadan kaldırılmasını istiyor. Eğitimci araştırmacı statüsündeki reformu karşı çıkıyor. Üniversiteler 'ekonomi' sağlayıcı projelerin gerçekleştirilmesi talep eden öğrenciler, Ulusal Eğitim Bakanlığı ve Yüksek Eğitim Bakanının istifa-sını da istiyor.

dünya

'Gürcistan Karadeniz'in İsrail'i olacak'

Le Monde Diplomatique gazetesinde yayımlanan makalede, ABD-İsrail ekseninin AKP yönetimindeki Türk devleti ile ilişkilerinin kötüye gitme ihtimaline karşı Gürcistan'ın hazırladıkları ve İsraili uzmanları Gürcistan'da bu yönlü çalışmalarında bulunduğu belirtildi. Makalede yapılan değerlendirmeye göre, Washington-Tel Aviv ekseninin, Kafkas bölgesini ele geçirme hususunda ısrarı olması, Orta Asya ve Hazar Denizi bölgelerinden gelen petrol ve doğalgaz boru hatlarını ele geçirmek istemesinden kaynaklanıyor. Genel olarak uzmanların tahminlerine göre Saakaşvili Rejimi, Washington-Tel Aviv eksenini ele geçirmek için çok büyük güvenlik-askeri yardımlarına ihtiyacı var. Bununla da Gürcistan'a Kafkasların İsrail'i olma misyonu verileceği kaydediliyor. Değerlendirmede Gürcistan'ın gelecekte 'Karadeniz Polisi' olacak ifadesi ediliyor. Öte yandan Türk devletinin, ya da ABD'nin çıkarları doğrultusunda Gürcistan'a yönelmek zorunda olduğunu da belirtiyor.

ABD-Gürcistan Ortaklık Anlaşması imzalandı
Rusya ve Gürcistan anlaşmazlığının hala sona ermediği, iki taraf arasında yeni bir çatışmanın yakın olduğu belirtilen değerlendirmelerde Obama'nın görevine gelmeden bir hafta öncesinde Condoleezza Rice'nin Gürcistan'a görüşlüğü ve 'Ortak Güvenlik Anlaşması' imzalandığı kaydediliyor. 'Her ne kadar yakın gözükmesede, Gürcistan-Rusya ilişkilerine hakim anlaşmazlık varlığını sürdürdüğüce, eninde sonunda yeni bir

askeri çatışma tekrar yaşanacaktır. Cumhuriyetçi Bush idaresi 9 Ocak 2009 tarihinde, Barak Obama'nın göreve gelip Beyaz Saray'a yerleşmesinden bir hafta önce alelacele zamanın Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice', Gürcistan Dışişleri Bakanı Grigoł Vaşadze ile bir görüşme yapmaya gönderdi. Bu görüşmede Amerika-Gürcistan Ortaklık Anlaşması'na imza atıldı. Bu belge şu maddeleri içeriyor: Gürcistan güvenlik kavramının Amerikan güvenlik kavramını da zorunlu olarak kapsayacak şekilde sağlanması... Gürcistan-Amerika Güvenlik ilkesine bağlı kalınması... Amerika-Gürcistan arasında güvenlik ve savunma alanlarıyla sınırlı üst düzeyli özel yardımlaşmanın sağlanması...'

'Stratejik Ortaklık'ta aracı ülke İsrail

Rusya-Gürcistan savaşından önce İsrail'in Gürcistan'da rahatça dolaşacağını, bu ülkeye askeri mühimmat, askeri eğitim gibi destekler noktasında ABD'nin İsrail'i kullandığı ifade edilen değerlendirmede şöyle denildi: 'Gürcistan-Rusya askeri çatışmasının patlak vermesiyle Tel Aviv, hemen Gürcistan'daki askeri uzmanlarını çekti. Edeki bilgiler gösteriyor ki İsrail'in 'İsrail-Gürcistan ilişkilerine bakışı', 'İsrail kuzey sınırının güvenliğinin sağlanması planı'nın ayrılmaz parçalarından bir tanesidir. Uzmanlara göre İsraili uzmanların Gürcistan'dan çekilmeleri, İsrail'in hayati önem taşıyan kuzey güvenlik alanında büyük boşluklara yol açtı. Ancak Gürcistan-Rusya sınırında ateşkesle vanmasının ve muhalefet her ne kadar askeri hezime-

te uğramış olması sebebiyle düşürülmesi için elinden geleni yapmış olsa da Mihail Saakaşvili rejiminin, iktidarda kalmayı başarabilmesinin ardından İsraili uzmanlar Gürcistan topraklarına tekrar döndüler.'

ABD Karadeniz üslerini, İsrail güvenliğini hedefliyor

'Tel Aviv, Gürcistan'ın imkânlarını kapsamlı olarak elden geçirecek. İsraili uzmanlar, Gürcistan'ın imkânlarının yeniden inşası için gerekli planı yapacaklar. İsraililer, Tiflis-Washington hatında yapılacak anlaşmaları gözettilecek ve Amerikan yönetimini, İsrail'in kuzeyden stratejik güvenliği açısından hayati önem taşıdığı, bu hususta temel unsur olduğu gerekçesiyle Gürcistan'ın desteklemesinin zorunlu olduğuna ikna etmeye çalışacak. Buna ek olarak Washington da, Gürcistan'ın Rusya'yı abluka altına alma planında özellikle de Rusya'nın dünyaya açılan penceresi sayılan Kafkas kapısını kontrol altına alabilmek için esas nokta olarak görüyor. Yine Washington, Gürcistan topraklarını Amerikan kuvvetlerini ağırlamaya hazırlamak için uğraşiyor. Amerikalılar Gürcistan hava üslerine ve Karadeniz'e açılan deniz üslerine yerleşmek istiyorlar.'

Türk devleti ABD ve İsrail eksenine yardım etmek zorunda'

Gürcistan-Amerika-İsrail arasındaki bu stratejik ittifakın, kuzey ve güney Kafkas ve Karade-

niz bölgesel durum dengeleri ve İsrail'in güvenliği açısından aşırı önem taşıyor. Bu denklem aynı zamanda Ortadoğu stratejisine kilitleniyor. Yazıda şu noktaları altı çiziliyor: 'Washington-Tel Aviv eksenini, Gürcistan'ın Rusya ile olası bir çatışma için değil, aslında başka sebepler için hazırlıyor. İşte bu sebeplerden en önemlisi Türkiye ile ilişkilerin kötüye gitme ihtimali. AKP'nin varlığı devam ettükçe Ankara ile Washington-Tel Aviv ilişkileri kötüye gidebilir. Washington-Tel Aviv eksenine Ankara'ya baskı yapmakta imkânlarını zorlayabilir. Böylece Ankara'nın önünde iki seçenek olacak. Ya Washington-Tel Aviv eksenini ele geçirecek ya da Amerika'nın stratejik-askeri ve güvenlik çıkarları nedeniyle Gürcistan'a yönelmesi seçeneğiyle karşı karşıya kalacak.'

Gürcistan 'Karadeniz Polisi' olacak

'Washington-Tel Aviv ekseninin, Kafkas bölgesini ele geçirme hususunda ısrarı olması, Orta Asya ve Hazar Denizi bölgelerinden gelen petrol ve doğalgaz boru hatlarını ele geçirmek istemesinden kaynaklanıyor. Genel olarak uzmanların tahminlerine göre Saakaşvili Rejimi, Washington-Tel Aviv eksenini ele geçirmek için çok büyük güvenlik-askeri yardımlarına ihtiyacı var. Bununla da Gürcistan'a Kafkasların İsrail'i olma fırsatı verecek. Yani Gürcistan gelecekte, 'Karadeniz Polisi' olacak.'

Obama: Amaç El Kaide'yi yok etmek

Günler öncesinde güçlerin Afganistan'a kaydırılacağını dillendirilen ABD'nin yeni dönem Afganistan-Pakistan stratejisi, Obama tarafından resmileştirildi. Buna göre Afganistan ve Pakistan yeni sürece uygun olarak yapılandırılacak. Afganistan'a 4 bin asker gönderileceğini, Pakistan'a ise 5 yıl süresinde 7,5 milyar dolar para aktararak yapılandırılacaklarını açıklayan Obama, amaçlarının El Kaide'yi yok etmek olduğunu kaydetti. Afgan polis ve askerinin eğitimi için 4 bin asker daha gönderileceğini açıklayan Obama, amaçlarını, 'Pakistan ve Afganistan'daki El Kaide'yi bitirmek, dağıtmak ve imha etmek ve gelecekte herhangi bir ülkede yeniden faaliyet göstermesini engellemek' şeklinde belirtti.

Obama'dan 'ikinci Vietnam' itirafı

Yeni Afganistan-Pakistan stratejisi açıklamasında sert mesajlar veren Obama, Afganistan'da içine düşükleri vahim durumu itiraf etti. Bölgedeki asker sayısını arttıranca, 'bölgedeki El Kaide'yi bitirme'yi amaçladıklarını söyleyen Obama, yeni stratejilerinin gerçeklerini şu şekilde açıkladı: 'Afganistan ve Pakistan'daki durumlar, giderek daha vahim bir hal alıyor. Bölgedeki radikal güçler, ABD ve dünyaya büyük bir tehdit unsuru oluşturuyor. Bombalar ve kurşunlar El

Kaide ve Taliban'a karşı mücadelede yeterli olmaz. Bu nedenle, Pakistan'a önümüzdeki beş yıl boyunca toplam 7,5 milyar dolar kaynak aktarılacaktır.'

Pakistan için tedbir!

Pakistan'a doğrudan 1,5 milyar dolarlık yardım tasarsına onay vermesi için Kongre'ye çağrıda bulunan Obama, söz konusu yardımın Pakistan'da 'demokrasinin' geliştirilmesi ile yol, okul ve hastanelerin yapımında kaynak olarak kullanılmak için olduğunu belirtti. Daha önceki açıklamalarında Obama, Afganistan ve Pakistan'ın tek bir stratejide toplanacağını ve buna göre bir plan çizeceklerini altını çizmişti. Açıklanan yeni stratejide de Taliban militanlarına sığınak vazifesi gören Pakistan topraklarında istikrar sağlanması için Islamabad yönetimine ekonomik yardım yapılacağı ve bazı hususlarda yapılandırılacağı belirtiliyor.

17 bin asker daha takviye edilecek

Afganistan'a bu yıl içerisinde gönderilecek 4 bin asker dışında, ülkeye 17 bin askerin gönderileceği açıklandı. Böylece bölgede mevcut olan 38 bin ABD askeri ile 30 bin NATO askerine 17 bin asker daha eklenmiş olacak. Bu güçlerin Irak'taki güçlerin geri çe-

kilmesiyle sağlanacağı ve çatışmanın en yoğun olduğu Afganistan'ın güney eyaletleri ile Pakistan sınır bölgelerinde konuşulduğunu ifade ediyor.

ABD destek için basılı yapıyor

Obama açıklamasında, NATO'daki müttefiklerinden Afganistan için destek isterken, birkaç gün önce Türk devleti Afganistan'a asker takviye edeceğini açıklayan Obama'nın çağrılara cevap veren ilk devlet oldu. İran ise, nisan ayının başında ABD'nin organize ettiği 'Afganistan'ın geleceği' konferansına katılacağını açıkladı. Afganistan-Pakistan konusunda Rusya ve İran'ın ihtiyaç hissedilen ABD, bu ülkelerin desteğini almak için 'sıcak mesajlar' gönderiyor. Öte yandan nisan ayının ilk haftasında yapılacak olan NATO zirvesinde Afganistan stratejisi etrafında masaya yatırılacağı gibi, ABD'nin NATO müttefiklerine baskı uygulaması bekleniyor.

Obama'dan İran'a 'düşmanlık bitsin' mesajı

Obama'nın döneme birlikte ABD'nin İran'a yönelik uzlaşma çağrılarını yüksek sesle dillendirmeye başladı. Başkanlık seçiminin önce İran'a elini uzatan ve geri çevirmemesi gerektiğini belirten Obama, Newroz Bayramı öncesinde İran'a yönelik yayımladığı mesajda İran ile arasındaki 30 yıllık güvenliği ve sorunların sona ermesi çağrısında bulundu. Obama yaptığı açıklamada, İran ile 'düşmanlık' ve karşılıklı saygıya dayalı bir ilişki kurmak istediğini, eski görüş ayrılıklarının giderildiği, daha çok ortaklığın ve daha fazla ticaretin mümkün olduğu bir geleceğe bakma arzusunda olduğunu belirtti. Önümüzdeki günlerde dolayla ya da dolaysız yollardan İran ile sık görüşme ve pazarlıklarını yaşatacağının sinyalini veren Obama, öte yandan İran'ın uranyum zenginleştirme programına son vermesini istedi. Bu konuda Obama'nın pazarlıktan önce nabız ölçtüğü ve zemin oluşturmaya çalıştığı anlaşılıyor.

İran çağrısı 'mesafeli'

Obama'nın açıklamasına İran'dan gelen yanıt mesafeli olup, her zamanki gibi ihtiyatlı. İran Cumhurbaşkanı Ahmedî Nejad'ın üst düzey danışmanı Ali Ekber Çavhanfeker yaptığı açıklamada, Obama'nın mesajını memnuniyetle karşıladıklarını, bunun yanında sözlerinin ötesinde somut adımların alınması gerektiğini belirtti. Çavhanfeker, 'Başkanı Obama, İran'ı uranyum zenginleştirme programı nedeniyle uygulanan yaptırımları ya da İsrail'e verilen destek konularında adım atmaya istekli olursa, İran ona sırt çevirmeye' açıklamasında bulundu. En üst düzey yetkili Ayetullah Hameanei ise, ABD'nin İran'a yönelik 30 yıllık düşmanlığına dikkat çekerek, 'değişimin' sözde değil, öde olmasını ve bunun sağlığını bir niyete dayanmaması gerektiğini açıkladı. Hameanei, ABD gerçek bir değişim pesindeyse bunu pratikte göstermesi gerektiğini belirtti.

Rusya ve AB memnun

Obama'nın İran'a dönük çağrısı AB ve Rusya tarafların-

dan olumlu karşılandı. AB dış politikası temsilcisi Javier Solana, Obama'nın mesajının çok yapıcı olduğunu, İran ve ABD arasında yeni bir sayfanın açılmasına doğru adım atılabileceğini, Tahran'ın bu mesajı dikkate alması gerektiğini ifade etti. İran'a kanas veren Rusya ise Dışişleri Bakan Yardımcısı Sergey Ryabkov aracılığıyla yaptığı açıklamada, diyalogun başlamasının, İran'ın nükleer programının bantçöl amaçlı olduğu konusunda güveni artıracacağını söyledi.

ABD ile İran arasında yeni bir sayfa açılabilir!

ABD ile İran arasında 30 yıldır diplomatik ilişki olmamasına rağmen gayri resmi ve araoluk yoluyla çeşitli ilişkiler yürütülüyordu. Son dönemlerde arabuluculuk noktasında ABD'nin isteğiyle Türk devlet de devreye girdi, bu paralelde Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün geçtiğimiz günlerde İran'a stratejik bir ziyaret gerçekleştirmişti. Obama ile yeni bir döneme girildiğini belirten Gül'ün, İran'dan bu süreci değerlendirmesi gerektiği yönünde tekliflerde bulunduğu bilinen bir durum. Sonuç olarak ABD ile İran arasında yeni dönemde görüşme, uzlaşma yönünde gelişme-

lerin yaşanma olasılığı yüksek. Nitekim Obama'nın daha önceki çağrılarında Ahmedî Nejad, karşılıklı saygıya dayanması halinde, ülkesinin ABD ile görüşmeler yapmayı memnuniyetle karşılayacağını açıklamıştı.

İran Afganistan konferansına katılıyor

Afganistan meselesinde ABD tarafından ihtiyaç duyulan ve uzlaşımına davet edilen İran, 31 Mart'ta Tahran'da yapılacak olan 'Afganistan'ın geleceği' konulu konferansa katılacağını açıkladı. Konferansa Afganistan'da istikrar ve güvenlik sağlanması konular ele alınacak olup, ABD'nin Afganistan stratejisi masaya yatırılacak. Öte yandan konferansta, Afganistan'a yönelik somut politikalar noktasında bir takım kararların alınacağı bekleniyor.

YÖNELİM

Kazım ÇİHAN

Devrim, "seçim hakkı" ve demokrasi

Siyasal iktidar her devrimin temel sorunudur. Devrimci zor ile sömürücü devlet mekanizması paramparça edilemeden, örgütlenmiş egemen güç olarak proletaryaya ve emekçilerin iktidarı tesis edilemez. Tarihsel koşullara bağlı olarak her ekonomik yapı özgül bir birikim sürecini ve bu temelde yükselen devleti ifade eder. Her devlet, içinde bulunduğu tarihsel koşulları üretim ilişkileri sistemini ifade eder. İnsanların bunları keyfi seçme durumları yoktur. Üretim araçlarının kimin tarafından kontrol edildiği önemli bir meseledir. Sömürücü egemen sınıflar sisteminde kontrolü elde tutan egemenlerin demokrasi, hak hukuk çığırıklığı gerçekçi gizleme çabasıdır ve kitleleri aldatma, yanılsamalara sürüklenme eylemidir. Evet, burjuva düzenler demektirler ki, barınma, giyinme, yemek yeme ve seçimlere girme ve herşey sizin hakkınızdır. Üretim araçlarının mülkiyetini kontrol eden ve bu temelde halk üzerinde bir diktatörlük olan sömürücü devlet cihazlarının gerçeğinde seçim ve benzeri hak, hukuk hikayeleri kitleleri aldatma araçlarıdır. Sokakları evsizlerin, açların, metalastırılmış sağlık ve eğitim durumundan yararlanamayan emekçilerin doudurduğu gerçekliğinde demokrasi örtüsü, emekçi diktatörlüğün yüzüne geçirilmiş bir maskeden başka bir anlam taşımaz. İnsanlar arası ve sınıflar arası ilişkiler ve bunların dayandığı temel incelenmeden, üretim ilişkileri yani üretim araçlarının mülkiyet biçimi, insanların üretimdeki yer ve karşılıklı ilişkileri ve ürünlerin dağılım biçimi konu edilmeden, gerçekçi keşfedilmeden hangi demokrasi tartışması kurtarabilir ki? Sömürücü egemen sınıflar sisteminde gerçek ile temas halinde olan ve onu kavramaya başlayan herkes gençliğin halk üzerindeki diktatörlüğü ile doğrudan yüz yüze gelecektir. Dolayısıyla devrim ve devrimci savaşın neden zorunlu bir ihtiyaç olduğunu, emekçiler açısından özgürlüğün penceresinin açılmasının buradan geçtiğini sebezirliyle anlayacaktır. Devrim keyfi bir tercih değil, objektif dünyanın yine objektif kanunlarının gündeme getirdiği bir meseledir. Yaşanılan maddi dünyanın hem bir sonucu hem de onu değiştirmenin eylemidir. Bu boş bir idealist düşünce değil, bizzat gerçeğin kendi temellerinde yükselen bir sonucudur. Etilzet maddi dünyanın gerçekleri, bilincin önderliğini, öncü partinin rolünü yadsıyarak, kendi kendine devrimci iktidara götürmez. İşte burada dünyayı daha derinlikli kavramak için ideoloji ve teorinin rolü meselesi ortaya çıkar. Komünist ideolojik rehberlik altında gerçekçi iki-çizgi mücadelesi yoluyla kitlelerin keşfetmesine yardımcı olmayan, onu amaçlarımız doğrultusunda dönüştürmelerinin öznesi durumuna gelmelerine hizmet etmeyen bir önderlik kitleleri komünizm doğrultusunda seferber edemez. Bu bir talimat verme meselesi değil, kitleleri doğru bir önderlik altında bilinciyle seferber etme sorunudur. Belli bir amaç (komünizm) rehberlik ettiği, rastgele değil, o amaçın icra edilmesinin birleşik devrimci bir planının kitleler içerisinde maddileştirilmesi, kitlelerin, birleşik devrimci bir eylemde kazanma bilinci ile tüm alanlarda ve tüm biçimlerin merkezli bir görev dinamizminin parçası olarak kavranıp seferber edilmesi hayati bir sorundur. Mesele teorik bir lafazanlık değil, rehberlik ettiği kitlelerin birleşik, politik eyleminin de yapılmasını kapsar. Burada dikkat edilecek husus, kısa vadede hesapların, politikaların, taktiklerin teoriyi yenemesi, teorinin dar, küçük hesapları öten bir maske olarak kullanılmamasıdır. Komünist ideoloji ve teorinin baştan itibaren pratiğe ve her bir dönemde izlenen politik çizgiye mutlaka rehberlik etmesi gereklidir.

Burjuva haklarını dar ufku aşmamış bir devrimci eylem, komünizme götürmez, komünist hareket yaratamaz. Demokrasi bir hakimiyet biçimidir. Bir iktidardır. Doğası gereği halk ve sosyalist demokrasi anlayışı diğer ezen-sömüren demokrasi anlayışlarından temelden ayrışır. Niteliği ve içeriği farklıdır. Diğer bir deyişle çoğunluğun azınlık üzerindeki diktatörlüğüdür. Bu yan görülmeden hak, hukuk, adalet eşitliğinden bahsetmek gerçekçi çarpıtmaktır. Meselenin özü kavranmadan eşitlik, özgürlük, hak ve hukuka tav olanlar demokrasi denilen diktatörlüğün sınıf içiğini, niteliğini, yöneldiği hedefler ve eylemini karartmakta, haklar lapasıyla kitlelerin bilincini dejenerasyon ettirmektedir. Biz daha azını değil, komünizme gitmek istiyoruz. Yeni demokratik devrim mücadelemiz bunun hizmetindedir. Yeni demokratik iktidar, komünizme gitmeden proletaryaya ve emekçi kitlelerin örgütlenmiş egemen güç olmaları ve parti önderliğinde iktidarı icra etmeleri, toplumu komünizm doğrultusunda değiştirme bu silahı bilinciyle olarak kullanılmaları demektir. Bugünden itibaren komünist amaçlar ve buna ulaşmada komünist ideolojik stratejiye, taktiklere, siyasete yön vermezse gelecek tesis edilemez. Komünizmi söyleyip, yürürken unutmak olmaz. Komünizm doğru önderlikle birleşik kitlelerin bilinciyle eylemini gerektirir. Bu bir yetenek, uzmanlık, ihtisas meselesi değil, öncelikle kuzul bir çizgiyi gerektirir. Bizim yönetmek diye bir ihtirasımız, özel bir tutkumuz yoktur. Bir tarihsel zorunluluk olarak örgütlenmiş egemen güç olarak proletaryaya ihtidarı hedefimiz vardır. Ama bu iktidarı yine bizzat devrimi devam ettirip komünizme ulaşmanın, bunun için devrimi sürdürmenin, kitleleri iktidara çıkarma ve öncülüklerinin aracıdır. Geleneksel mülkiyet ilişkilerinden ve geleneksel fikirlerden köklü olarak kopuş, insanların eşitsizliklere mahkum eden toplumsal koşulları bilinciyle devrimci bir eylemle dönüştürülmesini içerir. Tam da burada nasıl bir devlet ve demokrasi sorununun önemli bir tartışma konusu olduğu ortaya çıkmaktadır. Tartışmaya devam edeceğiz.

'Devlet, Kürt sorununda hem algı hem de siyaset değişikliği yaşıyor'

Mesut Yeğen: Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Sosyoloji Bölümü öğretim üyesidir. Türk milliyetçiliği, Kürt sorunu ve Türkiye'de yurttaşlık meseleleri üzerine çalışmaktadır. Yayımlanmış çalışmaları: *Müstakbel-Türk'ten "Sözde Vatandaşa": Cumhuriyet ve Kürtler* (İstanbul: İletişim Yayınları, 2006), *"Yurttaşlığın Diyalektiği, Yurttaşlığın Trajedisi"*, *Amme İdaresi Dergisi*, c.38, n.1, 2005, *"Yurttaşlık ve Türklük"*, *Toplum ve Bilim*, No. 92, Güz 2002, *"Kemalizm ve Hegemonya: ?"*, *Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce: Kemalizm*, (İstanbul: İletişim Yayınları, 2001), *"Liberal Demokrasiden Radikal Demokrasiye: Geçiş(sizlik)ler"*, *Toplum ve Bilim*, No. 87, 2000, *Devlet Söyleminde Kürt Sorunu* (İstanbul: İletişim Yayınları, 1999).

Kürt sorunu üzerine akademik çalışmalar olan ve konuyla ilgili kitapları, makaleleri bulunan ODTÜ Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Mesut Yeğen ile devletin Kürt sorununa yaklaşımı ve ağımlıların, Kürt ulusal hareketi, Abdullah Gül'ün açıklamaları, siyasal konjonktür ve 'Kürt Konferansı' üzerine söyleşi gerçekleştirdik.

'Hem algıda hem siyasette çift doğrultulu değişiklik oldu'

Öncelikle çalışmalarınızdan bahsedelim. "Müstakbel Türk'ten Sözde Vatandaşa", "Devlet Söyleminde Kürt Sorunu" gibi, devletin Kürt sorununa nasıl yaklaştığıyla ilgili yoğun çalışmalarınız oldu. Bildiğiniz üzere 23 Mart'ta cumhurbaşkanı Abdullah Gül Irak'a bir ziyarette bulundu ve öncesinde Fran'a giderken "Kürt sorununda iyi şeyler olacak" açıklamasını yaptı. Sizce Türk devletin Kürt sorununu algılama biçimi mi değişiyor? Devlet

oldu mu? Kürt ulusal hareketi 'ekolojik toplum', 'demokratik konfederalizm' şimdiki 'demokratik özerklik', 'demokratik cumhuriyet' diyor.

Bana sorarsanız PKK ve DTP çizgisini esas olarak 60'ların ortasında şekillenen sol bir hareket olarak görmek gerekir. Demem o ki, ulusal bir pazar ortamından örgütlü bağımsız bir Kürdistan fikri almışlardan bu zamana süren Kürt muhalefeti içerisinde hiçbir zaman çok güçlü olmadı. Bir sembol olarak hep orada oldu; ama daha ziyade güdümlü bir sembol olarak. Bağımsız bir Kürdistan fikri, reel bir programatik hedef olarak ne Kürt kitleleri ne de siyasetçileri arasında güçlü oldu. Dolayısıyla, bağımsız Kürdistan fikrinde özerklik ya da konfederalizme doğru bir 'gerileme' yaşandı şeklindeki bir kanaatin çok da doğru olmadığını düşünüyorum.

'Devletin reform siyaseti dar ve Kürtlerin taleplerini karşılamaktan uzak'

Peki, Kürt hareketinin, Kürt sorununu tanımlama biçimiyle demokratik özerklik projesinin karşılık geldiği çözüm yolu ile AKP hükümetinin so-

rileteceği zehabına kapıldı. Bu olursa, rejim mevcut hali Kürtler tarafından da onaylanmış olacaktır. Dolayısıyla, yerel seçimlerin Güneydoğu ayağını bir referandumla çeviren evvela düzen ve medya oldu. Hesap basıldı. DTP kaybedecek ve AKP dolayısıyla da rejim kazanmış olacaktır. Fakat Başbakanın zaman zaman yaptığı dışlayıcı açıklamalar ama çok daha önemlisi, DTP'nin kararlı tutumu ve yaptığı yoğun siyasi faaliyet, durumu tam tersine çevirdi. Referandum kısmı kaldı ve fakat referandumu gündüğü kadariyle DTP kazanacak. Durum bu olursa şu açıkça anlaşılacak: Kürt meselesinin halinde ana siyasi aktör DTP'dir.

'PKK silahsızlanmaya her zamankinden daha fazla hazır görünüyor'

Gazetemizin bir önceki sayısında Abdullah Demirbaş'la yaptığımız söyleşide Demirbaş, 'Demokratik Özerklik' projesini kazandıktan tüm belediyelerde uygulama gibi merkezi bir karar aldıklarını belirtti. Çünkü bu projenin Kürt sorununu çözülümde temel olduğunun altını çizdi. Ancak devletin önerdiği çözümün daha çok ulus-

me düşen sorumluluğu yerine getirmeye hazır mı? ABD öncülüğünde geliştirilen ve 'tasfiye' öngören 'Kürt Konferansı' nisan ayında Erbil'de yapılacak. Sizce bu konferans Kürtlerin beklentilerini karşılayacak mı?

Şimdi ben burada meseleye pozitif taraftan bakmayı tercih ediyorum. Meselenin pozitif tarafı da bir müzakerenin başlamış olmasıdır. Yani müzakerede halde olunması bence yeterli derecede önemli bir şeydir. Taraflar arasındaki mesafe henüz çok büyüktür ama bir yola da girilmiştir. Bu yola girilmesini dayatan çok temel ve acil nedenler var. Nedenlerin ilki tabii ki Irakla ilgili. Bilindiği üzere, ABD Irak'tan çekilecek ve çekildiğinde de Kürdistan Bölgesel Yönetimi, Şii ve Sünni Arapların ve Türkiye'nin sıkışması altında kalacaktır. Bu ABD'nin bölge için önerdiği ya da düşündüğü şey değil. ABD, belli ki Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin (KBY) yani Irak'ın federal yapısının devamından yana. Bu çerçevede, KBY'nin selametine Türkiye'ye emanet etmek istiyor. İkinci nedense ulusal. Ulusal düzlemde de rejim şunun farkına varmış durumda: Türkiye'de Kürt meselesini geçmişte niyetlenildiği gibi halletmenin imkanı kalmamıştır. Geçmişte arzuladığı biçimde halletmekte ısrar etmenin bizi gö-

'Kapsamlı bir genel af kamuoyunun kaldıracı değil'

AKP hükümeti genel siyasi affın gündemde olmadığı yönünde açıklamalar yapıyor. Sizce 'genel af' ya da 'eve dönüş yasasının Kürt sorununu çözülümünde' nasıl bir etkisi olabilir?

Bu konuda hem Kürt kamuoyunun hem de Türk kamuoyunun hassasiyetlerini bir arada düşünmek gerekiyor. Ortada konuşulan Kürt meselesi ama bu sadece Kürtlerin meselesi değil. Dolayısıyla bu konuda genel af ya da Öcalan'ın durumu gibi meseleleri konuşurken, sadece Kürt kamuoyunun değil Türkiye'deki genel kamuoyunun hassasiyetlerini gözlemlemek zorundayız. Bu çerçevede içerisinden baktığımızda kısa vadede Öcalan'ı da kapsayan bir genel af beklemek gerçekçi görünmüyor. Yakın vadede kapsamlı bir genel af Türkiye kamuoyunun kaldıracı olacak ölçüde olmadığını düşünüyorum.

'Ergenekon'un Fırat'ın doğusuna uzanması kaçınılmaz'

Ergenekon ile Kürt sorunu noktasında çeşitli

Bütün bir Cumhuriyet dönemi boyunca devlet Kürtleri, daha ziyade Türkleştirilebilir, müstakbel Türklere saydı. Bir süredir devlet sunu anlamış görünüyor. 70-80 yıl boyunca takip edilen bu algı ve siyaset Kürt meselesini halletmekte ise yaramamıştır.

ABD'de her ne olursa olsun, PKK'yi bölgeden tasfiye etmek gerekir önermesini o kadar kayıtsız koşulsuz desteklemeyebilir. Yani Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin ve ABD'nin Türkiye'nin PKK'nın bölgeden tasfiye edilmesine yönelik talebini ya da diyalim ki niyetini desteklemeleri için dönüp Türkiye'ye "sen de zemin oluştursun" demesi sürpriz olmaz.

Cumhuriyetin ya da AKP hükümetinin ya da Ordu-AKP ittifakının Kürt meselesi etrafında yapmaya koyulduğu reform siyasetinin sınırları henüz çok dar ve dolayısıyla bu siyasetle PKK-DTP çizgisinin taleplerini karşılamaktan henüz çok uzak.

Kürt sorununu bundan sonra nasıl tanımlayacaksınız?

İlk çalışmayla yapmaya çalıştığım devletin Kürt meselesini Cumhuriyet dönemi boyunca nasıl algıladığını anlamaktır. İkinci çalışma bir itibarla bunun devamı olmakla beraber, Kürt meselesi etrafında takip edilen yurttaşlık siyasetlerini de çözümlemeyi amaçlıyordu. Değişimin ne olduğunu kısaca izah etmeye çalıştım. Bütün bir Cumhuriyet dönemi boyunca devlet Kürtleri daha ziyade Türkleştirilebilir, müstakbel Türklere saydı. Bu algı aşığı yukarı 1990'ların sonuna kadar devam etti. Buna eşlik eden yurttaşlık siyaseti de tanım gereği asimilasyonist siyasetler oldu. Bir süredir devlet şunu anlamış görünüyor: 70-80 yıl boyunca takip edilen bu algı ve siyaset Kürt meselesini halletmekte işe yaramamıştır. Bu çerçevede keskinleşen idrak edilmesiyse hem algıda hem de siyasette bir değişikliği ihtimali hissi oldu. Ancak değişiklik tek doğrultulu bir yola düşmek şeklinde değil, çatallı bir yola düşmek şeklinde oldu. Bu çatallı yolun bir tarafında, "Kürtleri farklılıklarıyla kabul edelim, onları farklılıklarıyla bu ülkenin yurttaşları olarak tanıyalım" patikası, diğer tarafındaysa "mademki Kürtler Türkleşmeye niyetli değil, o zaman onlara layık olduklarını verelim, ulusal topluluğun dışına süzelm" patikası yer alıyor. İlk patika, çok kültürlülüğü esas alan bir yurttaşlık siyasetini öngörürken, ikincisi daha çok dışlamaya, asimilasyona dayanan bir algı ve yurttaşlık siyasetini öngörüyor. Şimdi bu iki patika bir müddettir samallaşmış bir biçimde devletin önünde duruyor ve devlet de her iki patikaya birden ayak basarak ilerliyor. Ancak son zamanlarda olan biten, TRT 6, Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin meşruyetinin kabul edilmesi vb. bu iki patikadan ikincisinin tercih edilmesine işaret ediyor.

'Yerel seçimlerin referandum olacağı havasını devlet yarattı'

Geçtiğimiz günlerde Bilet'e verdığınız demeçte ordu ve devletin Kürt sorununu tanımlama konusunda ilk defa bu kadar ileri gittiğini aynı zamanda yerel seçimlerin referandum niteliği kazanacağını belirttiniz. Bunu biraz açar mısınız? Şundan eminim: Kürt meselesinde, ilk kez yaşadığımız bir durumla karşı karşıyayız. İlk kezdir ki, siyasi iktidar ve Ordu Kürt sorununda reformist bir çizgiye buluşmuştur. Geçenlerde yapılan Genelkurmay açıklamasında da gördük ki Ordu TRT 6'ya onaylıyor. Bu da gösteriyor ki, yapılan reformlar AKP'nin Ordu'ya rağmen yaptığı şeyler değil ve fakat Ordu'yla uzlaşma içerisinde yapılan şeyler. Referandum meselesine gelince... Bana sorarsanız, yerel seçimlerin Güneydoğu ayağını bir tür referandumla çeviren aslında Kürt siyaseti olmadı. Esas olarak Türkiye'de düzen ve medya bunu böyle kurdu ve bana sorarsanız şimdi yaptıklarından epey bir pişmanlar. Yerel seçimler ilk kez gündeme geldiğinde, düzen ve medya AKP'nin DTP'yi ge-

runu tanımladığı çok kültürlülük, çok kimliklilik yani Kürtleri farklılıklarıyla kabul etme biçimi arasında bir benzerlik ya da çakışma var mı?

Yok, sanmıyorum. Aradaki makas henüz çok geniş. İlk sorunuz etrafında ilerleyerek yanıt vermeye çalışayım. Dedim ki, bir tanıma siyasetinin işareti mevcut. Bu tabii ki yeni bir durum. Fakat beri yandan da biliyoruz ki, Millî Güvenlik Kurulu çok uzun zamandan beri bu tanıma siyasetinin nihai sınırlarını da belirlemiş durumda. Tanıma siyasetinin eğitim haklarına kadar ilerleyemeyeceği ve bireysel haklar olarak kalacağı söyleniyor. Bu da gösteriyor ki, Cumhuriyetin ya da AKP hükümetinin ya da Ordu-AKP ittifakının Kürt meselesi etrafında yapmaya koyulduğu reform siyasetinin sınırları henüz çok dar ve dolayısıyla bu siyasetle PKK-DTP çizgisinin taleplerini karşılamaktan henüz çok uzak.

'Yerel seçimlerin referandum olacağı havasını devlet yarattı'

Geçtiğimiz günlerde Bilet'e verdığınız demeçte ordu ve devletin Kürt sorununu tanımlama konusunda ilk defa bu kadar ileri gittiğini aynı zamanda yerel seçimlerin referandum niteliği kazanacağını belirttiniz. Bunu biraz açar mısınız?

Şundan eminim: Kürt meselesinde, ilk kez yaşadığımız bir durumla karşı karşıyayız. İlk kezdir ki, siyasi iktidar ve Ordu Kürt sorununda reformist bir çizgiye buluşmuştur. Geçenlerde yapılan Genelkurmay açıklamasında da gördük ki Ordu TRT 6'ya onaylıyor. Bu da gösteriyor ki, yapılan reformlar AKP'nin Ordu'ya rağmen yaptığı şeyler değil ve fakat Ordu'yla uzlaşma içerisinde yapılan şeyler. Referandum meselesine gelince... Bana sorarsanız, yerel seçimlerin Güneydoğu ayağını bir tür referandumla çeviren aslında Kürt siyaseti olmadı. Esas olarak Türkiye'de düzen ve medya bunu böyle kurdu ve bana sorarsanız şimdi yaptıklarından epey bir pişmanlar. Yerel seçimler ilk kez gündeme geldiğinde, düzen ve medya AKP'nin DTP'yi ge-

lor arası boyutun dayatığı bir denklem olduğunu görüyoruz. Kürtler açısından AKP hükümeti ile Kürt siyasetinin çözümü karşı karşıya gelmeyecek mi? Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Şimdi dediğiniz şu açıdan doğru. Aslında ortadaki plan, az önce dediğim 2007'den beri takip edilen siyasetin uluslararası ayağını oluşturuyor. İkisini birleştirdiğimizde yapmak istenenin şu olduğu anlaşılıyor. Ulusal düzeyde, AKPY'i Kürt meselesinin halinin esas aktörü kılmak; uluslararası düzlemde ise PKK'yi tasfiye edip Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin esas aktörü kılmak. Şimdi planın ilk ayağı işlemeğe görünüyor ama henüz vazgeçilmiş değil. İkinci ayağında ise neler yaşanacak henüz belli değil. Bana sorarsanız, bu ikinci ayağın da çok sağlam görünmüyor. Birkaç sebepten dolayı. Birincisi PKK'nın buna nasıl mukavemet edeceğini bilmiyoruz. PKK'nın bu plana kolaylıkla uyum göstermeyeceğini tahmin edebiliriz. Bunun kadar önemlisi, Kürdistan Bölgesel Yönetimi de PKK'yi buradan zor yoluyla tasfiye etmek konusunda o kadar hevesli olmayabilir. Kaldı ki, ABD'de her ne olursa olsun, PKK'yi bölgeden tasfiye etmek gerekir önermesini o kadar kayıtsız koşulsuz desteklemeyebilir. Bu şu demek: bir pazarlığın açılması demek. Yani Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin ve ABD'nin Türkiye'nin PKK'nın bölgeden tasfiye edilmesine yönelik talebini ya da diyalim ki niyetini desteklemeleri için dönüp Türkiye'ye "sen de zemin oluştursun" demesi sürpriz olmaz. Bana sorarsanız bu mirvalde gödecektir bu iş. Ve benim edindiğim izlenim, şu ana kadar aldığımız işaretler bunun olabileceği şeklinde. PKK silahsızlanmaya ve bir siyasi harekete dönmeye her zamankinden daha fazla hazır görünüyor.

'Kürt sorununun halledilmesinin önü açıktır'

Abdullah Öcalan, Gül'ün açıklamalarına öfken "Abdullah Gül'ün ziyaretini önemsiyorlar üzeri-

türecekleri tek ihtimalin bir iç çakışma olduğu artık iyice idrak edilmiştir. Bu iki sebep de, Kürt meselesinin halinde yeni bir evreye girmeyi zorunu kılmış olup, bana sorarsanız, uzun vadede Türkiye Kürtlerin meselesinin demokrasi içerisinde halledilmesinin önünü açıyor.

Öyle görünüyor ki çok uzak olmayan bir gelecekte Kürt sorununa dair yeni gelişmeler bekliyor bizi. TRT Şeş, Silopi'de kuşların açılması, üst düzey rütbelilerin tutuklanması hamleleri sadece bir seçim yatırımı olarak mı düşünmek gerekiyor? Devlet, Kürt meselesinin çözümü noktasında Kürt siyasetleri siyasi aktör olarak muhatap olacak mı?

Hükümet, devlet düzeyinde DTP'yi ya da PKK'yi geçerli muhatap almama eğilimi çok açık. Ama öte yandan da medyaya bakarsanız Kürt siyasetçiler medyada muhatap alınıyorlar. Yani kamuoyu nezdinde herkes biliyor ki aslında DTP bu işin meşru temsilcisi. Bu, uzun vadede muhakkak ki reel siyasete de aksedecektir. Şimdi Silopi, TRT 6 gibi olgulara gelince... Burada 2007'de olan biteni iyi değerlendirmek gerekiyor. Görünen odur ki, devlet kendi ölçülerinde bir büyük temizlik harekâtına girmiş durumdadır. Bunu herkesin kabul etmesi ve herkesin buna göre oyun planını kurması gerekiyor. 2003-2007 arasında zirve yapan ulusalcılığın aslında çürümünün pek de büyük olmadığı anlaşılıyor. Bu aktörün Türkiye'nin geleceğini şekillendirme ihtimali kalmamıştır. Bütün bu hale, İslamcı olduğu rivayet edilen AKP, Ordu ve ABD arasındaki uzlaşmayla ulaşılmıştır. Bu şu demek: Türkiye'de bundan böyle Orduyla AKP arasında din ya da laiklik etrafında bir büyük çatışma artık beklenemeyecektir. Her iki aktör de ötekini sınırlarını tanımış, kabul etmiştir. Bununla beraber, yine devlet, esas olarak Kürt meselesinde 90'lar boyunca takip ettiği siyasetin yanlışlığına kani olmuş durumda ve bu yanlışlıktan bir kısmıyla vazgeçip Kürt vatandaşlar nezdinde yitirdiği prestijini yeniden kazanmak istiyor. Bütün bunlar, eskinin parametrelerinin bir süredir daha dolayısıyla kalabileceğini ve fakat artık kullanılmayacağını gösteriyor.

İlişkilendirmeler yapıyor. Ergenekon'u Kürt sorununda nereye koyuyorsunuz? Ya da Fırat'ın öteki yakasında geçildiğinde Kürt sorununa dair çözüme daha mı yaklaşılabilecek?

Ergenekon tarzı zihniyetin ortaya çıkmasının tek sebebi Kürt meselesi değil. Ama Ergenekon'un bu kadar büyük bir gövdeye kavuşmasının ve bu kadar pervasızlaşmasının ardından Kürt meselesi var bunu biliyoruz. Dolayısıyla Kürt meselesi etrafındaki kısmını deşmeden Ergenekon'la hesaplaşmak mümkün değil; bu açık. Bana sorarsanız hesaplaşmak imkânsız da zaten. Kim ne yaparsa yaparsın, hangi düzeyde engellenmeye çalışılırsa çalışılırsa, Ergenekon'un Fırat'ın doğusuna uzanması kaçınılmaz.

'Gerilimli bir süreç olacağı açık'

Bundan sonra sizce Kürt ulusal meselesinde dair bizi ne bekliyor, sizce neler olacak?

Falcık yapamam, sonuç şu olacak diyemem; ancak genel bir eğilim analizi yapılabilir. Böyle bir yerdende baktığımızda, yeni bir döneme girdiğimiz açık. İlk kez bu mesele bu düzeyde konuşulabilir hale gelmiş durumda ve ilk kez PKK dolaylı yoldan, KBY vasıtasıyla olsa da meselenin konuşulmasında müzakerenin parçası haline gelmiş durumda. Bu böyle olmakla beraber, meselenin halinin de epeyce uzatıldığını, bir müddet daha PKK'nın silahsızlandırılması işini konuşacağı gibi. Bütün bu süreç yaşanırken şunu unutmamamız gerekiyor: Kürt meselesinin çözümü denildiğinde, bu meselenin siyasi gündemin türünden dışına çıkarılması değil, aksine Kürt meselesinin demokratik müzakerenin konusu haline getirilmesi anlaşılmalıdır. Bu bir kez becerilebilirse, muhtemelen Kürt meselesi etrafında konuşmaya daha yıllarca devam edebiliriz. Yani, çözümünden anlaşılması gereken esas olarak PKK'nın silahsızlandırılması, siyasi bir aktöre çevrilmesi ve Kürt meselesinin müzakere konusu kılınabilmesidir. Bu olacak mı diye sorarsanız, evet umutuyum. Gerilimli bir süreç olacağı açık. Konuşulması gereken halledilmesi gereken epey bir mesele var.

İNSAN VE AÇLIK

Kimi zaman bir köle oldu insan; özgürlüğe kavuşmanın savaşçıydı, kimi zaman bir filozof oldu insan, doğru bilginin tek savunucusu, gıyotın sehpasında. Kimi zaman bir gerilla oldu insan, halkın sömürgeci devletlerden kurtuluşu için halk ordusunda. Kimi zaman bir devrimci tutsak oldu insan, gökyüzünün altında kalanların özgürlüğü ve hakları için, gökyüzünün yasak olduğu hücrelerinde karanlıkta tek başına hiç kimse duymadan dövuşen.

İç çatışma

Bir anda başını kaldırır, düz ovalara bakar ve çayırın okşayan rüzgârı hissedersin. O an, o rüzgâr bütün hırçılığı ve geçmişi izleriyle yüreğine dolmaya başlar. Ve sen, başını kaldırıp, gökyüzünün oval biçiminde saklanan mavi boşluğunda bir düş kurmaya başlarsın. Zaman derin bir uçurumdur, derinliğine doğru korkmadan yol alırsın. Bu yolculukta geçmiş hesaplanacak, tartışılacak ve gelecekle ölçülecek. Düşlerin, düşüncelerin, yapabildiklerin, yapamadıklarının sorgulanacak. Bu bir mahkemedir. Yaşam akıp gittiği, sorular ve sorgular, korkularla yüzleştirmeye başlar seni.

Kurgulu ve bir o kadar değişken sorular, ansızın köşeye sıkıştırır seni, kaçamazsın ve algıların çatırdamaya başlar. Yüreğini parçalayan ve cevapsız bırakamayacağı sorular karşısında savunmasızdır. Gerçeğin sorgulandığı ve cevapsız bırakamayacağı bir düşün metaforunda ilerlersin. Bu metafor gerçektir.

O an yaşamak, hissetmek, ağlamak, gülmek, paylaşmak, sevmek, sevilmek, dövüşmek, yenilmek, yenilmek, ilerlemek, geride kalmak, üretmek, tüketmek, özgürlük, tutsaklık gibi yaşama dair insanın iç hâlinin yüreğinde bıraktığı iç çatışmanın perdesinde durduğunun farkına varırsın. Sen her şeyle yabancılaşmış anıların yaşama, yaşam ise hiç durmadan her şeyle sarmıştı seni.

Soru: Nereye yaşamaya yönelirsin. Nereye yaşama ve neresindeyim ben. Bulmaya çalışırsın bir dal, yaşamda yer edinebilecek.

Derinliğe uzanmanı sağlayan bu yolculuk, kolay kolay bırakmaz peşini; göğde içine, yüreğine ve oradan bilincine doğru, tüm iç çatışmaları ateşleyerek ilerler. Artık önünde duran, yaşama tutunmanı engelleyen, yaşam içerisinde en büyük engel, körleşen "vicdanın", köşeye sıkışmıştır. Bilincin, hüriyet kavgasında üstüne düşen yaşamsal görevleri, kurduğun özgürlük düşlerinde seni taraftarlararak yüklenmeni bekler.

Düşününün enerjisi tükendiğinde ve gözlerini derinliklerden kopardığın an; karşındadır gerçekliğini.

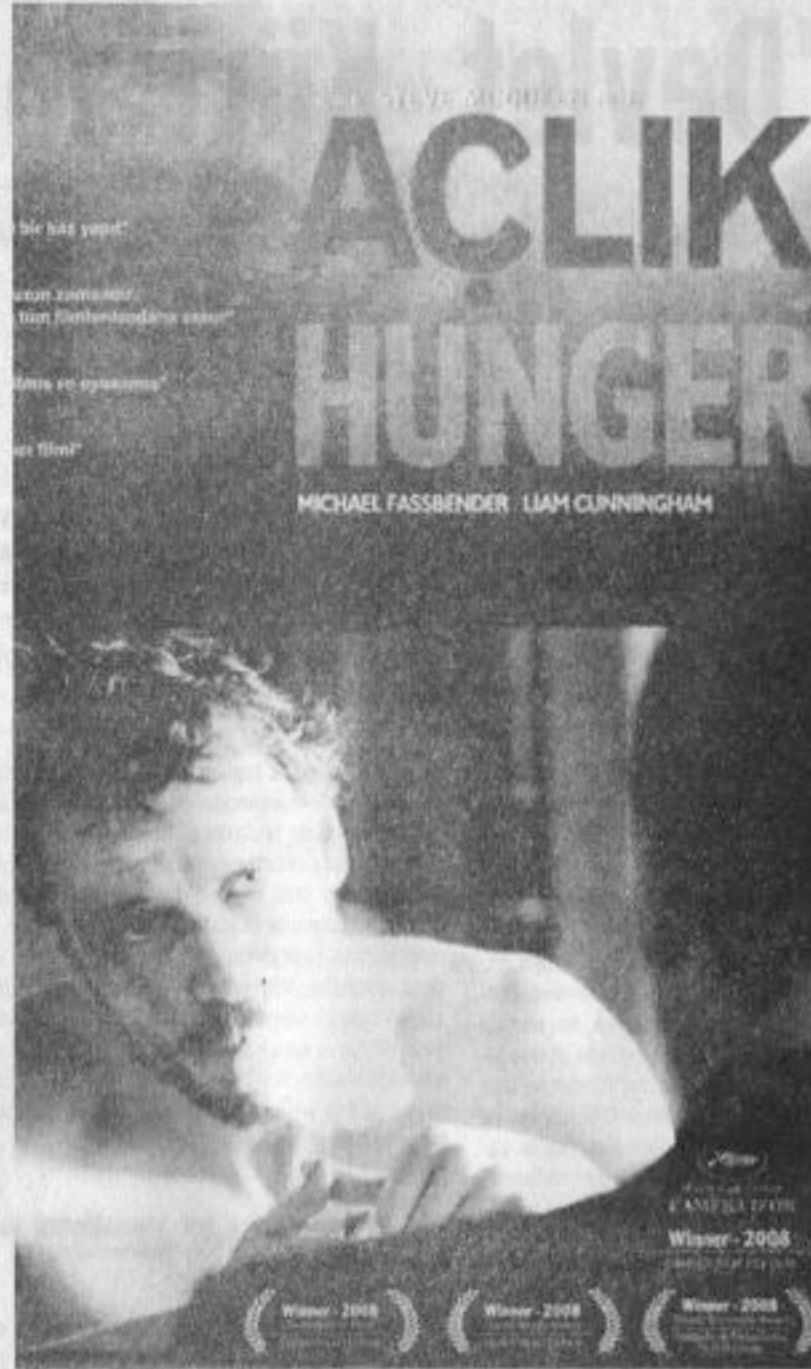
"Açlık"

Yaşam bedende tükenmeye dönuktür, bilinç yaşama sınırsız tutunmuştur. Dar, karanlık, soğuk bir hücrede geçen ilk günlerin ardından şimdiki bir hastanede.. Açlık ve bilinç çatışmakta bedende. Beden bilincin zaferi karşısında güden erimekte.

Açlığa yatan IRA liderlerinden Bobby Sands ve arkadaşları kararlı, inançlı ve cesaretlidir. Tutuklu buldukları hapishanede tüm baskılara ve dayatmalara karşı eylemler.

Bobby Sands sadece gözlerini oynatabiliyor bedeninde. Gözler ışığı duyarlı ve yanık lambaya bakıyor. Bir çatlak var lambanın yanında. Göz, son enerjisini yakarak izlemekte ve aramakta tavanda başlayan çatlağın inini. Çatlak zikzaklar çiziyor ve göz enerjisini yitirmek üzere. Sonsuz uykuya dalacak göz, çatlağın üzerinde ilerliyor, çatlak zikzaklar çiziyor. Son bir çaba derken duvarda yol alan çatlak küçük bir çocuk oluyor. Şimdi o çocuk ormanda ve geleceği için koşmakta özgürce.

Şimdiki zaman geçmişe bağlanıyor ve bir köprü oluyor yaşamın kıyısına doğru. Şimdiki zaman sorgulandı, suallerden başı dik çıkıyor. Yaşamın anlamına varabilmenin ve sevebilmenin erdemliğinde, baskılara, zorbalara karşı mücadele eden bilinç, girdiği eylemlerde düşman tarafından bedenini yok ederken, kendini muazzam bir huzura bırakıyor. Bobby Sands ve yoldaşları bir tarihçi insanlığın

insanca yaşama kavgasında. Tıpkı ülkemizde, insanlık daha iyi bir yaşam koşullarında özgürce yaşasın diye ölüm orucuna yatanlar gibi.

Evet, insanın körleşen vicdanında bir çığlık, 'açlık' filmi. Sarsıcıdır, çarpıcıdır, duygudur, sadedir ve en önemlisi bütün öyküsüyle gerçektir. Bu film izleyenleri költüründe rahat bırakmaz. 'Perde' den 'İçeride' görünen 'özgür' insanın 'devrimci insanın' değerini anlatır size, şimdiki zamana, durduğunuz noktayı ve sizi sarıp sarmalayan düşmanı sorgulata-

rak. Steve McQueen'in yönettiği Açlık filmi, insanlığı köleleştirilene, köleleştirilene ve sömürcülere karşı dövüşenlerin, düşman zindanlarında kendilerine dönük yaşamın tükettiği yerde yeşerttikleri yaşamı aktarıyor. Son olarak soluğu güçlü Sands filmde sesleniyor bize. İnsan olabilmeye yolunda, kırlarda, tarlalarda, vadiyalarda koşanların önünde özgürlüğe giden upuzun bir yol var; bu yol engelsiz, dikeni, düşman pusulu. Anlamalı, zayıflığı yer yok. Mücadele başladı bir kez, durduramazsın...

'Tiyatro sadece bir etkinlik değildir, bir yaşam biçimidir'

İnanç ritüelleri olarak var olan tiyatro, ilk kez MÖ. 6. yüzyılda Yunan toplumunda özerkleşebildi. Bugün sanat olarak adlandırdığımız birçok alan gibi o da çeşitli inanç ve ihtiyaçların karşılanması ihtiyacı ile var oldu uzun zaman. Ateş başında yapılan ayinlerde kötü ruhları kovmak adına yapılan taktikler, gücüne, büyüye olduğuna inanılan hayvanların kılına gerek onları yaklaştırmak, gücü olma ya da onu alt etme güdüsü ile yapıldı ve benzer şeylerle yaşam sürdürdü. Ve bu esnada benzerlik için yapılan boyamalar, maskeler, postan kıyafetler, tiyatroyun evrimini işledi. Estetik ölçülerle değerlendirilmeye başlayan tiyatro, sanatın önemli bir kolu haline gelmişti artık.

27 Mart ise, Uluslararası Tiyatro Enstitüsü'nün kararı ile 1961 yılından beri Dünya Tiyatro Günü olarak kutlanıyor. Ve bu gün vesilesi ile Eziyetlerin Tiyatrosu'nun yaratıcısı Augusto Boal bir bildiri yayınladı. Yaşamın tiyatroya ile bütünleştiğini Boal'ın, Dünya Tiyatro Günü için kaleme aldığı bildiri'deki ifadelerinden özet aktarıyoruz:

"Farkında olmasak bile insan ilişkileri teatraldır, mekân kullanımı, vücut dili, sözcüklerin seçimi, ses tonları, duygular ve düşüncelerin çatışması, sahne kullanışlarımız her şey yaşamımızda da vardır insanın özü tiyatrodur.

Düşünceler, cenaze birer etkinliktir, fakat aynı zamanda son derece aşina olduğumuz için farkında olmadığımız günlük ritüellerdir. Resmi bir devlet töreni, fakat aynı zamanda bir sabah kahvesi, günaydınlaşmak, ürkek aşklar, tutkuların büyük fırtınaları, bir senato toplantısı, diplomatik bir görüşme, hepsi tiyatrodur.

Sanatımızın temel amaçlarından biri, seyircilerin oyuncu da olduğu dünya sahnesinde, insanları günlük hayatın etkinliklerine karşı duyarlı kılmaktır. Hepimiz oyuncu-yuz, tiyatroya yaparak, bakmaya alışkın olmadığımız için göremediğimiz, aslında aşkâr olan şeyleri görmeyi öğreniriz. Kanıksanmış olan şey görünmez olur; tiyatroya yaparak günlük hayatın sahnesini aydınlatırız.

Geçtiğimiz Eylül teatral bir oyunla şaşkına döndük: Uzak ve yabancı diyarlarda ortaya çıkan savaşlara, soykırımlara, katliamlara ve elbette işkencelere rağmen güvenli bir dünyada yaşadığını düşünen ve saygıdeğer bir bankaya ya da güvenilir bir borsa simsarına yatdığı paraya güvenlik içinde yaşayan bizler bu paranın altında var olmadığımız ve bunun kendileri hiç de sanal olmayan, listelik ne güvenilir ne de saygıdeğer olan bazı ekonomistlerin kötü bir icadı olduğunu öğrendik. Tüm bunlar kimilerinin çok kazandığı, bazılarınınsa her şeyini yitirdiği karanlık bir öyküden, kötü bir tiyatro oyunundan başka bir şey değildir. Ve onların kararlarının turbanı olan biz seyirciler balkonun en arka sırasında oturuyormuşuz.

Etrafımızda baktığımızda tüm toplumların, etnik grupların, sınıfların ve kastların içinde ezen ve ezilenleri görürüz, adaletsiz ve merhametsiz bir dünya görürüz. Başka bir dünya yaratmak zorundayız çünkü bunun mümkün olduğunu biliyoruz. Fakat hem sahnedeki hem de hayatımızda oynayarak bu dünyayı kumak bizim elimizde.

Az sonra başlayacak etkinliğe katılan, eve döndüğümüzde arkadaşlarımızla kendi oyunlarımızı oynayan ve daha önce göremediğimiz apaçık olana şeye bakın: Tiyatro sadece bir etkinlik değildir, bir yaşam biçimidir.

Hepimiz oyuncu-yuz; vatandaş olmak bir toplumun içinde yaşamak değil onu değiştirmektir."

Valizini Karısına Hazırlatan Erkek 'Faşist' Sayılır Mı?

Yazar Adil Ökay'ın yeni kitabı Yoğun Yayınlarından çıktı. "Valizini karısına hazırlatan erkek 'faşist' sayılır mı" isimli olan kitapta, yazarın son yıllarda kadın sorunu üzerine yazdığı şiir, makale ve araştırma yazıları yer alıyor. Yazar, "Valizini karısına hazırlatan erkek faşist sayılır mı"nın ortaya çıkış fikrini kitabının ön sözünde şu cümlelerle aktarıyor, "Kadın arkadaşlarımızın, 'Kadın sorununda' duyarlı olduğumu ve bu konuda yazdığım yazıları derleyip bir kitap haline getirmenin yararlı olacağını söylemeleri, ben-

de bu düşünceyi doğurdu. Aslında kadın sorununu en iyi kadınların yazacağına (ve yazdığı) biliyordum. Bize, yani erkeklerle ilgiliye kadar, sadece Türkiye'de adlarını sayabileceğim yüzlerce kadın yazar-arastırma vardı. Ancak bir erkeğin de bu konuda kelam edebileceği, hatta bu çalışmanın kadın mücadelesine katkı olarak değerlendirilebileceği söylenirdi. Ben de kadın arkadaşlarımızdan aldığım bu cesareti üzerine, daha önce yayımlandığında tartışılmamış yol açmış bir makalem adı taşıyan bu kitabı hazırlamaya ka-

rar verdim" Ökay, kitabının erkek okuyucular üzerinde bir farkına varma durumu yaratması temennisini ise şu cümleler ile dile getiriyor: "Beiki erkek okuyucular, bir erkeğin yazdığı bu kitabı okuduklarında empati yaparlar ve doğal sayırları davranışlarının kadınlar üzerinde dolaylı-dolaysız bir şiddet olduğunu ayırtmaya varırlar. Ya da bu güne kalırlar siskun kalıp, atar-klinin himetlerinden yararlanmaya devam edenler; dolaylı suç ortaklığını unutmaları gerekir... Hatta yaşamaları dileğiyle..."

YÜZ FİKİR

İnsan sonsuzluk evreninde, sonsuz çeşitde var olan organik türlerden sadece bir tanesidir. İnsanın kendisini evrenin merkezine yerleştirmesi, evrenin en bilinci ve en üstün yaratığı olarak ilan etmesi ve evreni kendisine tabi kılmaya çalışması, onun darlığından ve dizginlenemez korkunç egosundan kaynaklanmaktadır. İnsanın Tanrı'yı yaratması, onun sadece zorluklar ve felaketler karşısında sığınma, güvenlik arama, kendine olan güveninden kopup, cüceleşerek kulluşma güdüsünden kaynaklanıyor; aynı zamanda ve asıl olarak, onun ölümsüzlüğe, tanrılaşma eğiliminden de kaynaklanıyor. Tanrının, toplum için ne derecede vazgeçilmez bir obje olduğunu anlamamız, O'nun ait olduğu toplum sisteminde gördüğü işlevi anlamamıza bağlıdır. İnsan zaten omurgası ya da hiyerarşisi küçük tanrılarla inşa edilmiş bir sistemin hücreleridir. Bu sadece inanç sisteminde değil, ekonomik, siyasal, toplumsal, sistemlerde de böyledir. Ekonominin, siyasetin ve toplum düzeninin de piramit şeklinde örgüdenmiş kendi tanrısı, peygamberi, Vatikan' ve kalabalık bir ruhban sınıfı vardır. Biçimi nasıl olursa olsun, insanın sahip olduğu sermaye, insanın hem dışında hem de içindedir. İnsan sermayeye, sermaye de insana üfler kendi ruhunu. Her ikisi de egemenlik ve tebaa arayışı için girer. Bu, insanın tanrılaşma egosudur. Ezilen, horlanın, soyulan, fakir zaruret iklimine savrulup atılan cahil insanın tanrılaşma egosu, refah içinde yaşayan bilgili insanın tanrılaşma egosundan daha güçlüdür. Birincisinin ölümsüzlük ya da sonsuzluk saltanatı hırsı daha güçlüdür. Mülke sahip olma, mülk aracı-

lığıyla tanrılaşma umudunu gerçek hayatta tamamen yitiren insan, manevi dünyasında yaratığı ölümsüzlük iktidarına, yani tanrıya sarılır ve gerçek dünyanın mülkünü, mülk iktidarını kucukmsr. Tanrılaşma arzusunun bu biçimi, mülk arayışından başka bir şey değildir. İnsan, içinden çıkılmayacak derecede karmaşık, zengin bir yaratıktır. Onu tek başına mülk dünyasının gerçekliği ile açıklanamayız. Mülk dünyasından önceki insanın doğasını, karmaşık iç zenginliğini çözümlersek, bu iç zenginliğin mülk dünyasında ne tür değişimlere uğradığını tespit edebiliriz. İnsanı anlamamız yolu biraz buradan geçiyor. Mülk dünyasından önceki insan da, mülk dünyasının insanı gibi hem onları ve diğer canlıları öldürür bir yaratıktır. Mülkü yoktu, yığıyordu. Ancak gidip öldürüyor, yiyor, doyurucu öldürmeyi düşünmüyordu. İnsanın, tanrılaşma, insanlar üzerinde egemenlik kurma, onları çalıştırma, yönetme diye bir sorunu yoktu. Modern insan gibi o da ölümsüzlük düşleri kuruyordu. Ama onun ölümsüzlük düşü, modern insanın, enval çeşit yiyecek ve hizmetlerden ve hizmetçilerden oluşan görkemli bir cennette sonsuza kadar yaşama düşünden daha gerçekçi, daha sadeydi; ölümden sonra değişik hayvan ve bitki biçimlerinde yeryüzüne dönmekten ibaretti. Egemenlik ve hizmeti dışlayan bu düşün, ilkel insanın iç dünyasının bir özeti'dir aslında. İlkel insanın, doğa ve insan üzerinde egemenlik kurma çabasının hiç olmadığına da söyleyemeyiz. İnsanın doğa üzerinde egemenlik kurma çabası ile insan üzerinde egemenlik kurma çabası birisine bağlı şeylerdir. Üretim, bes-

KOMÜN VE İNSAN

lenme ve korunma, alet-kullanma, güçlü olanı daha çok diklate alma, izleme ve giderek ateşi kullanma gibi var oluş çabaları, bilimsiz ve zayıf da olsa egemenlik çabalarıdır. Ananın egemen olduğu anaerki toplumu, insanın insan üzerinde egemen olduğu bir toplum olarak tanımlayabiliriz. Komün, köklü bir devrimin adıdır. İnsanın insan üzerindeki egemenlik araçlarına, egemenlik üreten çabalarına, ilişkilerine saldırır. Komün, devrimci insanın, devrime katılan, devrime itaat eden veya devrilen, suçlanan insan üzerinde kuracağı egemenlik araçlarına, amaçlarına ve duygularına saldırır. Komünün idealleriyle donanan insanın çabası, yığınları yaratıcı inisiyatifinin açığa çıkması, doğrudan demokrasiye dönüşmesi yönünde işler. Profesyonel devletin veya kadro örgütlerinin, toplumu kendi cemaatleri haline getirmesine karşı çıkar. Birey, komünün ana kalesidir. Bireyin özgürlüğüne saldırı, dört başı mamur devlet tarihidir. 600 yıllık Osmanlı devleti, toprakların mülkiyet hakkına sahip, sadrazamlık ve harbye nazirliğinden oluşan, muazzam bir fütühat, bir savaş makinesidir. Bu devletin tepesindeki sultan, Tanrının yeryüzündeki gölgesidir. Bu gölgenin azameti karşısında bendeleşen ahali, gölgeyi ve gölgenin devletini baba veya ata olarak görmüş, benimsenmek zorunda kalmıştır.

Ya devlet başa ya kuzgun leşe kültürünün egemen olduğu böylesi bir savaş makinesinin kendi yazılı tarihini anlamı veya tahlii örgüsü de, iyi veya kötü, dirayetli veya dirayetsiz sultanlar, sadrazamlar, paşalar üzerine bina edilmiştir. "Kanuni'nin vefatıyla işler...", "Sokullu Mehmet paşasının iş başına gelmesiyle işler...", "Vahdet'in inhanetyle işler..." diye başlayan resmi tarih, deyim yerindeyse, gerçek tarihi din çarpışma çevirmiş, tepeleyip geçmiştir. Biz, asırlar kat ederek gelen ve bizi sarıp sarmalayan bu acuze gerçekliği rahle-i tedrisatından kendimizi ne derecede uzak tutabildik? Proletarya diktatörlüğü dediğimizde, aklımıza hep, güçlü bir partinin yönettiği, güçlü bir kuzul orduya sahip, güçlü bir devlet geldi. Bu yetmezmiş gibi bir de proletarya diktatörlüğünün pekiştirilmesinden, hem de tepelidği düşmanlarının tepesinde pekiştirilmesinden söz etmeye başladık. Yenilgileri fark etmeye, yığınlar karşısında gen çekilmeye başladığımızda ise kendi tarihimizi yazmaya giriştik. Yöntemimiz, yaklaşımımız, Naim'den, İsmail Hakkı Uzun Çarşılı'ya kadar uzayan tarihçilerin yönteminden pek farklı değildi. "Stalin'in ölümünden sonra geriyeye döndü...", "Kruşçev'in inhanetyle geriyeye döndü...", "Enver Hoca'nın ölümünden sonra geriyeye döndü...", "Mao'nun ölümüyle geriyeye döndü..." Komünün, güçlü özgürlük ateşini biz Türkiye'de devrimcilere dayatması güzeldir. Ama bizim bu ateşle biçimlerimiz oldukça zordur. Güzellik bu zorluktan kaynaklanıyor. Kurtarıcı, kahramanlık ve güçlü devlet hayali, devrimci ruhumuzun vazgeçilmez metafizizdir. Tahliki değiliz, gelenekçi ve doğmacı-

MUZAFFER ORUÇOĞLU

www.muzafferoruoglu.com

Yuz. Feda ruhumuz güçlüdür. Dünyaya sağır değiliz. Bazen isabetliyiz. Bazen da tek yönlü nederisel etkilerin su sözdür savunucuları, vulger Marksist kurbanlarıyız. Hegelin diyalektiğini, bütünle parça arasındaki diyalektik ilişki çerçevesinde, ayaklan üzerine oturtarak devrim ateşine dönuştüren Marksın osur, yıkıcı maharetini, kendi devrimci geçmişimize, idollerimize karşı göstermeyi aklımızın ucundan dahi geçirmeyiz. Devrimin sisteme saldısının çapını, sadece özel değil, mülkiyetin tüm biçimlerine; sadece klasik kapitalist devlete değil, devletin tüm sosyalist biçimlerine, sadece sistem insanına değil, devrimci insana; sadece muhasırına değil aynı zamanda kendisine yönelteceği saldırının çapı tayin edecektir. Devrimci insan, kapitalist sistemin, dinin, en az beş altı bin yıllık sınıflı toplum geleneklerinin, alışkanlıklarının şu veya bu derecede malulü olan insanıdır. Kendi müdüğü evlilikler yapmadan, yani canlılar âleminin bir kadına veya bir erkeğe sahip olmadan, cansızlar âleminin ise bir menkule veya gayrimenkule sahip olmadan; partimize, reisimize, devletimize, bize yol gösteren teorimize, o teorini yaratan peygamberimize biat etmeden, değişmez en son cennet ütopyamızı yani komünizminizi hayalimizin merkezine yerleştirmeden yaşamıyoruz. Sistemin kendisi olduğumuzun ve sistem gibi düşündüğümüzün farkında bile değiliz.

Milyonlar Öcalan'ın özgürlüğünü istedi

Newroz tüm ülkede coşkulu kutlandı. DTP'nin organize ettiği Newroz kutlamalarında 'Öcalan'a özgürlük' çağrısı yapıldı. Amed'de 500 bin Kürt Newroz alanını doldurdu. İstanbul'da ise 200 bin kişi Kazlıçeşme'de bir aradıydı.

İstanbul'da Kazlıçeşme'de toplanan 200 binin üzerinde kişi Newroz'u kutladı. DTP İstanbul Belediye Başkan Adayı Akın Birdal, Esenyurt Belediye Başkan Adayı Tuncer Bakırhan ve DTP Eşbaşkanı Emine Ayna Newroz kutlamalarına katılan kitleye

seslendi. DTP Eşbaşkanı Emine Ayna yaptığı konuşmasında, Kürt ulusal sorununun ABD ve AB ile çözülemeyeceğini, çözümün Abdullah Öcalan'la olacağını söyledi. Ayna, "Ulusal sorunlar o halkın liderleri ile çözülür. Güney Afrika'da Mandela ile çözüldü. Daha önce Celal Talabani ve Mesut Barzaniye terörist diyorlardı. Şimdi onlarla masaya oturuluyor. Türkiye'de de sorun çözülecekse Sayın Öcalan'la oturulup çözülmeli. Siz hala bir halkın önderine terörist diyemezsiniz. Çözüm Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'la sağlanacaktır. Muhatap Öcalan'dır. Terörist demekten vazgeçin. Bir halkın lideri olarak ele alınıp, bu sorun çözülmeli" dedi.

Newroz kutlamasında Demokratik Haklar Federasyonu üyeleri de, "Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek", "Newroz piroz be", "Önderimiz İbrahim Kaypakaya", "Ağa patron devletini yıkaçtız, halk iktidarı kuracağız", "Kahrolsun faşist Kemalist diktatörlük" sloganları atarken, İbrahim Kaypakaya, Muzlum Doğan, Mustafa Suphi, Deniz Gezmiş ve Mahir Çayan'ın fotoğraflarının bulunduğu pankartı taşıdılar.

Amed'de yüz binler Newroz ateşini yaktı

Newroz Parkı'nda düzenlenen ve 500 bin kişinin katıldığı Newroz kutlaması, coşkulu bir şekilde geçti. Newroz kutlamasında Zozan, Xero Abbas, Diyar ve Aram Tigran sahne aldı. DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk ve Amed Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir Newroz'a katılanlara seslendi.

'Öcalan'ın özgürlüğü gerekiyor'

Newroz kutlamasında konuşan DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk, "Kürtler başı istiyor. Dünyada aynı sorunu yaşayan birçok ülke örneği var ve barışla sonuçlanmıştır. Çözümü Kürtlerin dışında arayan bir mantıkla karşı karşıyayız. Eğer çözüm isteniyorsa, Kürt mücadelesiyle diyalog kurulmalıdır. Mandela örneği vardır. Yıllardır terörist denilerek yargılan-

di. Kürt halkının önderi olan Abdullah Öcalan'ın özgürlüğü gerekiyor. Ancak o zaman başı diyebiliriz" dedi.

Osman Baydemir ise, "Dünyanın bütün dikkati bugün bu Newroz alanındadır. Washington, Ankara, Brüksel'in kulagi bu Newroz alanındadır. Dünya bilsin ki başını, özgürlüğün, yüreğin attığı bu alanda dünya bilsin ki başını, özgürlüğün yüreği bu alan, Newroz alanı. Özgürlük yakındır ey halkım. Ahın, Hewlêr, Mahabad ve Ortadoğumun Newroz'u ve Kürdistanın halkının Newroz'u kutlu olsun. Halkımızın Newroz'u kutlu olsun" dedi.

'Newroz, bayram değil, mücadele günüdür'

İzmir'de bir araya gelen binlerce kişi Newroz'u coşkulu bir şekilde kutladı. Demokratik Haklar Federasyonu, DTP, ESP, Partizan, SDP, ÖDP, KÖZ, DİP Girişimi gibi devrimci, demokrat kurumlar ile siyasi partiler katılım sağladı.

Tertip Komitesi adına açıklama yapan Güneş Kırmızıgül, CHP'nin, "Newroz bayram ilan edilsin" yaklaşımına tepki göstererek, "Newroz salt bir bahar bayramı değildir, bedellerle kazanılmış özgürlük ve mücadele günüdür" dedi. Kırmızıgül, Kürt sorunu karşısındaki resmi tutumunu eleştirdi. Dersim'de ise Newroz coşkusuyla kutlandı. İki ayrı alanda kutlamalar yapıldı. Demokratik Halk Dayanışması, coşkulu bir Newroz kutlaması gerçekleştirdi. DDHD'nin bağımsız adayları Murat Kur ve meclis üyesi adaylarının katılımıyla Newroz kutlamaları, coşku hakimdi. DDHD seçim artıbat bürosu önünden Yeni Mahalle ve Ali Baba Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçen kitle, sık sık "Dersim onurdu, onuruna sahip çık", "Söz, yetki, karar Dersim halkına", "Newroz piroz be" sloganları attı. Yürüyüş güzergahındaki kalabalıklarla iyice kalabalıklaşan kitle, Newroz kutlamaları için, Yeni Mahalle'deki alanda toplandı. Alanda ise kitle davul zurna eşliğinde halaylar çekerek Newroz'u kutladı.

DHF işsizliğe, zamlara ve yoksulluğa karşı kampanyaya başladı

Haber Merkezi- Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), 'İşsizliğe, Zamlara ve Yoksulluğa Karşı Emegimize ve Geleceğimize Sahip Çıkalım' şiarıyla 1 aylık kampanyaya başladığı duyurdu. Konuya ilişkin yapılan açıklamada, "ekonomik ve siyasal planda tuzla derinleşen ekonomik krizinin geniş kitleleri açığa ve kölelik koşullarına sürüklediği dönemde 1 Nisan 2009-1 Mayıs 2009 tarihleri arasında yeni bir kampanya başlatma kararı alınmıştır" denildi.

'Örgütleyici bir niteliğe kavuşmak hedefimiz'
Açıklamada, daha önce "Tanıtım ve örgütlenme" adıyla ilk kampanyanın geride bırakıldığı, DHF'nin, bu kampanyanın sonucunda sağlanan birikimle demokratik haklar mücadelesinin asil zemini olan emek eksenli faaliyetlere hazır olduğu belirtildi. Demokratik haklar mücadelesinde destekleyici konumdan örgütleyici bir niteliğe kavuşmanın hedeflendiği vurgulanan açıklamada şu ifadeler yer verdi: "Bugün önderimizdeki acil görev, Demokratik Haklar Federasyonu karşısında bir araya getirilen demok-

ratik haklar için mücadele kuvvetlerinin, sınıf eksenli bağımsız politikaları kapsamında, halkın ekonomik ve sosyal hak talepleri mücadelesine katılması ve bu mücadeleye siyasi ve örgütsel olarak önderlik edebilmesi, bağımsızlık ve yeni demokrasi mücadelesi içerisinde, halk hareketini yaratılabilecek siyasi ve örgütsel seviyeye taşıyabilmesidir."

'Ezilen kesimler çaresiz değildir'

Nisan ayının ilk haftasından 1 Mayıs'a kadar sürecektir. Bu kampanya boyunca esas yönelim, halk kitlelerini önderin etkilemesi ve derinleşecek olan işsizlik, yoksulluk, emperyalist sömürçülük ve hak gasplama karşı emek cephesinden yükselerek olan mücadele içerisinde yer almak olduğu kaydedilen açıklamaya şöyle devam edildi: "En temel insan haklarına sahip olduğumuz bu saldırganın kullanmadığı hiçbir yaşam alanının kalmadığı koşullarda, genç halk kitlelerinin en temel demokratik hak ve talepleri, sosyal hak ve güvenceleri pervasızca gasp

edilirken, halkın bu hak kavgasına siyaseten öncülük eden devrimci, ilenici, demokratik örgütler hiçbir maddi kanıtı dayanmayan iddialarla ve şemaflarla ördü. Terör operasyonlarıyla etkisizleştirilmeye, halktan koparılmasına karşı 'çaresiz' oldukları dayatılmaktadır."

'Kampanyamız emekçi kitlelere yönelecek'

"Ezilen kesimleri çaresizleştirmeye" çalışanlara karşı, geniş halk kitlelerine "çare sizsiniz" demenin somut-pratik ayaklarını örnek için kampanyamızı bu amaç doğrultusunda işlevli bir araç dönüştürmek, faaliyetlerimizin merkezine "halk inisiyatifi" koymak için, tüm gücümüzü, faaliyet yürüttüğümüz her alanın özgürlüğünü, kendi başında taşıması olduğu önemimizi ve mücadeleye zenginliğini açığa çıkarmak için seferber olalım!" denilen açıklamada kampanyanın hedefleri şöyle ifade edildi: "E. kampanyamızın, öncelikli hedefi gençlik ve kadın hareketlerimizin var olan örgütlenmelerini, kendi özgül siyaset alanlarında genişlete-

bilme gereke profesyonel faaliyetçiler nezdinde ilerleyen yerel faaliyetlerimizde işçi ve memur kesimlerin içerisinde 'örgütülü' bağlar kurabilmek, toplam sorucunda ise var olan genel örgütleri yapımızı yaygınlaştırabilmektir. İkincil hedefimiz, kampanya süresince bu temel hedefe bağlı olarak, kendi öz-gücümüzle yaslı örgütsel faaliyetimizi gerçekleştirdiğimiz alanlarda genel kitleyi ildelelendirebilecek imzalar altında, kampanyamızın hedefleri doğrultusunda kitleleri harekete geçirebilmek ve eylemsellik alanlarımızı bu genel toplamlarla birlikte genişletmek. Üçüncü hedefimiz ise, bu iki başlıkta ortaya çıkan kitleyi, kampanyamızın siyasal ve örgütsel çatısı paralelinde ortaya koyacağımız ittifak zeminini zedeleyemeyecek şekilde, dost-devrimci kurumlarıyla birlikte, var olduklarımız yerellerde diğer demokratik kitle örgütlerini kapsayacak şekilde genişletebilmek ve bu yerellerdeki emek emek ve demokrasi mücadelesini, siyasal öncülüğümüzde, ilerletebilmek, geliştirebilmek ve sağlıklı, sağlam yereller oluşturabilmektir."

Kaçınılmaz Olan Tartışma Artık Başlasın (4)

Erkek şovenisti misin, yoksa Komünist mi?

Emrah GILASUN

Aşağıda okuyacağınız yazının muhatabı kadınlar değil erkeklerdir. Türkiye toplumu, erkek egemendir. Erkek egemenliğinin siyasi, ideolojik tezahürü, erkek şovenizmidir. Kadın olarak, Türkiye'de yaşamak, bir zulümdür. Kadın, soyan da, kadını kapatan da erkek egemendir. Türkiye'de, kadın olmak demek, her gün, gözle, elle, söze ya hakarete veya tacize ya da şiddetle her türlü dâhil tecavüz uğramaktır. Hiç bir dokümandan, şu gözlemini paylaşmak isterim. Böylesi bir toplumun parçası olarak, Kaypakaya geleneği, muazzam bir erkek egemenliği altındadır. Bu durum, esef vericidir. Bu durum, utanç abidesidir. Ve bu durumun hafife alınmasına zerre kadar tahammül edilemez. Çünkü burjuva-feodal toplum, baskısını çeşitli kanallar yoluyla uygulamaktadır. Erkek, bu kanallardan birisidir. Devlet, sömürü ve baskı düzenini, aile içerisinde erkeğe uygulamaktadır. Sadece aile içerisinde mi? Sokakta, işte, her yerde, erkeğin sözü geçmekte, erkek her şeyi belirlemektedir. Kendine Komünist diyenlerin, bu durumun tamamen farkında olup, bu konuda tavizsiz ve aktif bir bilinçli tavır benimsemeleri şarttır. Görüş ve yaklaşımlarını bıkıp usanmadan sürekli dönüştürmedikleri, devrimleştirmedikleri takdirde, sömürü ve baskı zincirinin kınımına, göz yummuş olurlar. Bunun adı, suç ortak olmaktır. Çünkü kadının ezilmesi, parçalanması gereken zincirler içerisinde en kökesmiş, en alışılmış, en kabu yerleşmiş halkasıdır.

İbrahim Kaypakaya, Türkiye'de, komünizmin yeni ekolünü oluşturduken, hem orsienpe ve yastılarına oranla, nispeten, kadın sorununu önemini, bir miktar farkını idrak etmekteydi. Enine boyuna, kadın sorununa ilişkin yazılar kaleme al-

ırdı. Fakat Küredek araştırmasında da görülebileceği gibi, genç kadınları, gelin ve kızların günün devrimci mücadeleye kuvvetli bir sempoiti gösterdiklerini, hatta bunların bir kısmını, ilerde katılmayı düşündükleri devrimci mücadeleye engel teşkil etmemek için evlenmeyi bile düşünmediklerini saptadı. Başka bir halkı ezen halk, nasıl özgür olamazsa, başka bir cinsiyeti ezen cinsiyet de özgür olamaz. Bu, diyalektik kanunudur. Kadını ezen erkek, özgür olmadıkça, kendisinden güçlü olanın karşısında, el pençe duran bir zavalıdır. Dudaklarında, Burçak Tarlası'nı miralotkan Kaypakaya, düşün dünyasında, gerçek anlamda özgür olduğu için, Yaşar Değerli'nin karşısında el pençe durmamıştır. Fakat "Eğret Kolçakların temsil ettiği mülksüz ama mert ve namuslu erkek tipi"ne hayran olanlar soluğu Ergenekon'da almıştır.

Maalesef, Kaypakaya'nın, kadın meselesinde rüpeym halinde atığı küçüklük adımı, devamı, Kaypakaya'dan sonra gelmek. Ne hazindir ki, kadın meselesi, Kaypakaya camiasında, her zaman devrimden sonraya ertelenen, yan bir mesele olarak telakki edildi. Hâlbuki devrimci demokratik devrimci komünistlik biçik gibi birbirinden ayrılan kısıtlanmış en önemlilerinden birisi de, kadının ezilmesi sorununa tepeden binağı tutarlı, komünist bir yaklaşım benimsemp benimsenmediği. İlginçtir. Halkın mı yoksa bütün bir ulusun mu ezilmekte olduğu tartışınca, cengaver kesilenler, kadını değil, sadece emekçi kadınların ezilmesinden bahse-derler. Çünkü devrimci demokratlar, kadın meselesinin, toplumun sınıflara bölünmüşlüğü ile alakalı olduğunu, kadının, sadece sınıfsal olarak değil, aynı zamanda, cinsel olarak da çift bas-

ki ve sömürüye maruz kaldığını bir türlü kabullenmezler. Her ne şart altında olursa olsun, kadınların kendi kaderlerini kayıtsız şartsız desteklemeyiz. Mesela, kadın meselesinin bir, neden proletarya diktatörlüğünü gerekli ve kaçınılmaz kıldığını kabullenmeye yanaşmazlar. Tipki, proletarya diktatörlüğüne ne gerek var deyip, kapitalizmi restore eden Teng Siao Ping'er gibi.

Birakalım devrim sonrası, gelelim bugüne. Kaypakaya camiasında, ideolojisi devrimci demokratiklik sınırlı olan erkek egemenliği, kendi çiknına göre 80 öncesi, feodal değer yargılarıyla, "bao" diyerek tahküm altına aldığı kadını, 80 sonrası, modaya uyup, "bayan" diyerek tahküm altına almıştır. Aslında arada hiç fark yoktur. Kadını, cinsiyetle hitap etmekten dahi korkan, "bao" derken de bayan derken de, aslında kendi iktidarını pekiştiren erkek egemenliği, sadece siyasi yazılarda değil, romanda, şiirde, müzikte, bir kadın modeli oluşturmuştur. Ağlamaklı kadın sesleriyle kadınlara söylenen devrimci türkülere, optığı kızları hatırlayan şairin dizelerinde, karlar içinde tasvir edilen sevimli sahnelerinin yer aldığı roman sayfalarda, bilinçaltında, derinden inşa edilen bir kadın modeli yaratılmıştır. Tabii aynı zamanda bir erkek modeli de.

Pis büyükü, "bao" yer devrimci erkeğin yerini, şimdi, saçları jöleli, rubunun derinliklerini, şarap kadehi ve mum ışığı eşliğinde, bir "bayan"ı dokmekle meşgul erkekler almıştır. "Bayan"ı şirin görülmek için büyük bir inelikle hünerlerini döktüren, fakat terslendiği takdirde de bütün şerretini açığa veren, bu erkekler, akıllara, Avrupa Yakası'nın, Burhan Altıntop tiplmesini getirmektedirler. Zira bir çeşit İbrahim Tadses

ile Okan Bayülgen karşıtı diyebileceğimiz Burhan Altıntop, cahildir ama çok akıllı olduğunu sanır. Feodaldır ama şehir küçük burjuvalığına özenir. Kadını, son tahlilde değil, başından itibaren, bir sex objesi, mutlak kölesi, ikinci sınıf bir varlık olarak görür. İşine gelince, ciddiye alıyor muş gibi yapar. Ama aslında onun için kadını, zerre kadar değer yoktur. El sıkışırken bile onların gözünün içine bakmaktan acızdır. Acıdır ama gerçekdir. Bu erkek ideolojisi, Kaypakaya camiasını da çoktan sarmalına almıştır. Üç maymunu oynamayı bıraktığımız takdirde, sicilimizdeki suçların haddi hesabı olmadığıdır. Birakalım toplumu, bu camianın içinde, kadını ezilmesini, horlanmasını, şiddete maruz kalmasını, evet evet, tecavüze dahi uğramasını görmemezlikten gelmek, adeta bir kural haline gelmiştir. Şikâyet srasına giren, sesini çıkartmak isteyen, destek arayan nice kadınlar, sadece suçlu ilan edilmekle kalmıyor aynı zamanda, ya kocalarının ya da babalarının evlerine yollanıyorlar. Tablo, insanı çilen çkartaçak kadar bu denli hazindir.

Üçüncü sayfa konusunu olmayan isyan eden, kendi kaderini, kendi eline almaya müktedir kadınlara her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulduğu kesindir. Ya erkekler! Onlara, erkek şovenistliğiyle komünistlik arasında tercih yapmak düşmektedir.

1. Bkz. Ethem Dırekşan, Fırtınalı Yıllarda İbrahim Kaypakaya, Belge Yayınları, İstanbul, 1997, s. 200-201
2. Doğu Perinçek, Eşcinsellik ve Yabancılaşma, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2000, s. 47

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

Kazananların gerçeği

İkelerde tavizsiz katılık, siyasette esneklik ilkesinin tarihi savunucuları ve sahipleri olduğumuz şu götürmez gerçektir, Hangi behane ve zorlama izahında sulandırılmaya çalışılırsa çalışılın bu doğru karartılmaz. Söz konusu olan, ilkelere ve bağımsız siyasi iradimizin çönermesi ise, bayrağımızın çekilmesi vazgeçilmez olacaktır. Siyasi devrim çizgesi tayin edicidir, hiçbir bağlayıcılık bunun üstünde tutulamaz. Ne adına olsun, devrim perspektifi zayıflatılıp feda edilemez. Her çalışma, politik iktidar hedefine hizmet ettiği oranda desteklenir ve bunun için yürütülür. Maoistlere has olan bu üstün özellik, oportünizm batığında bocaklayan siyaset tarzından beklenemez. İlkeyi siyasete/stratejiye taktiğe/devrimi reforma iktidareninde amaca araca kurban eden ideolojik bunalm ve basiresizlik hal; Maoist damardan uzak olup, pragmatizme saplanmış bilmum oportünist ve burjuva dokunun yetmezlik hüneridir. Güce tapma eğilimiyle ben merkezli dayatma ve dikte etme tutumlarının kabul gördüğü, ideolojik-politik-örgütsel inisiyatifi yok sayılarak, bunu tek tarafın eline aldığı bağımlılık ilişkisi; biçimi bizlerden fersah fersah uzaktır.

Geride bıraktığımız mevcut yerel seçimlere ilişkin, "hem birlik-hem mücadele" şeklindeki özgün tutum ya da duruşumuz ve genel politikamız ile her koşulda ve her şeye rağmen, "mücadele yok-salt birlik" prensibiyle hareket eden uzlaşmacı ve özü teslimiyetçi olan politika sahiplerinin pratiği; iki tutum arasındaki nitel farklılığı iyi bir tanrıdır. Dersim yerel seçimleri özgünlüğünde yaşananlar, bununla kalmamış, ulusal hareketin ideolojik doku itibarıyla taşıdığı negatif iç eğilimini de dışı varmuştur. Hiçbir kural ve etik değer tanımadan kırı burjuva siyasetiyle, halka ve kurumlarımıza yönelik hakaret, karalama, itham ve tehditler eşliğinde hoyu-szca yürütüldükten salın fıruyası, büyük bir acın ürünü olduğu gibi, demokratik kültür ve değerlerden ne denli yoksun olduklarını da gözler önüne sermiştir. Dersim pratiği her açıdan bir ayra olmuştur.

İkeli siyaset, topiano yaklaşım ve tekçiliği öteleyerek, analize dayalı diyalektik yaklaşım temelinde doğru ile yanlış; bir birinden ayrılmazı gerektirir. Maoist Komünistler bunu önemseyerek ihmal etmez. Bağımsızlığa gölge düşüren hiçbir ittifak, birlik ve ortaklıktan yana olmayacakları gibi, kendi bayrağı dışında yedeklenmeye asla benimsemeyiz. Kendi dışındaki bağımsız siyasi iradelerle karşı demokratik davranıp saygılı olmayı kabul eder. Siyaseten, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal tüm halk sınıf katmanları ve bunların devrimci demokrat, ilenici, aydın yapıdaki siyasal temsilcileri başta olmak üzere, aynı nitelikteki tek tek kişilere ittifak, anlaşma, biriklilik ve ortaklıklar kurmaya açık yüreklilikle öngörür ve uygular. Tüm bunlarla, demokratik ilkeye uygun, karşılıklı saygı, eşit hak ve bağımsızlık ilkesi temelinde ortak değerleri zedelemeyen hareket eder.

Halk kitlelerinden beslenen güçlü örgütsel çizgisi ve bağımsız devrimci siyasetiyle ilkel duruşunu kararlılıkla muhafaza eden Maoistlerin, özellikle Dersim ölçeğinde ortaya koydukları pratik, son derece eğitici ve öğretici olup, devrimci siyaset dersi vermiştir. Kazananın ölümlü, başkanlık kürsüsü ya da günü kotaran maddi kazanımlar değil, halk kitlelerine sırayet ederek geleceğe hükmeden devrimci ruh ve ışığın kalıcı tesiri. İşte bundandır ki, seçimleri matematiksel olarak kazananlar, "kim kazandı" sorusuna yanıt veremezler. Açık ki, tavırmıza saldımp çarpıtılmaya çalışıldığını, bu hımsızlık refleksi yerine, tavırmızdan öğrenmeleri daha doğru ve yerinde bir yaklaşım olacaktır.

Kürt ulusal hareketinin halk mücadelesinin ve tüm demokratik muhtevasının desteklenmesi konusunda her hangi bir tereddüdümüz yoktur. Bu, ilkesel olarak böyledir ve teorik bakımdan olduğu gibi, görel pratik açıpından da şartlı olarak geçerliliğini koruyan bir doğrudur. Ancak, bu genel ve teorik doğru, her pratik somutta birebir geçerli kalır demez. Bilakis, genel doğru aynı kalmakla birlikte, başka tarihsel şart, somut koşul ve değişen pratik süreçler karşısında farkı biçimlere bürünüp özgün halleri olarak geçerliliğini tartışır. Mutlak ve kesin doğru yaklaşımı, bilim ve değişimi reddeden idealist felsefi mantığa aittir.

Kürt ulusal hareketinin genel olarak desteklenmesi doğrusu, onun kayıtsız-şartsız ve her koşulda mutlak biçimde desteklenmesi manasına gelmez. Tipki ulusun kendi kaderini tayin etme hakkının-kayıtsız şartsız tanınmasına rağmen, ama ayrılma tavınına daha farklı bir şey olduğu gerçeğinden hareketle, bunun desteklenmesinin şartlı-şartlılara bağlı olduğu gibi... Desteklemenin taşıdığı içerik, onun tarihsel olarak tamamen haklı ve meşru olan ulusal demokratik talepleri vb. üzerinde yükselen demokratik-devrimci yanı ya da siyasal olarak taşıdığı devrimci pozisyon ve özellikleridir. Bu destekleme, onun geride bıraktığı uzlaşma ve her yanlarını destekleme genişliğini vardırıp burjuva milliyetçi uyuma terfi edilemez. O halde ulusal hareketin desteklenmesinin belli ölçüler ve ilkelennin olduğu; desteklenmenin şart ve koşullara bağlı olduğu; tartışma götürmez bir doğru olarak kabul edilmelidir.

Hele hele ulusal hareketin, "burada benim sözüm geçer, sizler ancak hizmet erleri olabilirsiniz", "beni desteklemekten öteye geçemez, başka bir hak idda edemezsiniz" vb. vs. şeklindeki yaklaşımı asla kabul edilip birleşilemezdir. Devrimci halk kitlelerinin örgütlenip devrimce seferber edilmesi ve devrimci kurtuluşlarının gerçekleştirilmesi uğruna yürütülen sınıf mücadelesine, her ne sebeple olursa olsun ipoteke koymaları, "Kürdistan benimdir, kimse benim iradem dışında burada adım atamaz" anlayışı ve pratiğiyle, bağımsız devrimci çalışmaları engelleyip kendisine tabii kılma eğilimi kesinlikle uzlaşma noktama olamaz. Ezilen Kürt ulusu ve devrimci halkına karşı sorumluluklarını, Kürt ulusal hareketinin desteklenmesiyle sınırlı gören ve ora devrimini ayrıarak kendi sorunu olmaksızın çıkarp Kürt ulusal hareketine havale edenler, sosyalist ve Komünist olma iddialarına karşın, dar milliyetçi çizgi ve bunun etkisindeki bakış açısına saplanmış ve elbette ki, tek devlet sıraları içinde geçerli olan ortak sınıf devrimi ve proleter sınıf siyasetinden kopmuşlardır. Ulusal hareketin bu çerçevedeki koşullarını kabul ederek, mutlak destekçi rolüyle ortaklaşma yapıpımız değerlendirmeyi doğruılmaktadır.

Kim kazandı-kim kaybetti bir kez daha sorulmalıdır.

Darwin de nerden çıktı?

Erdal GÜLER-Amasya Hapishanesi

UNESCO ve Uluslararası Biyolojik Bilimler Birliği (IUBS) tarafından 2009 yılı, Darwin Yılı olarak ilan edildi. Darwin'in doğumunun 200. Türlerin Kökeni isimli eserinin yayımlanmasının 150. yılına denk gelmesinden dolayı 2009 yılı bu iki kuruluş tarafından Darwin Yılı olarak belirlendi. Öküzümde 2009 yılının Darwin'e atfedildiği pek öne çıkarılmadı. Daha çok devrimcilerin ve sosyalistlerin gündeminde Darwin vardı. Asıl olarak Darwin'in sosyalistlerin gündeminde olmasının birçok sebebi var. Bu sebeplerden biri de Darwin'in farkında olmadan Türlerin Kökeni isimli eseriyle diyalektik ve tarihsel materyalizme büyük katkı yapmış olmasıydı. Bu sebeplerde ki Marks ve Engels bu eseri büyük bir heyecanla karşıladılar. Darwin ise onların bu heyecanına pek anlam veremedi. Şimdilerde ise tersinden bir heyecan yaşıyor. Bu heyecana neden olan durum ise, bilimin yerine hurafeleri geçirmeye çalışan anlayış sahiplerinin giderek kendilerini hissettirmeye başlamış olmalarıdır. Egemenler tarafından Darwin Yılı sessizlik içinde geçirdiğimize karşın, aynı çabalar içinde giren TÜBİTAK, başvurduğu yöntemi eline yüzüne buluşturmuş, Darwin'in söz söylemeye başladığı. TÜBİTAK bünyesinde ayda bir yayımlanan Bilim ve Teknik Dergisi'nin Mart sayısının Darwin'e ayrılması ve son anda bu yazıların iptal edilerek, başka bir konuya yayımlanması, tartışılman başlatıldı. Bilim ve Teknik Dergisi'nin Mart sayısını

Darwin'in Evrim Teorisi'ne ayıran derginin genel yayın yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman ve ekibinin yazılarının iptal edilmesi, bununla da kalmayan TÜBİTAK yönetiminin Atakuman'ı istifaya zorlaması, tartışılman daha da alevlendi. Bu olanlar, Serol Teber'in Doğanın İnsanlaşması isimli kitabında anlatıldığı bir öyküyü anımsatıyor bize. Öykü şöyle: "Ortaçağın, düşün dünyasına, deneysel bilimler üzerine karabasan gibi indirdiği günlerde, öyküye göre üst düzeyde bir rahip bilgeler kurulu, adanın ağzındaki dışların sayısını saptamak amacıyla toplanmışlar... Tartışmalar yoğunlaşmış, çeşitli öneriler getirilmiş, kitaplar taranmış, Aristo'nun tüm kitaplarına yeniden başvurulmuş, fakat sonuç yok. Bu büyük toplantı, böyle bir sonuç ile bitmekte iken, odaya giren genç bir papaz, biraz ürkek ve çekingen bir tavırla, şimdikiye değin boşuna tartışıldığını, bunu bilebilmek için dışında duran adardan birinin ağzını açıp içine bakmanın yeterli olacağını önermiş... Doğaya, deneye başvurmayı öneren bu 'sapık düşünce' karşısında toplantı odası karışmış, ustanın yapıldığında bulunmayan bir şeyi öğrenmek için 'tann yapısı' doğayı kurcalamaya kalkan bu baştan çıkmış papazın şiddetle cezalandırılmasına ve de adanın ağzında kaç dışın bulunduğunun bilinemeyeceğine karar verilmiş..." (s. 20)

Ne dersiniz, TÜBİTAK yönetim kurulu da rahipler kurulunun genç papaz hakkında aldığı karara benzer bir kararla Atakuman'ı cezalandırmış ola-

bilir mi? Durum onu gösteriyor. Zira Atakuman'ın istifa ettirilmesi çok şey anlatıyor. Öyle ya, yerli göçü yaratan tann varken, ne gerek var Türlerin Kökeni'ni öğrenmeye. Ne gerek var doğanın ve canlıların geçirdiği evrimi öğrenmeye. İktidarda AKP Herşey güllük güllüştür! Ruhumuzu saran bir huzur ve hımdolsunlarla geçiyor zaman... Hal böyleyken, insanın şir yazısı gelmişken, ne gerek var keyfimizi kaçırın konular tartışmaya. Artan ısıtık sorunu mevsimlerle alakalıydı. Bu mesele de çok kısa bir sürede çözülecek. Hele şöyle bahar gelsin, toprak yeşersin, çiçekler açsın, o zaman ısıtık sorunu da kalmayacak. Davos çıkarması başarıyla sonuçlanmışken, "One Minute" taktiğiyle Şimon Perez pes ettirilmişken, nerden çıktı bu Evrim Teorisi ve Türlerin Kökeni. Hassasiyetimizi gözönünde bulundurmayan Dr. Çiğdem Atakuman da nerden çıktı. Neyse... Çek oradan yeni dağa operasyon, dertler unutulsun, gündem değişsin. Kuşkusuz bu yaşananlar sonuçları öngörülmeden yapılmış hatalar değil. Niyetten bağımsız tutumlar hiç değil. İdealistler bilimin önüne hep set öreceklerdir. Bu tutumları AKP iktidar döneminde yoğunlaşması anlaşılır bir durumdur. AKP'nin bilim karşı tutumuna Kemalistlerin büyük tepki göstermeleri onların bilime sahip çıktıklarını değil, olsa olsa ikilyüzlüklerini gösteriyor. AKP ise Darwin'in düşüncelerini sansürlemekle değişme-

diğini seçimine anlatmak istiyor. Zira AKP, yüzyeyle durarak tutunamayacağına farkında. Zihnin de denliklerine inmek istiyor. O yüzden derinlere nüüz ediyor. Bir yandan pratikte denliklere kulak atarken, diğer yandan da bu yönelimine uygun bir teoriyi zihinlere aşılama çalışıyor. Bu bağlamda din faktörünü elden bırakmayacakları kesin, ama politikalarını tamamen din olgusu üzerine kurmayacakları da kesin. Kendilerine "Muhafazakarlar" denmesinden pek rahatsız değiller. Ama daha çok kendilerine "Yeni Muhafazakarlar" denmesinden hoşlanıyorlar. AKP'çilerin bir ideolojisi savunmadan ayakta duramayacağına da farkında. "Mili görüş gömlüğü"ni çıkardıklarını her fırsatta dile getiren AKP'çiler, din, ahlak, hukuk, demokrasi vb. anlayışlarını netleştirerek, ideolojik bir çerçeveyi oluşturmanın zamanının da geldiğini düşünüyorlar. Çünkü zaman eskise nazararı bu şekilde ortaya çıkmaları daha müsait. (Tabii ki bu ideolojik şekilleniş, emperyalistlerin hoşuna gidecek tarzda olacaktır. Daha da önemli ABD'nin Ortadoğu'da tutunmasına hizmet edecektir.) Ders kitaplarına yapılan müdahaleler, TÜBİTAK'ta meydana gelen olaylar ve benzerleri, bu çabanın bir sonucu olarak dışa vuruyor. Daha da ileri gidip, Bilim ve Teknik Dergisi'nin Nisan sayısını 'Çin Çağırmanın Yöntemleri'ne ayırdılar mı? Fırsatını bulduklarında niye yapmasınlar!

Halk Savaşı'nda yitirdiklerimiz

Ali Uçar- Dersim'in Ovacık ilçesi Çakpen köyünden olan Ali Uçar, 1976 yılında mücadelede katılarak aktif görevlerde bulundu. Askeri organlarda görev yapan Uçar, 1. Konferans'tan hemen sonra Maoist Parti'nin üyesi oldu. Doğu Anadolu Bölge Komitesi'nde görev yapan Uçar, 1982'de Marmara bölgesine askerî komutan olarak atandı. İstanbul, Bakırköy'de, kullanıktan evin polis kuşatılmasında olduğunu tahmin etmesine rağmen, parti malını kurtarma tavriyla, evi boşaltmak için gittiğinde, pusuya düşü ve 6 Nisan 1983'te, çatışarak ölümsüzlüğe.

Adil Kaplan- Dersim'in Mazgirt ilçesi Kaştun köyünden olan Adil Kaplan, TDKP taraftarı iken, 1988'de Baba Erdoğan öncülüğünde gerçekleştirilen Kandira baskınından etkilenerek, Maoist Parti'nin safına katıldı. Fransa'da kitle faaliyeti yürüttükten sonra ülkeye geri dönerek, 1994 Nisan'ında Halk Kurtuluş Ordusu'na katıldı. Üç yıllık gerilla faaliyetinden sonra Çukurova'ya atanan Kaplan, 94'ün sonbaharında tutsak düştü. Edirne F Tipi Hapishanesi'nde, 2000 yılındaki ölüm orucuna direnişine katılan Kaplan, eyleminin 170. gününde, 6 Nisan 2001'de ölümsüzlüğe.

Celal Alpay- Dersim'in Mazgirt ilçesi, Örs köyünden olan Celal Alpay, genç yaşlarda Maoist Parti ile tanıştı ve bu doğrultuda faaliyet yürüttü. Alpay, işçi olarak İzmir'de ve Rusya'da çeşitli işlerde çalıştı. 1998'de İzmir'de gözaltına alınarak, hapse atıldı. Bergama ve Buca hapishanelerinde kalan Alpay, 2000 ölüm orucu eyleminin 176. gününde, 12 Nisan 2001'de ölümsüzlüğe.

Celal Alpay'ın kızı Kardeş:

... Celahin bana en son söylediği söz, "seni seviyorum, kendine iyi bak"; benim ona söylediğim son sözlerim, "seni seviyorum, görüşürüz" olmuştu. Evet, Celahin bir kez daha görüşme şansım oldu. Ama görüştüğümüz yer bu seler çok farklıydı. Aramızda ne tel örgü, ne demir parmaklık, ne de taş duvarlar vardı. Ve tabii... Dersim'deydik. Evet Celal tek başına direnmisti. Ve aramızdaki bütün engelleri parçalayıp yıkımsı. Yaşamı ve onuru büyüüp, küçültülmüştü ölümü. Evet Celahin en son Dersim'deki evimizin bahçesinde, tahta divanın üstünde uyurken gördüm. Kırpkiri hafif hemliydi. Bununun yanında hafif bir su damlası vardı. Yüzünde en ufak bir morartı yoktu. Öylece uyuyordu. Onun o güzel yüzünü hergizle boşu boşu düşünmüyordum. Her an yüzünü gözümde görmüştüm. Ve sesimin çıktığı kadar bağırımdı. "Celal Yoldaş ölümsüzdür"...

Metin Karataş- Dersim'in Çemişgezek ilçesinden olan Karataş, ortaokul yıllarında mücadeleye katıldı. Lise döneminde daha da aktifleşti. En son bir köyde çalışma yaparken, ihbar üzerine yakalandı. Karakoldayken, bir fırsatını bulup, bağı olduğu sandalye ile birlikte kaçtı. 1979'da Halk Kurtuluş Ordusu'na katıldı. Bir ihbar sonucu, Hozatın Söğye yöresinde çıkan çatışmada yaralandı. Yoldaşları çemberi yanıp çıkarken, o yaralı olduğu için çıkamadı. Yaralı halde tam bir gece askerleri yanına yaklaştırmadı. Karataş burada kan kaybı sonucu ölümsüzlüğe.

Seyit Külekcü- Maraş'ın Elbistan ilçesi, Güçük köyünden olan Külekcü, 1980 yılında faaliyete katıldı. İşçi komitesi, askerî komite alanlarda faaliyet yürüten Külekcü, 1990 yılında tutsak düştü. 1996'daki ölüm orucu direnişine katılan Külekcü, hapishanedeki tutsaklığından sonra TIKKO'ya katıldı. Külekcü, 14 Nisan 1999'da Tokat'ta şehit düştüğünde, TKP/ML üyesiydi.

Doğan Altun- Erzincan'ın Tercan ilçesi, Kızılmağra köyünden olan Altun, 93 yılında İstanbul'da TMLGB ile ilişkiye geçti. 96'da TIKKO'ya katılan Altun, Seyit Külekcü ile beraber, 14 Nisan 1999'da, Tokat merkezine bağlı Arhoğ köyünde girdikleri çatışmada ölümsüzlüğe.

Nergis Gülmez- "Belki yüzümü parçalayabilirsiniz ama yüzümdeki tebessümü asla yok edemezsiniz" diyen Gülmez, 92'de başlayan birlik döneminde Özgür Gelecek gazetesinde çalıştı. Ekim 1993'te Muzaffer Oruçoğlu'nun Newroz isimli kitabından dolayı yayınevi sorumlusu olarak tutuklandı. 94'te Sağmalcılar Hapishanesi'nden tahliye olan Gülmez, gazetede çalışmaya devam eder. 94'teki ayrılmaktan sonra, gazeteden ayrılarak, TKP/ML safında mücadele etmeye başlayan Gülmez, 96 yılında tekrar tutuklandı. Ekim 2000'de başlayan ölüm orucu direnişine, TKP/ML üyesi olarak katılan Gülmez, 17 Mart 2001'de, eyleminin 123. gününde ölümsüzlüğe.

Halil Çakuroğlu- Maraş'ın Elbistan ilçesinden olan Çakuroğlu, 1990'da İstanbul'da askerî komitesinde yer aldı. Birçok eylemde yer alan Çakuroğlu, 3 Ekim 90'da bir kamulaştırma eylemi sırasında çıkan çatışmada yaralı olarak yakalandı. İşkencehanelerde ismini bile ağlamayan Çakuroğlu, tutuklanarak Bayrampaşa Hapishanesi'ne konuldu. 1993 Şubat'ında hapishanedeki firar eden Çakuroğlu, daha sonra gerillada siyasi komiser olarak görev aldı. 15 Nisan 1995'te, Erzincan'ın Kemah ilçesinde, yoldaşları Sühelya Dağdeviren ve Munzur Keskin ile beraber ölümsüzlüğe.

Sühelya Dağdeviren- Dr. Meral kod isimli tannan Sühelya, hemşirelik mesleğini, gerillada sağlıkçı olarak sürdürdü. 1990'da gerilla faaliyetine katılan Dağdeviren, 94'teki ayrılmakta TKP/ML safında yer aldı. TKP/ML üyesi olan Dağdeviren, 15 Nisan 1995'te, Erzincan'ın Kemah ilçesinde çıkan çatışmada ölümsüzlüğe.

Munzur Keskin- Dersim'in Pertek ilçesinden olan Keskin, TKP/ML aday üyesi ve 1 No'lu Gerilla Bölge Komutanlığı üyesiydi. 15 Nisan 1995'te çıkan çatışmada, yaralı yoldaşlarını çatışma dışına çıkardıktan sonra, tekrar kalan yoldaşlarını almak için çatışma alanına döndüğünde ölümsüzlüğe.

2000 Ölüm Orucu Şehitleri- Bulent Çoban (7 Nisan 2001, DHKP/C), Fatma Ersoy (11 Nisan 2001, DHKP/C), Tuncay Günel (12 Nisan 2001, TKB), Abdullah Bozdağ (12 Nisan 2001, DHKP/C), Erol Evdi (13 Nisan 2001, DHKP/C), Murat Çoban (14 Nisan 2001, DHKP/C), Sedat Gürsel Akınaz (16 Nisan 2001, DHKP/C).

Bayrağı Yükselt Doruklara, Sızlamasının Yoldaşların Kemikleri!

"Elbette ki bir bildiği var bu çocukların
Yeşil bir yaprak gibi yüreği
Koparıp ateşe atmak
Pek kolay değil
Hem öyle bir ağaç ki şu yaşamak denilen şey
He bahar yeniden yeniden tomurcuklanır da
Yalnız bir bahar çiçekleri
A benim gülüm?"

H. Hüseyin

On dört koca yıl oldu. 95'in 15 Nisan'ında Erzincan Kemah'a bağlı Tamlık köyünde yoldaşları Halil ve Munzur'la birlikte fetretmiş güneşi. Ailemizin Sühelya'sı, halkın Dr. Meral'. On dört koca yıl oldu, fiziken aramızdan ayrıldı. Bugün, o günün matemini tutmuyoruz elbette. Ailemizin sekizinci ferdiydi Sühelya'mız. 1965 yılında Nazımiye'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Nazımiye'de tamamladıktan sonra, Diyarbakır Sağlık Meslek Lisesi'ni 1986'da başarıyla bitirdi. İlk görev yeri olan Erzurum Numune Hastanesi'nde dört yıl çalıştıktan sonra kendi istediği ile Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi'nde görevini devam ettirdi. Bu arada hem çalışıp hem de mesleğine olan sevdasından dolayı Yüksek Hemşirelik Okulunu bitirerek, Genel Cerrahi alanında uzmanlık kazandı. Bu dönemde TMLGB içerisinde aktif faaliyet yürüttü. 1990 yılında P. Partisi safına katıldı.

Her zamankinden daha çok, an ve an onların sıcaklığını, coşkunluğunu, ağz dolusu kahkahalarını duyumsuyor, yaşıyoruz. Yaşarken de olan yüreğimizde, yanbaşımızda taşıyoruz. Hayatı onlarla soluyoruz. Onlar hem geçmişimiz hem de geleceğimizdir. Geleceği kazanma azmi ve andırdılar.

Dr. Meral kendi kaleminden mücadelenin doğasını, şehitlere olan bağlılığını şöyle ortaya koyuyordu.

"Kolay değil bu kesmiş ellerle, silahi sıkı sıkıya kavramak, dönmuş parmakla tebib çekmek. İşte bütün bunları inanç, azim ve davaya olan bağlılık ile biçimlenmiş, kararlılık bilinci ve mücadele ruhu belirler. Sınıf mücadelesi çetin ve kanlıdır. Kan dökmüden, bedel ödemedenden, hiçbir savaş kazanılmadığı gibi, hiçbir anlamda halkların kurtuluşu gerçekleşmez. İşte bundandır ki, herüz çekirdek durumunda olan partimiz mücadelesinin ilk basamağındayken, onlarca, yüzlerce şehit vermiş ve bu şehitler kervanına yenileri katılmadan ilerleme olmayacağını işarete etmiş, devam edecektir. (...) Ve zaten şehitlerimizin mücadelesini almaları için şey de onların feda ve özveri ruhuyla ta-

şıyıp bize devrettikleri bayrağı daha da yükseltmek ve masını sağlamaktır. Bunu yapamadığımız takdirde, yaptığımız şey, şehitlerimizi anmaktan ziyade, onları kemiklerini sızlatmak olacaktır."

Bizim tarihimiz halklarımızın tarihi kadar eski ve köklüdür. Devrimci Kavalanı, Halilac' Mansurları, Pir Sultanları, Şeyh Bedrettinleri, Mustafa Suphilerin mirasını devralan komünist önder İbrahim Kaypakkaya, proleterya partisini 72'nin 24 Nisan şafağında armağan etmişir halkımıza. 72 Nisan güneşinin kızıl ışıklarıyla onlar, Meral Yaka'nın çağısıyla Alplerden Munzur'lara yürüten halkın Kinem'i, Alpler'in asi kızı Barbara Anna Kistler'den 93'ün zemherisinden devralmıştı kızı sarıcağı Dr. Meral. Ne de özdeşleşmiş ismiyle Dr. Meral. Sağlıkçıydı. Ama sıradan değil, için hakkını vereri, mesleğine aşık biriydi. İnsan sevgisiyle yoğunmuştu yüreğini.

Erzurum Numune Hastanesi'nde 86/87 yıllarında görev yapıyordu. Nöbetçi olduğu bir gece doktor hastanede yoktu. Apandisit sorunuyla gece hastaneye gelen adı bir vakaya karşı karşıya kalmıştı. Doktor yok. Hasta ölümle savaşıyor. Dr. Meral meslekten men olma pahasına iki arkadaşıyla hastayı ameliyata alıyor ve hasta hayata dönüyor. Sonra ki süreçte birçok soruşturma ve takibat. Tüm bunları viz gelyor Dr. Meral'e. İnsan sevgisini bu kadar yoğun taşıyordu yüreğinde.

Kırsıl alanında olarık yoldaşların yarasına merhem olmuştu. Gidilen köylerde halkın yaralarını sarmaktan geri kalmamış. Aynı bir taht kurmuştu halkın gönlünde. Analar, "Allah senden razı olsun kızım, iyi ki senin gibi bir yoldaşın var. Ne mütu onlara" diyorlardı. "Maşallah, maşallah, Allah vermiş yahu. Okumuş, doktor olmuş, sonra dağa gelmiş. Bu insanlar boş değil valla. Hiçbir doktor bu kadar becerikli olamaz" diyordu yaşlılar.

Rahatsızlıklar olanlar, çocukları hastalanırlar Meral'e haber gönderiyor, onun tedavilerini, yiyecek, giyecek hediyeyle karşılamaya çalışıyorlardı. "Partiye vermeliyiz yardımımızı. Yaralı yoldaşlara sunun yardımımızı. Biz karşılık için halkımıza bakmıyoruz" diyordu. Bir uçtan bir uca uzanıyordu partizan doktora yapılan övgüler.

Yine geçirdiği kaza sonucu ağır yara alan Cüneyt Kahraman yoldaşının yaralarını o sarmıştı. Traktörün altına düşen Kahraman yoldaşının kafa derisi baştan başa soyulmuştu. Tüm kit imkanlara karşı imkansız başarıyordu Dr. Meral. Bir cerrah bütünlüğüyle sarıyordu yoldaşlarının yaralarını ve sağlığına kavuşturuyordu.

Bir kadının doğum servisini kadar sancılı, meşakati de

olma umudu ve sevinci kadar büyüktür devrimin bir sıra nefesi olmak. Onlar Altıncağa giden uzun yürüyüşün yılmaz sıra nefesleriydi. Onları bir kez daha saygıyla anarken, son sözü Dr. Meral'e bırakıyoruz. "Kolay değildir zora karşı zoru örgütleyip, dışı dış çenkleşmeyi sürdürmek. Kolay değildir, uzun tarihlerden beri, insanlığın üzerine bir karabasan gibi çöreklenmiş, zulme ve sömürüye dayalı, koca bir tarih bir çirpide sökülüp atmak. Kolay değildir bu zorlu yolda sağa sola yalpalamadan MLM biliminin bilinçlerde yarattığı enerjilerle sonuna dek yürüyebilmek. Kolay değildir, özgürlük tohumunu ülkenin dört bir yanına serptribilmek ve bu mücadeleyi diğer halkların mücadelesine bütünleştirebilmek. Kolay değildir, Munzurların, Terosların, Çankirlerin, Cudilerin, Nurhaklıların yakıcı soğuşunu iliklerine dek solutmak ve öylesine mezeviye otutmak. Kolay değildir, karlı, fırtınalı kış günlerinde, buz kesmiş ayağa leken takip yol yürümek. Kolay değildir, açlığın, susuzluğun, uykusuzluğun yanında ölümü yaşamak ve yaşamak için ölümü güzel kılmak. Kolay değildir, anadan, yarıdan, oğuldan, kızdan irak yaşayıp da özlemini duyumsamak ve bütün bunları özgürlük savaşı için feda etmek..."

Ali Dağdeviren

Doğan Altun'un anısına

Sözlerine başlarken zorlanıyorum. Abimi anlatırken nereden başlamas diye düşünüyorum. O, kardeşler arasında daha farklı bir kişilik ve duruşa sahipti. İnsanlara bakış daha farklı, daha inceleyici, daha hoşgörülüydü. Devrimci düşünceyle tanışması 1993'tü sanyorum. O zamanlar biz bilmezdik devrim-Partizan mücadele. Farkında değildik. İnsanlar, doğar, yaşar, ölür diye bilirdik. Hapishane falan bilmezdik. Onunla beraber biz de daha farklı düşünmeye başla-

dık. Ailece, annem, babam, kardeşlerim, onunla beraber tanıdık hayatı, gerçekleri, mücadeleyi, en önemlisi de insan olmayı. Bütün bunlar için ona sonsuz teşekkürler diyorum. Bugün hayatta bir oğlum var, ona daha farklı bakıyorum, onun adı taşıyıyor ve temennim oğlumun da onun gibi onurlu, namuslu, haklıdan yana olmasındır. Onun şahsında bütün devrim şehitlerimizi sevgi ve saygıyla anıyorum. Sözlenimi, yoldaşımız Ersin Kantar'ın, ölümsüzlüğe yolaşmanın ardından yazdığı

şiriyile bitirmek istiyorum:

Onlar yüreklerindeki sevdıyla geldiler
Elleri güneşe ulaşmış
Ve alıp götürdüler bizi bizden
Yürüdükçe güzelleştirdiler
Yürüdükçe engin
Yürüdükçe coşkun
Geride kalanlara dönüp bakamadılar
Çünkü bakışları, taklimesi güneşe

Kardeş Gönül Bakar

Kültürleri sentezleyen kent Antep ve evleri

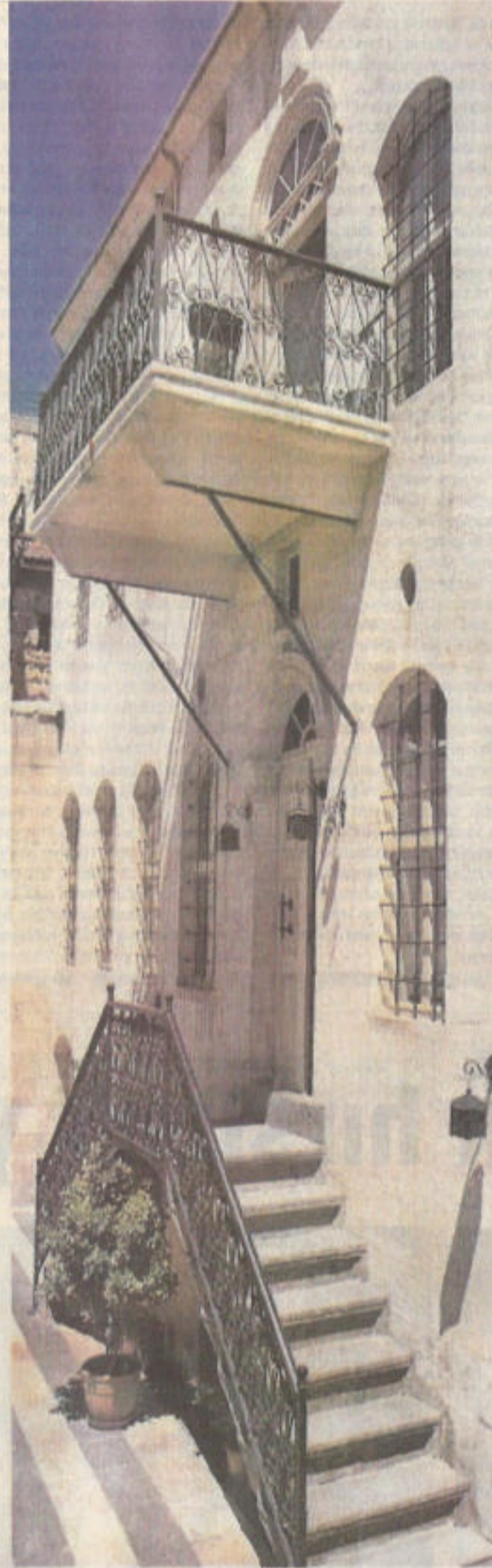
Antep, bütün çağlarda dikkat çeken bir kültür ve sanat merkezi. Fırat'ın yerleşim havzası üzerinde bulunan kent, kimleri ağırlamaması ki, verimli topraklarında Asurlular, Persler, Makedonlar, Seleukoslar, Kommanege Krallığı, Romalılar, Bizanslılar, Ermeviler, Abbasiler, Selçuklular, Eyyübiler, Haçlılar, Memlükler ve Osmanlılar. Bütün bu imparatorluklar, kendileriyle birlikte farklı kültürel formlar ve ilişkiler getirmişler Antep'e. Antep'teki mimarî yapılar da, onun tarihsel serüveniyle ilgili olarak şekillenmiş. Bu yapılar, değişik kültürlerden harmanlanmış "özgün" bir kültürel tasarılmış. Şehrin göbeğinde Romalılardan kalma dev Antep kalesi ve bu kalenin etrafında, daha çok yoksulların yaşadığı betonarme, derme-çatma binalar... Ancak bunların arasında, artık tek-tük kalsalar da direnebilen, müthiş mimarisıyla göz kamaştıran eski yerleşim alanları dikkat çekiyor. Farklı dinlerin ibadet yerleri, meşhur Antep hamamları, konaklar ve daha birçok tarihî, değerli yapı...

Tarihi Antep evleri
Bütün bu yapıların içinde, en fazla olan ve en dikkat çekenleri, tarihi Antep evleri. Hakkında pek araştırma bulunmayan Antep evleriyle ilgili en sistemli araştırma, Ali Atalar'a ait, "Osmanlı Dönemi Antep evleri" adlı kitapta, Antep evlerinin tarihi, sanatsal değeri ve mimarisi hakkında, ayrıntılı bilgilere yer verilmiş. Antep'in MÖ 4000 yılından beri, birbirinden farklı uygarlıklara ev sahipliği yapmış olması, Antep evlerinin yapısından da anlaşılabilir. Antep evleri, bütün bu uygarlıklardan az veya çok bir şeyler almış. Öyle ki, Zeugma kazılarının sırasında gün ışığına çıkan ve bugün sular altında kalan Roma villalarında görülen pencere demirlerinin, çatı kiremitlerinin, banyo kuralanının ve avlulu ev mimarisinin benzerleri, yüzyıllar sonra Antep evlerinde de karşımıza çıkıyor. Antep evlerinin başlarda geniş bahçeli olması, şehrin de geniş bir alana yayıl-

masını sağlıyor. Ancak buna rağmen, Antep'in eski yerleşim yerlerinin sokakları dar. Bir de bu sokaklar arasında dinsel bir gruplaşma söz konusu. Bir mahallede İslam, bir mahallede Hıristiyan kültürüne ait, başka bir mahallede -çok sınırlı da olsa- Yahudilere ait modiflere rastlıyorsunuz. Bu dinler... insanlar onlar üzerinden savaşıyorlardı. İnsanların sadece dinleri yüzünden olmaz acıya muhatap bırakıldığı, sabun yapıldığı, işkence tezgahlarından geçirildiği dönemlere bu kadar yakınsa, böyle bir tablo hüküm sürüyor-muş Antep sokaklarında. Oysa şimdi-lerde gözümüzde bile canlandıramıyoz bu kardeşlik ortamını. Dahası, bu ortamı gözümüzde canlandırmak bile, "aleyhimizde delil olarak" kullanılıyor.

Yüzüstü bırakıldılar

Daha pek çok şey sıralanabilir Antep evleri hakkında. En başta da içerinde beslenen umutlar, heyecanlar, sevdalar... Fakat şimdilerde bu evler, çünümeyle başbaşa. Bu evler SIT alanı olmasına rağmen, gerekli özen gösterilmiyor. Son zamanlarda bazı girişimlerde bulunuluyorsa da, bunlar da ticarî faaliyetler amaçlanarak yapılıyor. Halen Antep'te 500 civarında tarihi ev var. Ancak ev sahipleri bir an önce bunları yıkmanın derdine düşmüş. Çünkü evleri yıkabildikleri takdirde, yerlerine apartmanlar, iş merkezleri dikme şansına sahip olacaktılar. İşte böylece koskoca bir tarih, paranın, ticarî ilişkilerin önünde diz çökmek zorunda bırakılıyor. Tabii Antep'in evlere sahip çıkmayı da tuz biber oluyor buna. İnsanların doğasında ma vardır bilinmez, Antep ırsını, Mısır Piramitlerine, Efese, Kapadokya'ya merakla yaklaşıyor, yanbaşındaki evleri görmezden geliyor. Bu, Antep'teki aydın camia için de geçerli. Sular altında bırakılacak olan Hasankeyfe gösterilen duyarlığa, bugün, Antep evleri de muhtaç. Böylece yitip gidiyor koskoca bir tarih. Ve yıllarca "kahını çektiği" bizden, halktan yardım bekliyor. Birileri kurtarmalı onları. Peki, kim gösterecek bu duyarlılığı? Komşu şehirlenin, komşu ülkelerin insanları mı?

KONUK YAZAR

Yerel Yönetimler, Yerel Seçimler Ve Kent Yoksulları

YÜKSEL AKKAYA

Türkiye'nin kapitalistleşme sürecine bağlı olarak kentlerin ve kentlerde yaşayanların sayısı hızla arttığı için kapitalizmin yaratmış olduğu tüm çelişkiler ve eşitsizlikler buralarda daha yoğun yaşanır, tüm çıplaklığı ile görünür. Bu çelişkilerden en çok etkilenenler kent yoksulları ile emekçiler olur. Türkiye'nin son çeyrek yüzyılında yaşadıkları, bu süreçlerin daha belirgin olarak ortaya çıkmasından başka bir şey değildir. Böylece bir ortamda toplumsal yaşamın merkezi haline gelen kentlerde hizmet veren yerel yönetimlerin de önemi ve görevi artmıştır. Bu durum, kentlerde yerel yönetimlere yeni roller yüklenmektedir. Toplumsal sınıf ayrımlarının iyice açığa çıkışı, ezilenler ile kent yoksullarının yeni tehlikeli kesimler olarak ortaya çıktığı kentsel mekânlar, ayrımcılığın da çıplak gözle görüldüğü yerler olma özelliğini her geçen yıl daha da pekiştirmiştir. Zenginlerin ve yoksulların yaşadığı semtler, sınıfsal farklılığın belirgin olarak ayrıtıldığı yerler olmanın yanı sıra, çatışmanın açığa çıktığı yerlerdir. Özellikle günümüzde kendinin çeperlerine tutunmuş olan yoksulların, yeni rant merkezleri olarak değerlendirilerek, eski kent halkının buralardan püskürtülmeğe çalışılması bu durumun en önemli göstergesi olarak karşımıza çıkmakta, bannına hakkı üzerinden yeni bir mücadele hattı için olanaklar yaratmaktadır.

Yerel yönetimlerin bugüne kadar zengin semtlere götürdükleri alt yapı hizmetleri ile, burada yaşayanların eğitim, sağlık, ulaşım ve diğer hizmetlerden dilediklerince yararlanma olanakları sağlanırken, kent nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçiler ve kent yoksullarının yaşadığı semtlerde tersine bu hizmetler en alt düzeyde, ancak çalışabilmelerini sağlamaya yeterli, kelimelerin tam anlamı ile en asgari düzeyde yerine getirilmektedir. Böylece, emekçiler ve kent yoksullarından, farklı adlar altında toplanan paralar ile zenginlere lüks düzeyde varan hizmet sunulurken, emekçilere asgari düzeyde mal ve hizmet sunulması ile merkezi siyasal iktidara ek olarak yerel yönetimler aracılığı ile de sömürü üst düzeyde çikanmaktadır. Emekçiler ve kent yoksulları devlet harcamalarının da büyük ölçüde yükünü çekerek çifte sömürüye tabi tutulmuştur. Dün olduğu gibi bugün de sermaye kentlerin bugünkü yapı ve durumlarından büyük çıkar sağlamaktadır. Bugünkü yapı ve işleyişleriyle yerel yönetimler küçük bir azınlığın değerine su taşımaktan başka bir şey yapmamaktadır. Hızla ilerleyen kentleşme ve kurulan yeni belediyeler onların bu olanaklarını daha da arttırmaktadır. Kentlerin ve yerel yönetimlerin sayısının artması ve bunların büyümesine paralel olarak buralarda yaşayan emekçiler ile kent yoksullarının da sayısı artmakta, burasının en kalabalık toplumsal kesimini oluşturmaktadır. Böyle olduğu için de yerel seçimler, buralarda yaşamakta olan kent yoksulları ile emekçilerin toplumsal mücadeleye, politikleşmeye elverişli ortam yaratır. Kuşkusuz, devrimci ve sosyalistler için de olanaklar yaratır. Bu nedenle seçim sürecinde kentsel çelişkiler, yerel yönetimlerdeki ayrımcılıklar açığa çıkarılmalı, bu yapıları emekçilerin sorunlarına çözümlenemeyeceği, ihtiyaçlarını karşılayamayacağı gösterilmelidir. Bu nedenle seçimler boyunca her türlü talepte bulunmaktan kaçınılmalı, ancak, burada, bu sistemin, bu yapılarının bu talepleri karşılamayacağı da gösterilmelidir.

Antep evlerinin bazı mimarî özellikleri

Antep evlerinde kullanılan taşların uzunlukları yarım metreye kadar ulaşır. Bahçe duvarları bunlara "sü-yük" deniyor en az üç metre oluyor. Hatta bu bazı evlerde yedi metreye kadar yükseliyor. Bu durum, mahremiyet kavramıyla beraber ilişkili. Her ailenin kendine ait konağın olduğu bu dönemde, "mahrem'in gözlenmesine büyük önem veriliyor. Kullanılan taşların yapımı ve yerleştirilmesi de bir haya zor. Bu taşlar bölgedeki taş ocaklarından çıkartılıp, Antep'teki ustalar tarafından işleniyor. Sonra da bin bir zahmetle evlere yerleştiriliyor. Antep evlerini inceleyen önemli ele-

alınması gereken bir konu da, üzerle-ri-ndeki kitabelerdir. Hemen hemen bütün konaklarda, evin yapılış tarihi-ri, sahibinin, sahibine ve içinde otu-ru-ru-ru olan aleyhine dair bilgilerin yazıldığı ki-ta-be-ler bulunuyor. Bu kitabeler, dön-e-ma-ri sosyolojik/kültürel yapıyı, eko-nomik durumu ve hatta edebiyatıyla ilgili bazı ipuçları veriyor. Antep evlerinin girişinde şimdilerde kafe veya restoran olarak kullanı-lan büyük bir bahçe bulunur. An-te-p-çile-ri bu bahçelere "hayat" derler. Bu hayatların çevresi, konağın böl-ü-mü-leriyle, odalarıyla çevrilidir. Bir de komşu evle sınırlı çizen yüksek

duvar bulundur. Bu duvar iki sıra ha-lı-ndedir. Yan yana olan iki evin du-va-ri ayndır ve aralarında bir taş ara-lığı boşluk vardır. "Hayat"lar, Antep evlerinin belli de-er-ri-ri önemli bölümleridir. Hayatın bu-yük-ü-ri olması, evin de büyük ve im-ka-ma-ri olması anlamına gelir. "ele kar-şı" bu ayonuya çok önem verildi. Bu hayatlarda çamaşır yıkamak, ek-mek yapmak gibi günlük işler yapı-lır, ayrıca yaz günlerinde misafir ağı-ri-ri-ri-ri. Mevsami gelişimde ise pek-me-zer, üzüm sereci, salça, fasık ku-rutması gibi işler bu bahçelerde gö-rülürdü.

Marx'ın Kapital'i müzikal oluyor!

Yaşadığı ekonomik krizle birlikte Marx da ilgili büyük yarı. Kitapları satılmıyormuş, tiyatro oyunu yapılmıyormuş, son olarak da bir müzikale konu oluyordu. Daha doğrusu meşhur kitabı "Kapital". Kriz tartışmaları ve yansımalarının sürdüğü bu dönemde Çinli prodüksiyonlar da Marx'ın "Kapital"ini müzikal yapma kararını aldı. Komünist usta Karl Marx'ın kapitalizmin eleştirilmesini yaptığı "Kapital"den bir bölümü müzikal olarak sunarak olan Çinli prodüksiyonlar, hazinelerine başladılar. Oyuna ilgili bir açıklama yapan Şanghay Buda Üniversitesi Ekonomik Profesörü Zhang Jun, oyunun sokaktaki insanların ekonomik krizle nedenele ortaya çıktığını daha iyi anlamalarına yardımcı olacağı ile belirtti. Kendi rolünü, Marx'ın düşüncelerine dayanarak canlandırarak, krizi anlatarak, krizle mücadele eden insanların sorunlarını çözümlenemeyeceği, ihtiyaçlarını karşılayamayacağı gösterilmelidir. Bu nedenle seçimler boyunca her türlü talepte bulunmaktan kaçınılmalı, ancak, burada, bu sistemin, bu yapılarının bu talepleri karşılamayacağı da gösterilmelidir.

